

Déliab

4. SZÁM

20
FILLÉR

100
OLDAL

Bulla
Elma, aki
százszor ját-
szotta egy vig-
játék főszerepét
(Rozgonyi felv.)

RÁDIÓMŰSOR
JANUÁR 24 — 30-IG

A VILÁGIRODALOMBAN EGYEDŰL ÁLL!

Húsz remek díszes félbőr-kötésű regény **BUDA-PESTEN 19 pengő 20 fillérért**, tehát kötetenként **96 fillérért**, **VIDÉKEN 21 pengő 20 fillérért**, vagyis kötetenként **1 pengő 06 fillérért**!

A sorozat minden egyes kötete 320 oldal és igazi értéke a világirodalomnak. Húsz hónapon át minden hó elsején kézbesítünk egy regényt.

EGY ÉRTÉKES AJÁNDÉK!

Aki húsz hónapon át egy-egy kötet „Világhírű regény” átvételére kötelezi magát, annak „A tudás forrása” című díszes félbőr-kötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikonalakú 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 10 kötetének átvétele után küldjük teljesen díjtalanul, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számíttunk fel. Ez a mű karácsonyra jelenik meg.

A „Világhírű Regények” sorozatában eddig a következő művek jelentek meg: **Frank Norris**: Az örvény, **Maurice Renard**: Lerne doktor, **Francis de Croisset**: A malakkai asszony, **Pierre Benoit**: Az üldözött, **Flaubert**: Salambo, **Kipling**: Kim, **Crawford**: A bizánci rabszolgalány, **Turgenev**: Óstalaj, **Maugham**: Színes fátyol, **Dosztojevszkij**: Névtelen, **Stefan Zweig**: Első élmény.

A sorozatban legközelebb a következő művek jelennek meg: **Axel Munthe**: San Michele regénye I—II., **Balzac**: Három szerelmes, **Arlen**: A zöld kalap, **Gorkij**: Artamanovok, **Maurois**: Két asszony között. A felsoroltakon kívül a világirodalom következő remekeinek megjelenése van tervbevéve: **PIERRE BENOIT**, **JOSEPH CONRAD**, **CLAUDE FARRERE** stb. Az itt felsorolt írók az olvasók millióit hódították meg szerzte a világon.

A művek megrendelhetők **Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.**, Budapest, VII. Dohány u. 12-14. Telefon: 1—423—39 és 1—423—50. Az itt látható megrendelőlevéllel minden újságárusnál is megrendelhető.

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE! A Világhírű Regények bármelyik kötetét portómentesen küldi meg (ha az újságárusitónál nem volna kapható) **ROMÁNIÁBAN 35 lejért**, **Journal Import**, **Jacob Dancea**, **Oradea**, **Bulv. Reg. Ferdinand 46**, **Csehszlovákiában 9 ke.-ért** **Lipa Novinarstvo**, **Bratislava**, **Trieda Kr. Alexandra 8**, **Jugoszláviában 15 dinárért** **Putnik Hírlapiroda**, **Novi Sad**, **Kralja Aleksandra 21**.

(Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető)

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra.

MEGRENDELŐCÁP

Megrendelem a „Világhírű Regények” húsz kötetét, díszes félbőr-kötésben, Budapesten 19 pengő 20 fillérért, tehát kötetenként 96 fillérért, vidéken 21 pengő 20 fillérért, vagyis kötetenként 1 pengő 6 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 96 fillért, illetőleg vidéken 1 pengő 6 fillért. Önök kötelezik magukat a 10-ik kötet átvétele után 20 fillér postaköltség és kézbesítési díj fejében ajándékképpen „A tudás forrása” című művet megküldeni. A kézbesítést a következő címre kérem:

Kelt 193_____

Megrendelő neve: _____

Megrendelő foglalkozása: _____

Megrendelő lakása: _____ város _____ ucca _____ sz.

KÉRJÜK OLVASHATÓAN KITÖLTENI!

A megrendelő sajátkezű, olvasható aláírása

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Delibáb” az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő. **ROMÁNIÁBAN 1/4 évre 100 lei. FŐELÁRUSÍTÓ: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. CSEHSZLOVÁKIÁBAN 1/4 évre 23 ke., FŐELÁRUSÍTÓ: Lipa Novinarstvo, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. JUGOSLAVIÁBAN: 1/4 évre 32 dinár. Putnik Hírlapiroda, Novisad Kralja Aleksandra 21. (Csekkszámiaszám: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55.646.) FRANCIAORSZÁGBAN 1/4 évre 18 Frs. Főelárusító: Messageries Parisiennes, Paris 10. e. 28 Rue St. Quentin. A kiadásunkban megjelenő művek csakis fenti cégéknél szerezhetők be. (Közvetlen nem szállíthatunk)**
BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000, Magyar könyvkereskedés: Sao Paulo Av. Sao Joao 247.

20
FILLÉR

Előfizet
42 fillér
20 fillér
Románi

Bajo

XI. évfolyam

Budapest, 1937 január 23

4. szám

20
FILLÉR

Délibáb

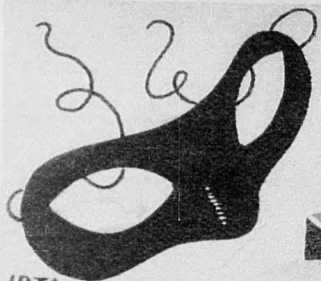
SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Elfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy óra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 2,50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 centesimo, Franciaországban 1,50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 14-23-39, 14-23-50.

Bajor Gizli és Jávor Pál Bónyi Adorján „Hódítás” című nagysikerű darabjának két főszerepében
(Solthy—Wellesz felvétel)

IRTA:
UJHÁZY GYÖRGY

KÖLTŐK

maszkban

Nem akar holmi szemrehányás sem lenni ez az írásom s Isten látja lelkem, nem vezeti a tollamat semmiféle rosszindulat a fiatal, az új költőkkel szemben. Higyjék el, nem vagyok tőlük lélekben olyan messze, hogy a bátya szeretete kihűlt volna a szívemből, ha ugyan immár kétszer húszéves is elmúltam. Szoros testvéri kapcsolatot érzek és vallok a mai fiatal frógenerációval. Tudom, hogy amíg én a lövészárkok véres háborúját jártam az ő korukban, ők a béke semmivel sem irgalmasabb háborúját vívták tavaszos esztendeikben. Keményen háborúskodnak az Élettel. Az életért. Már ez is elszakíthatatlanra s eltávolíthatatlanra forraszt össze velük.

De, bevallom, minden tiszta szándékom ellenére is félek a fiatalság érzékenységétől.

Szeretnek, mindigis szerettek abban szenevelegni a fiatalok, hogy őket „nem értik meg”. Sőt: „öntudatos gonoszkodással félremagyarázzák”. Vagy pláne: „minden módot megragadnak az idősebbek, hogy kigúnyolják őket”. Nem mondom, van ilyen is, hiszen még gyilkosok is akadnak az áldott melegű Nap alatt. Ám; én szelíd gesztussal mutatok az eddigi életemre és szerény szóval kérem ifjú íróársaimat, ne sorozzanak a gonoszok, az ellenségeik közé. Csak azért, mert szót emelek egy manapság túlságosan elharpódzott — hogysis mondjam — csúf divatjuk ellen.

Arról van szó, bizonyosan sokaknak feltűnt, hogy ifjú költőink újabban lázas igyekezettel utánozzák nagy költők: frizuráját, nyakkendőit, fej- és kéztartásait. A megcsodáltaknak még pillantását, mosolyát, gesztusait is próbálják heves buzgalommal magukra öltetni. Igen, öltetni, mint valami „öltönyt”. Élő mosolyuk helyett holtak mosolyát, tulajdon maguk pillantása helyett mások, idegenek tekintetét. Ady-maszkok és Petőfi-maszkok, Babits-maszkok és Wilde-maszkok és Szomory-maszkok járnak újabban a szerkesztőségeket és kávéházakat is és a pesti uccákat.

Tudom jól, hogy emögött a pózolás mögött, a legmélyén, az az epekedő vágyakozás melegszik: hasonlítani akarnak a nagyokra. Szép dolog. Ugy, első pillantásra, nem mondom, van ebben valami, ami meg is hatja az embert. A „követni akarásnak”, a szeretetnek, a lenyűgözöttségnek ez a gesztusa megindítja a szívet. Tagadhatatlan. Hogyne.

De... És most jön: a nagy de...

A költő azzal Költő, hogy Egyéniség. Hogy új s mindenki mástól elkülönült — Valaki! Hogy ő az életnek új arculata, a mának új tekintete: új pillantása a világnak. Új és tisztán csendülő hang a hangok milliárdjai között. A költő azzal költő, hogy új Személyiség, aki senki máshoz sem hasonlít és nem is hasonlítható senki máshoz. Aki „sem utódja, sem boldog őse, sem rokona, sem ismerőse... senkinek”. Új szem, amelynek tükrében a billiomszor megnézett csillagok új fényt, a virágok új színt, a hegyek új alakot kapnak. A költő az az új s erős lélek, akiben az egész Mindenség új rendszerbe áll, új és soha nem látott képpé teremődik.

Nem eshetik nagyobb sértés egy költővel, mintha azt mondják róla, hogy ehhez vagy ahhoz — hasonlít. Ha mása, bármilyen pompázatosnak is, de a mása. A teremtés végtelen sorának megállítása önön, egyedülvaló személyünknek a megőlése. Istenkáromlás, ifjú testvérek, bizony, nagyon

**Farsang-
ban**
(Balassa
felv.)

nagy istentelenség: nem a magatok szépséges orcáját, amelyen orca soha sem volt és soha sem lesz, mondom, égre kiáltó vétek a Teremtő ellen, hanem a magatok arcukat viselitek.

No, de elég legyen a kiapadhatatlan argumentumokból. Tudom és mindenki tudja, hogy *gyermekes* (nem szabad megharagudni a szóért, ez a *mentség*!) játék, igen, ifjonti játszadozás ez a maszkokkal.

Ismerjük el azonban, hogy nem a legszellemesebb, nem is a legötletesebb, sőt, nem is nagyon izléses játék. S főként: veszélyes! Majdnem magával a Halállal való játék ez. De csöppet sem hősies vakmerősködés. Inkább csak meggondolatlanság.

Remélem, az őszinte szóért nem esik harag köztünk, sem félreértés. Hiszen én látom a groteszkké torzult maszkok mögött is a szépséggel teli Költők arcait, mint a bekormozott képű gyerekek orcájából is elővilágol sugárzó tekintetük eleven fénye, amely szívig hatol.

Mondom, azért írtam le ezeket a sorokat, mert aggódtam már s óvni akartam az én ifjú testvéreimet egy hozzájuk nem méltó s elvadult divattól. Ugy-e, megértjük egymást?

Napoleon herceg
íróasztalánál

IGY ÉL EGY HERCEGI REMETE

Svájc legeldegőbb kantonában, a Leran tó mellett két hatalmas kerttel övezett villa áll egymás tőzomszédságában. Mindkét villa tulajdonosa francia, egyikben Romain Rolland él, az író, a másikban Napoleon herceg, a nagy császár családjának jelenlegi feje. Romain Rolland öregember már s tizenhat évi önkéntes számkivetés után ez év tavaszán ellátogatott Párizsba. Néhány heges ünneplés után azonban visszavágyott az elvonultságba, a magányos villába, mert ahogy írja: „Svájc a csend országa, havas hegyeké, acélkék égé, ahol még az élet elbukottjai is nyugalmat találnak és türelemmel várhatják, hogy letűnt csillaguk újra fölragyogjon”.

A másik villa gazdája Napoleon herceg, huszonnyolc éves fiatalember, akinek nem egy amerikai filmgyár ajánlott fel fényes szerződést, ha netalán kedve támadna filmszereplésre. A herceg visszautasította a szerződési ajánlatokat azzal a megokolással, hogy nincs szüksége a felajánlott gazdag honoráriumokra s nem vágyik Hollywood mozgalmas, hangos élete után. Pedig kevés hozzá hasonló fiatalember utasított volna vissza hasonló ajánlatot. Az ifjúság általános vágya örök időktől fogva az, hogy mutogatni sze-

reti magát, élni akar, emberek között, ünneplésben. Napoleon herceg amellet külső megjelenésében is olyan férfi, aki feltűnést kelt, ahol megjelenik. Kisportolt, ideális szépségű férfi, aki mögött ragyogó családi múlt áll.

Hanem a fényes családi múlt kötelezi az embert, akire ránehezedik. Kötelezi, hogy álmokat szőjön a jövőről. Az íróasztalon meissenai porcellánból öntött lovasszobor áll. Egy embert ábrázol, akiről még azt sem lehet állítani, hogy ideális férfiszépség volt, jóllehet az arca megnyerő és maga az akaratérő megtestesülése. De az az ember tömzsi volt, hízásra hajlamos, mint általában Korzika és az enyhe éghajlatú középtengeri szigetek benszülőttei. Nekiindult a világnak mint tüzérhadnagy s a végén mint császár maga alá gyúrta a félvilágot. Aztán elbukott, utólrta a megállni nem akarók végzete. A világ, talán az élet is megsokalta azt a bösz iramot, melybe belekergette az országokat s a népeket. A neve köré legendák, mesék szövődtek, uralkodóvá, herceggé tette minden rokonát, az ajacciói ügyvéd gyermekei a világ uraivá lettek.

Napoleon herceg, a család jelenlegi feje Napoleon Jeromos vesztfáliai király unokája.

DÉCIBÁB

Jeromos
véröccse
bukása
ellen for
vele sze
szárság
ült a t
akkor m
mas, ne
Invalidus
elvonult,
Ma egy
nak, ön
hegyei
nagyság
szerencs
ül, holn
ugyanez
estig eg
nak igaz
tó melle
néhány
maga ü
messzir
Megism
semmib
talembe
szerezte
óráját
magába
az ura

Am i
nadrágo
szakáll
élet, m
trónköv
gazdag
érkezne
rikai m
hogy r
európai
egyene
elődei
hogy r
is és a
kedves
Napole
sélte e
intervj

Egy
leánya
el és
hogy s
mely a

A H

DÉ

Jeromos volt a Nagy Napoleon legifjabb testvéröccse, nem sokáig uralkodott, a császár bukása után a hatalmak a Bonaparte-család ellen fordultak s csak akkor enyhültek meg vele szemben, mikor rövid időre megint császárság lett Franciaország és III. Napoleon ült a trónra. A nagy Napoleon azonban akkor már ötven év óta halott volt, hatalmas, nemzeti gyászpompával temették el az Invalidusok templomába s amerre a menet elvonult, feketébe öltöztették Párizs házait. Ma egyetlen férfitagja él a Napoleon-családnak, önkéntes számkivetésbe vonult Svájc hegyei közé s álmodozik családja egykori nagyságáról s talán jövőjéről. Mert a szerencse kereke forgandó. Aki ma a csúcson ül, holnap a mélységbe bukhat s megfordítva ugyanez áll. Am lássuk, hogyan él reggeltől estig egy herceg, aki trónkövetelő és korának igazi férfiszépségei közé számít? A Leran tó mellől széles betonút vezet Genfig. Autó néhány óra alatt megfutja az utat. A herceg maga ül a volán mellett, a tejhordó kocsik messziről kitérnek száguldó autója elől. Megismerik a herceget, akinek életmódja semmiben sem különbözik más dúsgazdag fiatalember életétől. A genfi egyetemen megszerezte a doktorátust s napjainak néhány óráját tanulással tölti, mert az autóvezetés magában hasznos ugyan, de nem elegendő az uralkodáshoz.

Am itt a csendes Alpokon, ahol rövid bór-nadrágos tehénpásztorok élnek és szentpéterszakállas idegenvezetők, éppen úgy zajlik az élet, mint a világ minden más részében. A trónkövetelők rémei nem tisztelik a magányt, gazdag amerikai missek tavasszal tucatjával érkeznek a tó partjára, mert nincs olyan amerikai miss, akinek ne az volna legfőbb vágya, hogy maga felé hajlítsa valamelyik igazi európai herceg szívét. Hátha még az illető egyenesen királyi családból származik és elődei között volt egy olyan történelmi név, hogy múzeumi tárgyként még a cipőcsatja is és amerikai értelemben százakat ér. Egy kedves anekdóta forog közszájon a nagy Napoleon cipőcsatijáról. Maga a herceg mesélte el a Züricher Post munkatársának, aki intervjút kért tőle.

Egy gazdag newyorki húskonzervgyáros leánya hatalmas túrautón érkezett a villa elé és bebocsátást kért a herceghez azzal, hogy szeretne átadni neki egy emléktárgyat, mely a nagy császár után maradt s ő vélet-

lenül jutott hozzá egy párizsi régiségkereskedésben. A herceg csakugyan fogadta a misst, aki lelkesedve adta elő, hogy megvásárolta kétszáz dollárért a császár ezüst cipőcsatját és boldog volna, ha felajánlhatná a hercegnek. Manapság meglehetősen gyanúsak az ilyen történelmi emléktárgyak, de azért a herceg, aki nagy bámulója dédnagybátyjának, átvette és leültette a látogatót. Beszélgetni kezdtek, az amerikai hölgy mingyárt kapott az alkalmon és meghívta a herceget egy tengeri kirándulásra. Közben Napoleon herceg az ezüst cipőcsatát nézte, mely tele volt virágdíszes domborművekkel,

A herceg a fiatal bernáthegyi kutyájával

ahogy a mult század elején szokták.

— Furcsa — fordult később a látogatóhoz, — hogy a császárt minden képén csizmában ábrázolják, íme most kiderült, hogy csatos cipőt is hordott.

— Kérem itt van a számla az antikvárius-tól — kapott retikülje után a látogató.

— Itt az ezüst sarkában pedig másvalami áll — nevetett hangosan a herceg. — A párizsi régiségkereskedők nem a legmegbízhatóbbak, kisasszony. Máskor, ha régiséget vásárol, figyelmesebbnek kell lennie. Olvassa csak el, hogy mi áll itt!

Az ezüstbe apró betűkkel a következő felírás volt bevésve:

„Made in Germany.“

Ezután természetesen az amerikai miss sietve visszavonult. Napoleon herceget azonban azóta is igen sokan megkörnyékezték házassági ajánlattal. Némely amerikai dollármillio-

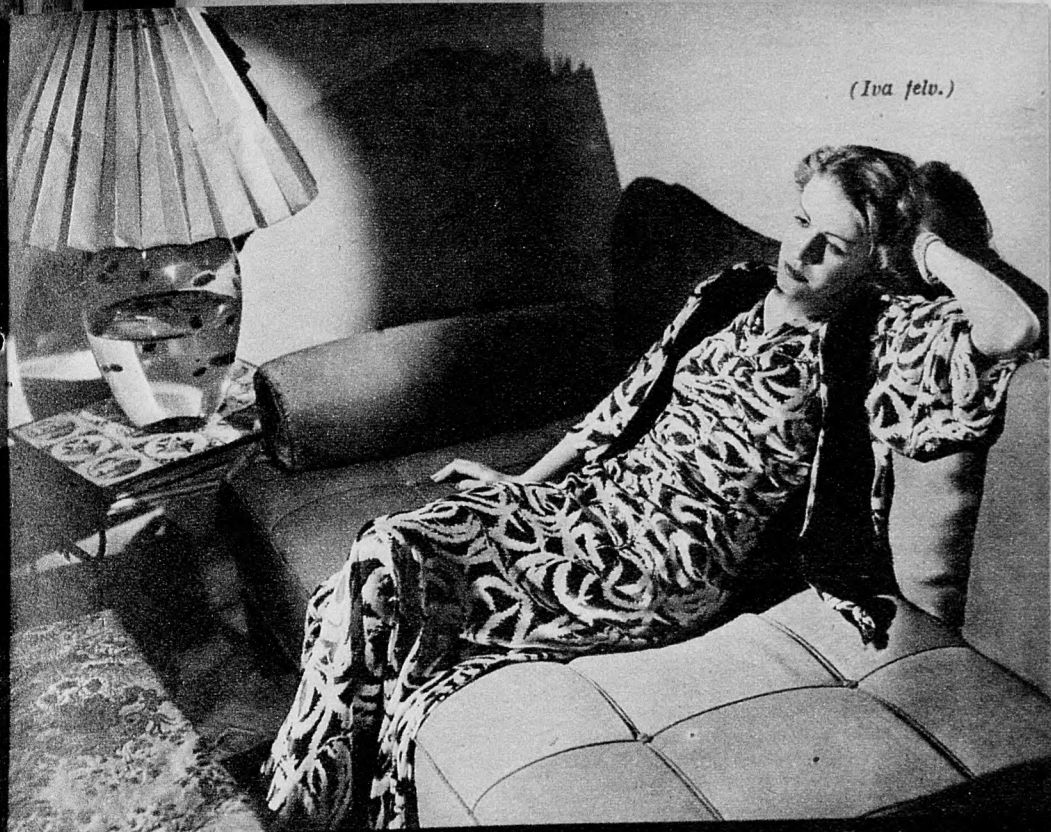
mos annyira tiszteli az európai mult hagyományait, hogy akár vagyona felét is feláldozná egy grófi címért is. Ezenkívül körünk férfiszépség ideálja a politikus, illetve az a férfi, akinek valami köze van a politikához. Napoleon herceg azonkívül, hogy trónkövetelő, vonásaiban erősen hasonlít is dédnagybátyjára. A tóparti villa kertjében, közvetlenül a bejárat mögötti tisztáson a császár szobra áll, a látogató, aki a villába lép, elhalad a mult nagysága előtt s egy csepp elfogultságot érez, mikor arra gondol, hogy a herceg rokona a szentilonai remetének.

A herceg pedig modern fiatalember, sportol, táncol és különösen kedveli a bernáthegyi kutyákat. A végén talán majd mégis elfogadja a Paramount, vagy Sam Goldwyn ajánlatát, avagy a spanyol infans mintájára olthoz vezető az amerikai milliőkat. Kiszámíthatatlan az idők járása.

Napoleon herceg a parkjában I. Napoleon emlékoszlopánál

(Iva felv.)

ÉN EGYEDÜL VAGYOK

Irta:
**ERDŐS
RENÉE**

Én egyedül vagyok, mint viharüzött gálya,
Mely újból kitért s nem tudja merre tart.
Föl- és alámerül megtépett vitorlája,
Megszokta a veszélyt, megszokta a vihart.

Én egyedül vagyok. Vak, sugártalan éjben
Lobogóm lengetik bús, vészjósló szelek.
Hiába lengetik! Mert nincs többé reményem:
Már félni sem tudok, már meg sem ijedek.

Én egyedül vagyok. Nincs kormány nyüge rajtam.
S ha néha felgyújtom lelkem szövéténekét,
Kis idegen hajók kérdik remegve, halkán:
„Micsoda fény az ott? Talán a tenger ég?”

REKLÁMHŐSÖK

Irta: ORBÓK ATTILA

Karácsony után az egész világsajtóban garmadával jelentek meg fényképek, amelyek Párizs csokoládészínű revüisztárját, Joséphine Bakert ábrázolták, azokban a magasztos pillanatokban, amikor — mint valami kormos angyal, — játékokat oszt ki, nemcsak néger, hanem fehér beteg gyermekeknek is. Az „angyali szívű“ sztár még a ragálykórházban is megjelent, hogy az ott sinylődő kicsinyeknek szintén örömet szerezzen. Ezen a képen *baktériumfogó ragályálarca takarja el a híres művész nő égi mosolyát*, ami egészen természetes dolog. De az embernek mégis önkéntelenül eszébe jut az a festményen megörökített jelenet, amikor nem a mai revüszínpadok, hanem a világtörténelem színpadának nagy sztárja, *Napoleon Egyiptomban a pestises betegek között megjelent és vigasztalón cirógatta meg a belpoklosok szenvedő arcát...*

Nem tudjuk, hogy a híres Joséphine Baker szíve valóban aranyból van-e és tényleg annyira szereti-e a kicsinyeket, mint ahogy a képek mutatják?! Lehetséges, hogy éppen olyan önzetlen rajongással vonzódik hozzájuk, mint például a kedvenc kutyáihoz, amelyeknek valóban fejedelmi dolguk van s amelyeknek *eltartási költségeiből a revücsillag legalább ugyanannyi árát felnevelhetne* — eleget téve tobzódó jótékonyágának, nagy szíve tiszta vágyainak...

De ha a csokoládészínű földi angyalt nagy jószágában semmiféle hátsó gondolat nem is vezeti, legalábbis *izléstelen dolog*, hogy engedi, *hogy lefényképezzék jótetteinek pillanatában*. Az ilyesmivel igazán jóérzésű és izléses emberek nem szoktak hívalkodni, mert könnyen abba a gyanúba keveredhetnek, hogy *jótetteik helyébe jót várnak* — sőt, *olyan üzletet kötnek, amelyben a hozott áldozatok búsán megtérülnek...*

Egészen bizonyos, hogy a mai időket, főként a kultúra, az irodalom és a művészetekkel kapcsolatban valamikor „a reklámhősök korszakának“ fogják nevezni, mert különösen ezeken a területeken a komoly értékelés helyébe a reklám lépett.

Még nem is olyan régen, úgy állt a dolog, hogy a művészek a tehetségük varázsával, képességeik súlyával, egyéniségük erejével oktrojálták reá magukat a közönségre — manapság azonban, amikor a kultúra tömegcikké lett, döntő szerephez jutott a reklám, amely azonban annyira elfajzott, hogy *nem ismer többé korlátokat*.

Régen a tehetség felküzdötte magát és kiérdemelte a hírt, a nevet — *ma előbb a hírt s a nevet „csinálják meg“ és csak aztán kerül a sor az alkotásokra*. Az illuziókeltő reklámnak így aztán sikerül a *középszerűségeket* az igazi művészek fölé emelni, annál is inkább, mert a nagy tömegek, a kulturának ezek a friss elemistái naivak, hiszékenyek, önálló kritikai ítéletük még nincsen és elhiszik, hogy *aki híres, az nagy művész* — pedig igazság szerint, — a hír csak a valóban nagyok privilégiuma kellene, hogy legyen.

Albalat, kiváló francia esztétikus írt egy rendkívül eredeti és tanulságos könyvet „*Comment on dévint écrivain?* (Hogyan lesz író valakiből?) címen és rengeteg példát hoz fel arra, hogy jelentéktelen írókból (akiknek ma már a nevükre sem emlékszünk!), hogyan csináltak a XX. század modern kiadói világhírességeket — mesterséges úton.

Természetes a művészetekben a siker még nem jelent értékelést és miután minden *művész* igazi értékét hatásának tartóssága, a komoly kritika, a szellemi elit ítélete s végül pedig az idő dönti el — végeredményében a reklám és a reklámhősök csak ideig-óráig boldogulnak, *addig, amíg a dobverés ellensúlyozni tudja középszerűségüket*.

A túlzott reklám rendszerint csalódot kelt, mert bármennyire is naiv a közönség, reá jön az aránytalanságra — s ilyenkor aztán elfordul a reklámhősétől.

Albalat mondja el kitünő könyvében, hogy egy fiatal amerikai író irt egy középszerű regényt a színes fajok ellen, s hogy nagy reklámja legyen könyvének, — *megölt egy négert*. A könyv megbukott, az író pedig villamoszékbe ültették. Nem sikerült a

— s az élet csúcásáról a feleség homályába merülnek, amit aztán nem könnyű elviselniök.

De ha nem is irigyli őket a józan közvélemény, le kell hogy legyen az meg kell hogy vesse őket, mert hiszen a hamis értékelés, a mesterséges nagyságok gyártása, a tömegek megtevesztése útját állja az igazi, komoly, értékes tehetségek érvényesülésének — s a reklámhősök, mint a sáskák, úgy egyek fel a közönség érdeklődését azok elől, akik pedig százszor inkább megérdemelnék azt.

A reklámhős és a mértéket nem ismerő, megejtő, hazug művészi reklám egy beteg korszak visszatartó kinövése, amely ellen a komoly kritikának fel kell vennie a harcot. De nemcsak a kritikának, hanem a művelt társadalomnak is.

reklám, amely visszatetszést keltett minden jóérező emberben.

A bátor, sőt merész és sokszor ötletes reklámhősöket tulajdonképpen nem kellene irigyelni senkinek, mert hiszen hírnevüknek általában tiszta-virág-életük van s a valóság, szomorú középserűségük előbb-utóbb kiderül

DÉCIBÁB

BÓNYI ÉS ZILAHY BEMUTATÓ

A magyar irodalom két érdekes egyénisége, Bónyi Adorján és Zilahy Lajos legújabb színpadi művével egyidőben jelentek meg a nyilvánosság előtt.

Bónyi Adorján egy minden részletében mai problémát dolgoz fel könnyedén, lehetőleg finom tapintattal, ízléssel. A dolgozó nő elhelyezkedése a való életben és szembe-helyezkedése a hódító férfival, ez Bónyi Adorjánnak a problémája. Más író kezében a téma talán véres szatírává, esetleg tragédiává mélyült volna el, de Bónyi Adorján a kényes és mai problémát éppen azzal hozza közelebb a közönséghez, hogy vidám könnyűbe öltözteti és remek színpadi helyzetek kihasználásával szellemesen, mulatságosan tárja elénk.

Egy kisvárosban az egyetlen modern gondolkodású, tetterős ember Valéria, egy nő (Bajor Gizzi játsza ennek a Valériának két élesen elhatárolt profilból összeállított figuráját. Természetesen ezúttal is csak a legnagyobb elismeréssel illethetjük, különösen a második felvonásban, ahol az öntudatos nő és a szerelmes lány kettősségét kellett kiemelnie, volt tökéletes.) A kisvárosban olajra bukkantak, jobban mondva Valéria fáradhatatlan munkássága és üzleti érzéke arat győzelmet, amikor egy világcég elhatározza, hogy leküldi megbízottját és

ajánlatot tesz az olajkutak kiaknázására. Meg is érkezik, mégpedig vasút helyett — ahol küldöttségileg várják — autón a gyár megbízottja, de gyorsajtásért a város rendőrsége feltartóztatja. Valéria, akinek természetesen sejtelve sincs arról, hogy ki a fiatalember, túlbuzgóságában a fiatalembert a rendőrség fogdájába viteti. Estére a fiatalember kiszabadul, szentelen öntudatossággal meglátogatja Valériát és visszaköveteli a börtönből eltöltött tizenkét órát. Valéria eddig megszokta, hogy mindenki meghajoljon előtte, most megzavarja ennek a fiatal férfinak modora, aki szentelenül kijelenti, hogy az elvesztett tizenkét órát kárpótlásul

Bónyi Adorján

Juhász, Gaál, Kovács,
Tapolezay, Bajor Gizzi
(M. T. I. felv.)

Valér
lenül,
embe
ömag
nap n
olyan
körül
kikul
embe
valón
ban
a k
ugya
hajtá
sána
hódit
bizon
tos,
tása
A
vezte
mest
előa
nok
Gál
vári
tán.

DÉ

Berky Lili,
Táray

Valériával akarja eltölteni. A kisé ügyetlenül, de vadul tiltakozó Valériát a fiatalember megcsókolja, de ettől a csóktól ő maga is megijed és végül is távozik. Másnap reggel azonban Valériát már nem veszik olyan hajbókoló tanácsnokok, hivatalnokok körül, mint eddig, mert a fővárosból várt kiküldött nem érkezett meg és a kishitű emberek az egész olajüzletet már hiába-valónak és bukott eszmének tartják. Azonban az utolsó pillanatban mégis megérkezik a kiküldött és ekkor kiderül, hogy ez ugyanaz a fiatalember, akit Valéria gyors-hajtásért lezárattott. Az olajkutak kiaknázásának elhatározása, valamint Valéria meghódítása ezzel sikeresen befejeződött és bebizonyosodott, hogy bármennyire is öntudatos, dolgozó ember egy nő, végső élethivatása mégis a házasság.

A Nemzeti Színház izléses színpadán (tervezte Varga Mátyás) Ödly Árpád játék-mester kitűnő rendezésében mozgalmas, friss előadást kaptunk. A szereplők kifogástalannak voltak, különösen Berky Lili, a remek Gál Gyula, Jávor Pál, Táray Ferenc, Ungvári, Juhász, Kürti, Matány, Várkonyi Zoltán.

DÉCIBÁB

Zilahy Lajos „A szűz és a gödölye” címen örök problémát boncol új színművében. A közelmúltban többször volt alkalmunk hasonló elgondolású művekkel találkozni (és még valószínűleg lesz is), mert ez a probléma ma, amikor az emberi kíméletlenség a család legszentebb berkeibe is feltartóztat-hatatlanul betolakodott, még aktuálisabb, mint máskor. Éppen Zilahy Lajos bizonyította be ezzel a művével, hogy ugyanazon a hangszínen ugyanazt a darabot hányféleképpen lehet eljátszani. Mennyire más a melódia, a hangszín, a mélység, a távlat, ha művész keze fogja a vonót, vagy ha kontár, selejtes erkölcsi elképzelésű ember közli velünk gondolatait.

Már az első jelenet olyan biztos kézre vall és olyan félelmetesen igaz, de egyben a színpadi technika remekműve is, hogy féltő, a színmű további fejleménye nem marad-e mögötte? De Zilahy Lajos nagyszerű színpadi tudása, széles, hömpölygő fantáziája, amelyet fegyelmezett írói tehetősége tart féken és nyújt biztos adagolásban „A szűz és a gödölye” minden jelenetében, úgy alkotott meg, hogy egy pillanatra sem lankad érdeklődésünk és mindvégig — ha

Zilahy Lajos
(Halmi felv.)

Titkos Ilona, Hajmássy

kegyetlennek is tartjuk — átérezzük Zilahy emberi alakjainak tragikumát.

Egy előkelő patrícius házban együtt él az egész család, látszólagos békességben s ennek a családi otthonnak a büszkesége, úgyszólván az arisztokrata fémmelzése az a kép, mely több mint száz éve a család tulajdonát képezi s melyet eddig semmi pénzért sem voltak hajlandók eladni: „A szűz és a gödölye” című festmény, ismeretlen mester műve. Százezer dollárt is ígértek érte, de a család jelenlegi feje, az öreg Huben nem adja oda és óva inti gyermekeit, hogy valaha is eladják. Azonban egy szerencsétlen spekuláció jelentékeny kárt okoz a családi vagyonban és ekkor Huben Sándor vakmerő gondolatot valósít meg. Titokban tökéletes másolatot készíttet a képről, eladja egy Perdy nevezetű külföldi úrnak azal a kikötéssel, hogy három évig semmi körülmények között senki se tudja meg, hogy az eredeti kép az ő tulajdonát képezi, amit Perdy meg is ígér, annál is inkább, mert Huben Sándor, Margit leányába, aki fiatal özvegy asszony, szerelmes. A család becsülete tiszta marad, mert az öreg Huben a képért kapott pénzből kiizeti a váltókat.

de az izgalomba belehal. Az öreg Huben halála után felszínre kerülnek mindazok az ellentétek, melyek a testvérek közt vannak. Eleinte burkoltan, később annál kegyetlenebbül. A két fivér Margitnak jóindulattal felajánlja a szőlőbirtokot, ha lemond a vállalatról és a képről. Margit bízik testvéreiben és beleegyezik. Nem tudhatja persze, hogy fivérei az ügyvédjét megvesztegették, aki azt tanácsolta neki, hogy elfogadja ezt az ajánlatot és a teljesen értéktelen, rosszul jövedelmező szőlőbirtokot fogadja el. Az egyik fivér, ifj. Huben Sándor, azonban öccsét is — akitől váltói vannak — kisémmizti, úgy, hogy végül ő marad a vállalat, a kép és a ház ura. Ennek a Huben Sándornak a felesége viszonyt folytat sógorával, de Huben szemet huny, mert őt a gépirókisasszonyhoz fűzik gyengéd szálak. Margit lassanként mindenre rájön, rettentően felháborodik és apja ígéretére gondolva, rendet akar teremteni, azonban fivérei a végén koldusszegényen elűzik. Perdy azonban visszatér és feleségül veszi és elmegy vele. A fivérek ottmaradnak és tartuffei álszentkedéssel kibékülnek egymással „A szűz és a gödölye” képe alatt.

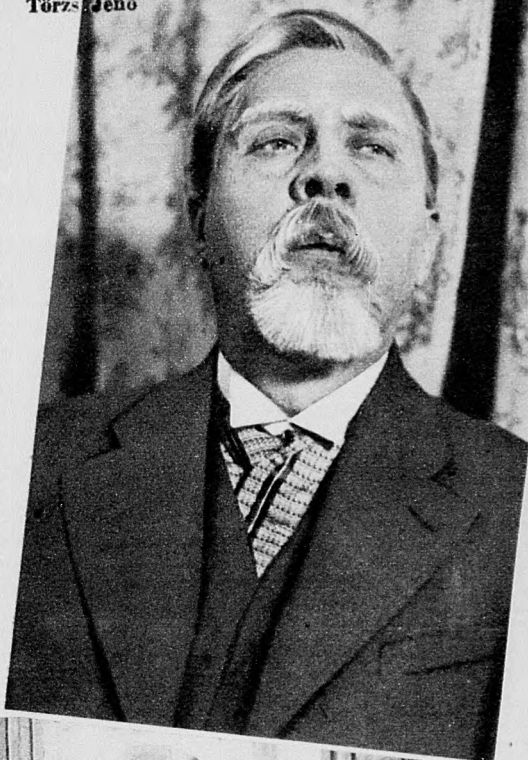
Persze
az ö
luma
dísze
dnyé
ben-
kezd
Zil
műve
kifog
előtt
ben
den
nész
den
megl
váry
a f
padl
getle
súly
llon
zéké
gel
a t
a l
mas
ezút
foga
köz
dor
Fer
Tib

Persze most még egyikük sem tudja, hogy az ő család, álnok életüknek hű szimbóluma gyanánt már csak a másolat függ a díszes keretben, mert az eredeti kép Perdynél van, aki az egyetlen becsületes Huben-ivadékkal, Margittal elmegy új életet kezdeni.

Zilahy Lajos nagyszerű felépítésű színművének rendezését Törzs Miklós végezte kifogástalanul. A szereplők közül mindenek előtt Makay Margit részesítette meglepetésben a közönséget, aki még ma is minden fellépésével bizonyítja, hogy a színesztől művészi skálája végtelen és minden szerepben nagyszerűbb, tökéletesebb és megkapóbb lesz. Egy fiatalember, Somogyváry Rudolf első fellépése magára irányította a figyelmet azzal, hogy meglepő színpadi készséggel rendelkezik, de ettől függetlenül beszéde, mozgása és ösztönös hangsúlya igen komoly ígéretet jelent. Titkos Ilona a sógori szerepében, elegáns öltözékeiben meggyőző és hódító könnyedséggel játszotta a hiú, élnivágyó nőt. Kitűnő a többi szereplő is, élükön Törzs Jenővel, a letompított hangú Szakáts Zoltánnal, a maszokban, játékokban kitűnő Hajmássy, az ezúttal is rendkívül mulatságos és jól felfogott alakítása Bilicsinek, egyszerű eszközökkel kitűnően megformálta Huben Sándor figuráját Földényi és jó volt Pethes Ferenc, Pataky és László Tivadar. Upor Tibor díszlete igen izlées és szép.

Torday Sándor

Törzs Jenő

Somogyváry, Makay Margit, Szakáts

(Solthy—Wellesz felv.)

ÉDESANYÁM

IRTA: KOSZTOLÁNYI DEZSŐ

Régen volt, talán már négy-öt esztendeje.

Karácsony előtt jártunk. Mozgalmas napjai ezek az ujságírói mesterségnek. Ilyenkor készülnek a vaskos ünnepi számok, felfokozott lendülettel, hatalmas iramban. Természetesen a szokásos karácsonyi körkérdés sem maradhatott el. Felkértük a híres írókat és művészeket, mondjanak néhány szót az édesanyjukról.

Én voltam a főkérdező . . .

Körulam során Kosztolányi Dezsőt is felkerestem, táborucai otthonában. A költő kedvesen szabadkozott:

— Talán majd megírom én azt a pár sort. Szívesebben írok, mint beszélek.

Másnap megküldte postán a választ. Egy kis remekmű hullott ki a borítékból. Rendkívüli izlése itt is megnyilatkozott: még ez a körkérdés-válasz is a tisztá költészet bővületében született.

A körkérdés azonban technikai okokból kimaradt a karácsonyi lapból. Kéziratát ellettem legbecesebb emlékeim közé. A napokban régi irásholmik között turkálva, ismét kezembe került ez a finom Kosztolányi-cikk. Most kegyelettel átadom a nyilvánosságnak ezt az ismeretlen gyöngyszemet, amelyben az elhúnyt nagy költő szelleme épügy villószik, fénylik, foszforeszkál, akár egy esepben a tenger.

Kálmán László

Édesanyámat Euláliának hívják, azaz Szépenesevegőnek.

Ez a görög név ott muzsikált gyermekkorom fölött. Ha rá gondolok: két kék szemet látok, gesztenyeszín haját, melyet kontyba font s egy lila ametisztköves násfát, az egyetlen ékszert, melyet szívesen viselt.

Igazi ékszereit azonban, a drágákat, a csodálatosakat, a ritkákat rejtve hordotta, szemnek nem láthatóan, csak előttünk ösmerten: a jóságot, a türelmet, az áldozatot, a lemondást, a hallgatást, a megbocsátást.

Mindig családja volt számára a kincs, a titok, a mélység. Ebben a keretben, gyermekei között élte ki életét s ma is így éli ki.

Varázsköd veszi körül érzelmekből. Ennek az életnek szép s nagy világtörténeti korszakai vannak. Egyes vészes fordulóit az én mellhártyagyulladásom jelzi, melyet hétéves koromban kaptam meg, az öcsém vörhenye, a húgom torokgyíkja. Ilyenkor éjjel-nappal talpon volt ágyunk mellett, jegesruhákat faesart, imádkozott. Diplomáciai tárgyalásokat folytatott a halállal.

Idegbeteg gyermek voltam: félnék, tétova, riadozó, nehezen kezelhető. Féltem a hasmetszőktől, a zöldtollas zsandároktól, kik puskával-karddal jártak és a temetésektől, melyek fájó trombitaszóval, feketebóbitás lovakkal haladtak el házunk előtt. Attól tartottam, hogy ételembe valaki valami mérget kever. Attól tartottam, hogy megőrülök. Attól tartottam, hogy egyszerre nem kapok majd lélegzetet s megfulladok. Ilyen ostoba panaszokkal nem állhattam szigorú édesapám elé. Édesanyám hallgatta meg őket éjszakákon át. Ő tanított meg élni.

Először versemet, mely tizenhatéves koromban jelent meg egy budapesti ujságban, kivágta, betette imakönyvébe s ma is ott őrzí, a papírcsipkés szentképek között. Lila tintával ír nekem leveleket. Vidéken él, húgommal, földszintes házában. Egy gyógyszerész leánya. Családjában a legkisebb, az utolsó gyermek. Előttem mindig a legnagyobb marad és a legelső, aki áldott az asszonyok között.

Orvosok a hangversenydobogón

Hőmérő, sztetoszkóp, Beethoven és Schubert

Minden esztendőben háromszor, négyszer, rendszerint a téli szezon folyamán, rózsaszínű meghívó érkezik a társadalmi élet előkelőségeihez. Meghívó, amely azt árulja el, hogy folyó hó ...-án az Orvosegyesület Semmelweis-termében sebészek és belgyógyászok, kórházi főorvosok és klinikai tanárok Bach, Beethoven, Schumann műveiből adnak elő.

Ezeket a meghívókat a Budapesti Orvosok Kamarazeneegyesülete küldi szét.

A tehetségkutatók adatai, meg maga az élet lépten-nyomon igazolja, hogy a civilpályákon működők egy nagy része, úgy a férfiak, mint a nők, szabad óráikban komoly elmélyedéssel foglalkoznak valamelyik művészettel.

Ismernünk banktisztviselőt, aki esténként balettiskolába jár. Egy fiatal úriasszony, gyermeknevelés és háztartási munkák mellett a hangversenydobogóra készül.

A hasonló esetek egész légióját lehetne felsorakoztatni, most azonban csak egyet szögezzünk le: már statisztika is kimutatta, hogy száz és száz orvos szabad percét a zene tölti ki.

De nem is kell száraz statisztikai adathoz fordulni, hogy úgy mondjuk, szabad szemmel is eléggé észrevehető, hogy az orvosok művészi érdeklődése mennyire a zene felé fordul. Koncert a Zeneakadémián, vagy a Vigadóban nem múlik el anélkül, hogy orvosok nagy számban meg ne jelennének. A rádióba pedig, akár a zenekari, akár az

egyéni hangversenyek után a legtöbb hozzájárulás orvosoktól érkezik be. És egy nagy részük maga is játszik, egy vagy több hangszeren, hozzáértéssel, sok tehetséggel.

Európai hírvételek kiváló orvosprofesszoraink közül Bókay nevét gyakran olvashatjuk a zeneszerzők között. Eppen a közelmúltban, az Orvostanhanglatók Szimfónikus Zenekarának műsorán szerepelt Bókay tanár legújabb szimfóniája.

Manninger Vilmosról, a nagyszerű sebész-tanárrol pedig köztudomású, hogy kevés szabad idejét legszívesebben a zongorája és a brácsa között osztja meg.

Különbözik Manninger és Bókay tanárok az elnökei a Budapesti Orvosok Kamarazeneegyesületének. Az egyesületet 1923-ban Tóth és Bálint professzorok alapították.

Az Orvosok Kamarazeneegyesületének legutóbbi hangversenye a napokban zajlott le, amelyre a Délibáb is kapott meghívót.

Elegánsan öltözött közönség foglal helyet a Semmelweis-terem széksoraiban, a társadalmi, a művészi, a politikai élet előkelőségei. A dobogón pedig a kamarazenekar orvostagjai helyezkednek el. Ezúttal nem a fehér köpeny az uniformis, hanem a szmoking s a finom műszereket vonó váltja fel.

A hangverseny félidejében dr. Lévai Györggyel beszélgettünk, az Orvosok Kamarazeneegyesületének főtitkárával. Bizony nem volt könnyű interjúja, a megnyerő, fiatal orvos nehezen árult el egyet-mást társaságuk zenei működéséről.

Az orvosi zenekar

(Diskai felv.)

— Üdülést jelent számunkra, ha néha néha elkalandozhatunk a zene birodalmába. Kell ez a kis szórakozás, kikapcsolódás, hiszen hivatásunk úgy hozza magával, hogy szomorúsággal és drámákkal kerülünk szembe naphosszat.

Lévai doktor pihenésről, szórakozásról beszél a muzsikával kapcsolatban. Mi azonban tudjuk, hogy ez a szórakozás legtöbbször részleges s a kikapcsolódásról is csak mint... némi kikapcsolódásról lehet beszélni. Mert hiszen már gyakran előfordult, hogy egy-egy Beethoven-, vagy Schumannszonáta alatt lopódzott oda az Orvosegyesület portása a hangversenyző doktor úr háta mögé és a fülébe súgta, hogy X. Y. páciens sürgősen hívja. A közönség ilyenkor nem is csodálkozik, hogy pillanattal később már egy művésszel kevesebb van a zenekarban. Nem csodálkozik rajta, hiszen a hallgatóság többsége orvosokból és hozzátartozóikból áll.

Aziránt érdeklődünk Lévai doktornál, hogy a zenekar tagjai mikor tanulják be a műsort?

Derűsen válaszol:

— Valahogyan azt ne képzelje kérem, hogy ráérünk hivatalosan összeülni és komoly zenekari próbákat tartani. Á, dehogynak! A próbáink úgynevezett vizitációs módszerrel zajlanak le egy csésze tea mellett. Úgy kell érteni, hogy néha esténként összejövünk egy-egy muzsikussal-orkolléga családi ebédlőjében és ha éppen kedvünk tartja, hát megpróbálunk... próbálni — fűzi hozzá

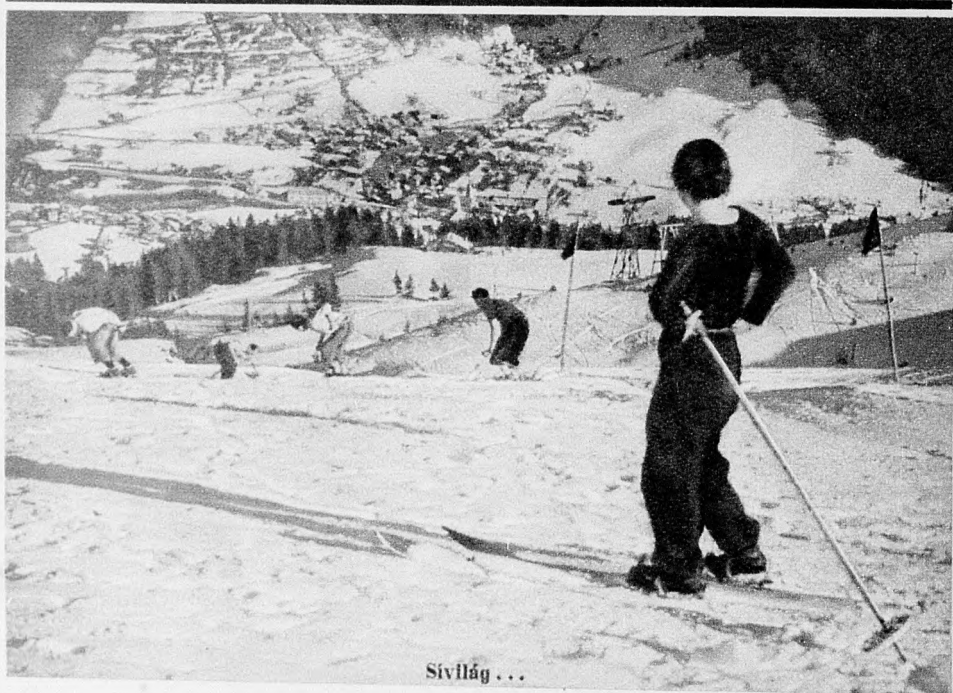
mosolyogva. — Nem igen futja a szabad időnk, azért adhatunk csak három-négy hangversenyt évenként. A műsort azonban annál gondosabban válogatjuk meg. És pedig olyképpen, hogy esetről-esetre művészeti bizottság alakul, rendszerint Manning professzor úr elnöklétével. És ilyenkor határozzuk meg azt is, hogy kik fognak közreműködni a hangversenyen. Mert ahogyan esetről-esetre megalakul a művészeti bizottság, ugyanúgy váltják egymást a zenekar tagjai is, de természetesen a kamarazeneegyesület tagjain belül.

Többen vannak az Orvosok Kamarazeneegyesületében, akik annakidején egyszerre két diplomáért küzdöttek: párhuzamosan végezték az orvosegyetemet és a Zene-művészeti Főiskolát. Mint például dr Kerntler Jenő is, a szóbanforgó kamarazeneegyesület alelnöke, aki az orvosi diplomán kívül zongoraművészi oklevéllel is rendelkezik.

Kedves és érdekes, hogy ebben a zenei egyesületben nem csupán a kamarazenekar az egyetlen művészi alakulat, hanem orvosok feleségei és felnőtt leányai alkotják az énekkart s ugyancsak orvosok gyermekeiből áll a gyermekénekkar. A gyermekkar egyébként már az Operaházban is szerepelt, tavaly télen a bázeli Gesangverein vendégfellepténél működött közre.

Igy szórakoznak zene mellett, így hódolnak a muzsikának szigorúarcú főorvosok, hűvöstekintetű professzorok, ha esténként levetik magukról a fehér köpenyt.

Bogdán Ada

Sivlág ...

A DÉLIBÁB

MEGSÚGJA MAGÁNAK,

a híres színpadi író esetét az egyik legelőkelőbb magánszínházzal.

— Nevet kérek.

— Nem mondhatunk nevet, mert kényes az eset. De úggyis kifogják találni és ha igen, akkor legalább nem mi voltunk az indiszkrétek.

— Hát halljuk az esetet.

— A híres színpadi és regényírónak igen nagy színpadi sikerei voltak már a főváros minden színházában, csak éppen az egyik előkelő magánszínházban nem volt szerencséje. Hogy miért, azt igazán nem lehetne megmondani, mert az előkelő színház rendszerint a legjobb színészekkel, a legjobb tállalásban mutatja be a darabokat. Viszont az íróban sem lehetett a hiba, mert — mint mondtuk, — a főváros, mondhatni, mindenik színházában nagy sikerekben volt része.

— Szóval?!

— Talán ez a körülmény lehetett az oka annak, hogy az előkelő színház igazgatója, bár örömmel fogadta az író darabját, mégis mint színházi nyelven mondják, hevertette. A beérkezett író viszont nem volt hozzászoktatva ahhoz, hogy pihentessék a darabjaát, ezért bizonyos idő múltán elvitte egy másik színházhoz, ahol rendkívüli sikert aratott. Ez az eset még egyszer megtörtént pontosan ugyanígy a kitűnő író és az előkelő színházzal, amikor is az író ugyancsak meguntván a pihentetést, egy

Virginia Field a csinos filmesillag megérkezett Hollywoodból Londonba. Hír szerint nemsokára férjhez megy Constantinhoz, Liechtenstein hercegéhez

„harmadik“ színházhoz vitte a darabját, ahol szintén óriási sikert aratott. Ez a két eset aztán végleg elhidegítette a viszonyt az előkelő színház és a kitünő író között. De ahol a legnagyobb a baj, ott jön a segítség... Hírnökök mentek és jöttek a béke olajágával és a nagy haragból teljes kibékülés lett olyanformán, hogy a színház már előre lekötötte és leelőlegezte a kitünő író csak ezután megírandó darabját, amit a jövő szezónban fog bemutatni. De a pontos dátumot is kikötötték, amikor a darabnak feltétlenül és minden körülmények között színre kell kerülni, mert ellen esetben óriási összegű pénálé stb. stb. Így történt.

— Meséljen még.

— Az egyik bécsi színház igazgatója most Pesten járt, darabokat nézett meg. Az igazgató azonban nemcsak a darabokra, hanem egy igen kedves és tehetséges színésznőre is kíváncsi volt, akivel már a múlt évben igen összebárátkozott. Arról volt most szó, hogy a szobánforgó színész is játszik az egyik darabban, amire az igazgató különösképpen kíváncsi volt. De mivel a színésznő kimaradt a darabból — tehát együtt nézték meg az előadást. Eredmény: A színésznő azt a szerepet, amit itt kellett volna alakítani, Bécsben fogja — eljátszani.

— Valami kedveset?!

— A jelenleg külföldön tartózkodó primadonnával kapcsolatosan találták ki azt a reklámot, hogy ha már nem megy a darab, ha már le kell venni a műsorról, akkor beharangozták a lapokban azt a hírt, hogy a darabot le kell venni a műsorról, mert a primadonna pontosan, ekkor és ekkor már Egyiptomban kell legyen, ahova filmszerződése köti. Most ezt a trükköt leutánozták a többi primadonnák is. Legutóbb két színházigazgató összelátkozott a Művész klubban.

— Hogy megy a darab?! — kérdi az egyik.

— Táblás házak — volt a fejelet. — Képzeld ezt a pechet. A jövő héten mé-

Michiko Tanaka énekesnő, egy japán festőművész leánya, legutóbb Párizsban vendégszerpelt egy kabaréban

FARSANG

Fehér nő feketére festve

Néger nő fehérre festve

Zilahy Farnos Eszter

(Labori felv.)

gis már le kell vennem a darabot a műsorról, mert a primadonnának Párizsba kell utazni, filmkötelezettségének eleget tenni.

A másik igazgató erre rezignáltan válaszolt.

— És én már azt hittem, hogy csak nekem megy rosszul...

— Más?!

— Tragikumikus eset hőse volt Békeffy István: A napokban Bécsbe kellett utaznia, különböző darab tárgyalások miatt. A határon persze, annak módja és rendje szerint, kérték az útlevelét. Békeffy a zsebébe nyúl — nincs útlevél. Belenyúl a másik zsebébe, a harmadikba, itt sincs, ott sincs. Izgatott keresések a kabátzsebben és minden elképzelhető zsebben — hiába, útlevél nincs sehhol. Békeffy egyszerűen pesti lakásán felejtette az útlevelét. A vizsgálatnál persze elhitték Békeffynek, hogy ő valóban otthon felejtette az útlevelet, de ennek dacára is nagyon udvariasan kijelentették, hogy szabály szabály — nem engedhetik át a határon. Mit lehetett tenni, Békeffy szépen leszállt a vonatról. Telefonált haza a feleségének. Senki sem volt otthon. Erre táviratozott, hogy azonnal küldjék az útlevelet. Ez meg is történt. De addig, egy egész éjszakán át Békeffy az időt

a vámtiszteknél töltötte a vámtisztek társaságában, akik között, mint azt idehaza később elmesélte, igen jól érezte magát. Egyébként az esetet felhasználja egyik legközelebbi darabjában. De azért — tette hozzá, — más-kor mégis jobban megnézi a zsebeit, mielőtt elutazna.

— Befejezésül?!

— Kedves eset történt az egyik vidéki városban Zilahy Farnos Eszterrel, a kitünő előadóművésznővel és zeneszerzővel. Fellépett az egyik estén. Az előadás első része utáni szünetben hatalmas virágsokrot nyújtottak át a művésznőnek. A második rész befejezése után, amikor Farnos Eszter távozni készült a hangverseny teremből, hirtelen előállott egy fiú.

— Művésznő kérem, tessék borralót adni.

— És miért?!

— Mert én hoztam a csokrot.

— Nos és miért nem jelentkeztlé mingyárt, amikor hoztad?!

— Mert végig akartam hallgatni az előadását — felelte az értelmes kisfiú.

Délibáb hirdető:

1. Az Ügyvédjelöltek Országos Szövetsége január hó 30-án, szombaton este fél 10 órai kezdettel rendezi a Budapesti Ügyvédi Kamara összes termeiben az immár hagyományossá vált XXVII. Patvarista-bált. A bálon a budapesti jogásztársadalom legelőkelőbbjei vesznek részt. Meghívó igénylés és bálroda az Ügyvédjelöltek Országos Szövetségének hivatalos helyiségében van, V. Szalay ucca 7. Telefón: 12—24—34. 2. Evangélikus bál. Február 1-én, a Royal Szálló termeiben rendezi a Budapesti Egyetemi Luther-szövetség az idei farsang egyik nivós táncestélyét, társadalmunk és a külföld reprezentánsainak részvételével. A hagyományos bál iránt már most olyan nagy az érdeklődés, hogy az minden téren igazolni fogja a Makoviczky Gyula dr. Somos Elemér dr. Izso Pál, Schrickler Sándor, Strop Ervin és Tolnay-Knefely Tibor dr vezetése alatt működő lelkes rendezőgárda munkáját. (Bálroda: IX. Ráday ucca 17. flszt. Tel: d. u. 187—762.) 3. Ifj. Béla Henrik, a székesfővárosi idegenforgalmi iroda titkára, szintén fölcsapott zeneszerzőnek. Már nagy sikerrel játszották egy dalát a Rádióban.

Windsor hercege síleckéket
vesz a Semmeringen. Tréne-
re Walter Dellebert osztrák
síhajnok

IRIGYSÉG

IRTA MEGYERY SÁRI

Mind a ketten az úgynevezett „jó” társasághoz tartoztak. Ahol megjelentek, az egyik párt Erzsi, angolszász típusú világos szépségéért lelkesedett, a másik Vera aranybarna bőrére, acélkékszín szemére esküdött. — Nekem Erzsi a szebb, nekem Vera — vitatták izgatottan és leplezetlen kíváncsisággal újra és újra belebámultak az arcukba, hogy alaposan összehasonlítsák őket. Erzsi buzgalommal igyekezett az elsőségért, primadonnáskodva ide-oda mosolygott, míg Vera képes volt háttal fordulni a színházi lap fotolencséjének. Lemosolyogta a vidékies, kisvárosias fontoskodását — ennek a melyik a szebb harcnak — és őszintén nem volt kedve szerepelni. Ami előny az effajta hírességből származik, neki semmit sem mondott, egyszerű és teljes volt az élete, valószínűtlenül holdog a házassága, minek hát a felesleges díszítgetések, udvarlók, zavarok, telefonletagadások, újabb és újabb emberek, akiket aztán olyan nehéz lerázni. Legyen inkább csak Erzsié a néhány mindenütt látható figura, a jóvágású, Londonból öltözködő parasztképviselő, a bridzsező, golfozó Rózsa György, a monoklis autővezető, a bárokban otthonos magnásfüeszkák és a legnagyobb adófizető pohos és kopasz válogatott csokra. Fantázia nélküli kis gyülekezet és hozzá

még mind milyen nagyképu és elbizakodott. Nem, ezeket Vera igazán nem irigyelte. Mint ahogy különösképpen nem is ismerte ezt az érzést és akárhányszor vizsgálódva beletékintett magába, mindig ezt állapította meg jóleső nyugalommal. Mert hiszen szörnyű, mindennél szörnyűbb csapás lehet irigynek lenni. Akit ezzel ver meg a természete, annak egy szép perce sincs biztosítva. Erzsit is csak sajnálni lehet. Hogy el tud torzulni az arca, mennyire nem bír uralkodni magán, ha valakitől elkíván valamit, legyen az jelentéktelen semmiség, eleven, vagy holt tárgy. Önkéntelenül még a barátait is mindig a kiegyensúlyozatlan, ideges panaszkodók sorából válogatja össze, azokat olyan szívből tudja vizsgáltni, nézd, ne vedd ezt annyira tragikusan... hiszen tudod, tavaly én is... Ezeknél csak azokat szerette jobban, akik mindig készen voltak rosszat mondani a közös ismerősökről és irtózott attól a kevéstől, akik védeni merik az embertársaikat. Akiknek még a legrégibb, már a köztudatba teljesen átment pletyka sem szent és olyan viharedezett rágalmakat mernek semmivé tenni, hogy a Hody sebészprofesszor sohasem udvarolt a bankárnénak és a gyerekek is az apja az apja — és olyan bimbózó újdonságokat próbálnak még csiráiban elfojtani, hogy a grófné és az operettszínész — és be akarják beszélni a naiváknak, hogy az Ili tisztességes lány, csak éppen rém ügyes, azért öltözködik annyira változatosan és olyan kitűnően. Ilyen lehetetlen emberek mellett Erzsi egészen elkedvetlenül és még szerencse, ha akad valami társadalmi esemény, amit sürgősen meg kell tárgyalni, különben ezeknek semmi mondanivalója sem volna és fontoskodva kapaszkodik bele egy elkövetkező kártyavacsora, vagy a nyáron mindig műsoron lévő valamelyik jótékony gardenparti részleteibe, a közreműködő meghívandók, sátorok, az egyforma szabású, de különböző színű organdi ruhák, kis virágfejű díszek, vagy óriás nagy kalapok problémájába...

A nyár fénypontján a régi grófi kastély kertjében rendezett nagyszabású mulatságon Erzsi különösen sokat szenvedett. Miért választotta a háziasszonykodást a pezsgősátorban, mikor a szomszéd játék- és mókásátor előtt sokkal nagyobb az érdeklődés, mért egyezett meg a divatszalonokban úgy, hogy az ő ruhája lesz a sárga és a Veréé a világoskék és miért... még egy egész csomó mért kínozza... Vera persze megint bosszantóan mosolygós. Meg van róla győ-

Ne higgyen idegen ügynökök csalafintaságának!

Sok ügynök járja a lakásokat és igyekeznek lebeszélni előfizetőinket, hogy saját maguknak szerezzenek hasznot más biztosítással. Még azzal is félrevezetik a Délibáb olvasóit, hogy mint főellenőrök jelennek meg, elkérik a biztosítási kötvényt azzal a megjegyzéssel, hogy az érvénytelené vált és majd új kötvényt hoznak. Néhány nap múlva hoznak is egy új kötvényt és az előfizető csak akkor veszi észre, hogy ez nem is a Délibáb kiadóhivatalától van kiküldve.

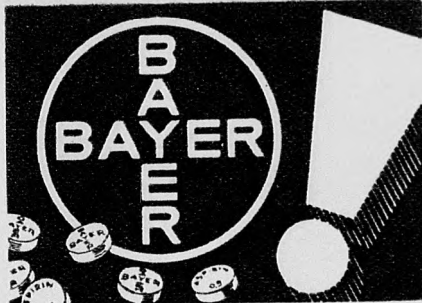
Ne adjon hitelt nekik, mert nincs még egy vállalat, mondhatnók egész Európában, amely

napi egy fillérért

biztosítaná nemcsak elhalálozás esetére, de balesetből kifolyólag is. Páratlan a maga nemében, amit a Délibáb nyújt, mert aki hetenként átveszi a Délibábot 26 fillérért, az baleset esetén 500 pengőre van biztosítva, természetes halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segílyt és évjradékot kap

zódve, hogy a pezsgő-sátornak van a legnagyobb sikere és hogy a szivárvány összes színei között a legszebb a világoskék. Mindenkiel jókedvűen foglalkozik, még azt a háttérben maradó ősz, alacsony emberkét is észreveszi, akivel senki sem törődik és aki be sem mutatkozva, szóltan, szerényen ül a pezsgős sátor hátsó sarkában. Vera kérdően az öregre mutatva hajol Erzséhez — nem tudod véletlenül, ki ez az idős úr? — te még nem ismered? Erzsi arca bosszúsán megrándul — pedig mindenüvé utánam jön, hiába mondom neki, hogy az ilyesmi nem neki való szórakozás és csak fárasztja. Az édesapám.

Igazán nem zavar senkit, majd én elbeszélgetek vele, ajánlkozik Vera és önkéntelenül jóvá akarja tenni Erzsi kellemetlen, biggyesztő fintorát — leül az öregúr mellé. Sokszor hallotta Erzsi, milyen egyszerű családból ugrott bele az előkelő házasságba, az apja bizonyára most is feszélyezve érzi magát a neki örökké idegen környezetben. Az öreg bizalmatlan hunyorgással fogadja és csak akkor vidul fel, amikor Vera Erzsiről kezd beszélni. — Az én lányom, az én gyönyörű kislányom — motyogja — nagyon ügyes és tessék elhinni, aranszívű, úgy szeretik? Mindannyian szeretik — sürgeti a választ türelmetlen aggódással, elefántcsontnyelű botja után nyulva, mint aki leütni képes azt, aki meri nem szeretni. — Hát persze, hogy szeretjük — nyugtatja meg Vera és hogy örömet okozzon neki, magasztalja Erzsit. Az öreg minduntalan félbeszakítja. A jelzőkhöz hozzáad, a fokozásokat megszorozza, miközben két, csak nehezen nyitvamaradó fíradt szemét egy pillanatra sem veszi le a lányáról. Nincs az a szerelmes, aki ilyen elfogult, bamba rajongással tudjon nézni. Csak aki magát már teljesen feladva, a másikban újjászületve, a régi én-jét keresi, képes így elveszve, egészen megsemmisülve bámulni. És mennyit készülődhetett a mai napra. Mennyi gondnal, pomádéval tapasztotta le néhány szál ősz haját, hogy egy se mozduljon el a helyéről, ritka kis bajuszát kicsoda kacér igyekezet festette rozsdaróttre, divatjamult, kiszűkült zakettjét bizonyára kora reggel óta kifelégette, hogy egy szem por se tapadjon rája. Megsárgult pikémellényét készen kötött atlaszelyem fehér-feketecsisok nyakkendőjét, puha betétes, gombos, magas, ráncos lakkcipőjét, ezt a sok ünnepi dísz, látszik csak ritkán hordja és kivételes alkalmakkor is félve viseli. Verában ezek a régen elfelejtett furcsa ruhadarabok felidéznek az édesapja képét. Isten, hogy múlik az idő, ősszel már négy éve lesz, hogy meghalt. A ravatalán látott utoljára ehhez hasonló, pikémellényt és ilyen csíkos atlasznyakkendőt. Ilyen tipikus külföldi ajándéknyakkendő, amivel a boldog idegenbe ruccant fiatalok intézik el az otthonmaradt hozzátartozóikat. Ő is egy nagyon önfelelt párizsi korszak utolsó percében a vasútra meneti áruház előtt az uccai soldon vette az édesapjának azt a nyakkendőt, ép-

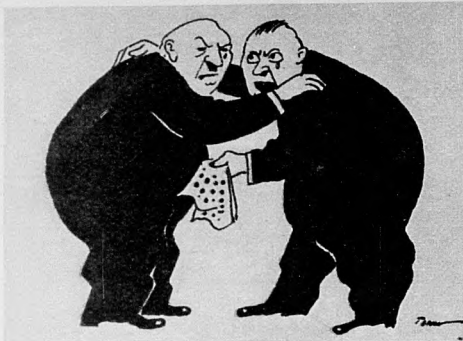
**Aspirin gyorsan segít
meghűlésnél,
rheumás és mindenféle fájdalomknál.**

Ügyeljen azonban a Bayer-keresztre, mely minden tablettán látható.

Bayer-kereszt nélkül nincs Aspirin.

pen csak hogy vigyen neki valamit, fő, hogy a címken rajta legyen — Párizs. Szegény, hogy örült neki, hogy megbecsülte, a szerényében őrizgette. Hogy fájt akkor Verának ez a nyakkendő a ravatalon, ahogy ismerősen üdvözölte őt, a virágok és koszorúk között. Hogy fájt akkor, hogy jóvátehetetlenül lespórolta az édesapjától a bőrpapírpéztárcát, amit minden külföldi útján drágált neki és amit végre amikor Velencében, ahol olyan olcsó az ilyesmi, megvett, hazaérve mégis inkább az angol tanárjának ajándékozott. Apának jó lesz a nyakkendő karácsonykor és mindig, ezzel nyugtatta meg magát és csak amióta nincs, kevesel minden virágot, fáklyát, márványemléket a sírjára. Csak azóta tudja, hogy ez az egyetlen el nem hódítható férfi és hogy őt többé sohase kíséri már olyan elvakult csodálattal tekintet, ahogy az édesapja bámulta őt az első táncvizsgától, báltól végig, minden asszonyi szereplésig és hogy olyan meggyőződéssel soha senki se súgja a fülébe — kis aranyosom, mind között te voltál a legszebb...

Uralkodnia kell magán, hogy a könnyeit visszatartsa. Minden igyekezetével, kedveskedésével arra törekszik, valamivel lekötni a mellette ülő öreg figyelmét, hogy elterelje Erzsiről. De hiába valamennyi kísérlete. És Vera először érzi a torkában összefutni az irigység keserű, nyúlós, fojtogató ízét. Soha semmit, de ezt a tőpörödött öreg emberkét összeszorított ököllel, elkéseredett vicsorgó dühvel irigyli a barátnőjétől.

BÉKÜLJÜNK KI

I.

Péter és Pál eleinte jóbarátok voltak. Péter szerette Pált. Pál szerette Pétert. Később aztán Péter Mancit is szerette. Ami még nem lett volna baj. De Mancit Pál is szerette. És ez már nagy baj volt.

Pál elfőzte Pétertől Mancit és a harag itt kezdődött.

II.

Évekig kerülték egymást. Péter tudni sem akart Pálról. Egyszerűen elejtette Pált. Pál azonban nem volt ennyire gondatlan. Vigyázott Péterre és nem ejtette el.

III.

Aztán egyszer a véletlen összehozta őket a klubban. Péter ránézett Pálra. Pál ránézett Péterre. Péter szemében még égett a harag. Pál szemében jóság és szelidség fénylett. Péterhez lépett.

— Béküljünk ki.

De Péter tartotta magát.

— Amit tettél, nem volt baráthoz méltó.

— Ugyan kérlek — mondta Pál. — felejtjük el.

— Le kellett volna mondanod Manciról. Ennyi áldozatot elvártam volna tőled.

— Igazad van, Péter.

— Fájdalmas sebet ütöttél rajtam.

— De levezekeltem már.

— Levezekelted?

— Hidd el, sokkal jobban megbűnhődtem érte, mint ahogy megérdemeltem.

— Hogyan?

Pál lehajtotta a fejét.

— Azóta Mancit... hiszen tudod...

— Elhagyott talán?

— Ha csak az történt volna.

— Micsoda? Hát elképzelhető nagyobb csapás egy szerelmes férfi számára?

— Hogyne — felelte Pál, — azóta Mancit a feleségem lett.

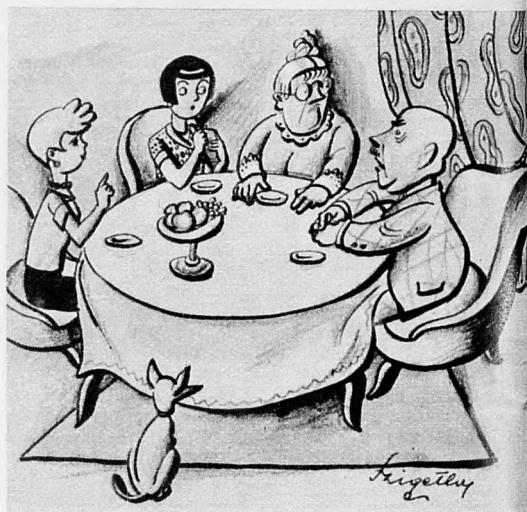
Péter részvételt ölelte magához Pált. Szent volt közöttük a béke.

DYMI

Friss percek a jégen

(Gedő rajza)

— Papa a kosztümnek a hajunk színéhez kell illeni. Elza fekete kosztümöt kap, én sárgát, a mama szürkét.

— Ezek szerint nékem meztelenül kell majd járnom.

(Szigethy rajza)

DÉCIBÁB

Nagyvilág

DIVAT
TÁRSASÁG
SZÉPSEG

za)

Ély

mez

én

ell

za)

B

Selyemmel min-
tűzött tavaszi kék
délutáni ruha,
sötétkék bársony-
szalag dísszel.
(Lecomte modell,
Páris)

NAGYVILÁG

DIVAT — TÁRSASÁG — SZÉPSÉG

TAVASZI KÉK

Irta: SASS IRÉN

Még egyelőre világszerte esik a hó és fagy. A téli sporthelyek zsúfolva vannak. Január erősen tartja a pozícióját és még február is hátra van. Hogy rosszabbról — márciusi hófúvásról, áprilisi fagyhullámról — még csak ne is álmodjunk. Tél van még tehát, Hölgyeim, tél a javából, a naptárban is a valóságban is. De a tavaszi divat már kezdeni áll és várja az első meleg napsugár-
t. Vagy talán nem is várja. Meleg nap-
sugár nélkül is ki fog merészkedni az uccéára,
akárhogyan didergünk is majd benne.

Ha az előzetes híreknek hinni lehet, bár ritkán megbízhatóak, akkor megírhatom, hogy az idei divatnak megint lesz kimondott divatszíne. Az ősszel annyira divatos lila persze tavaszig csendesen jobblétre szende-
rül, de helyette jön a kék. Még pedig a ké-
nek egy különös, rózsaszín violába játszó
árnyalata, amelynek „Bleu de Printemps”,
tavaszi kék lesz a neve. Az új kék szín,
állítólag a napsugártól rózsaszínre festett
kék ég árnyalatát akarja utánozni az új,
tavaszi kelmék színében. A törekvés nagyon
poétikus. A kelmék árai már kevésbé azok.
Igen drágák lesznek a tavaszi divatkelmék,
Hölgyeim. Akik netalán ősszel és télen
panaszkodtak volna, hogy egy-egy toalettiük
túlolesóba került, azok tavasszal minden
bizonytal meg lesznek elégedve. Az új ta-
vaszi ruha semmiesetre sem lesz olcsó.

A tavaszi kékszínű kelmékből inkább ruhák, blúzok és kalapok készülnek majd. Ezért az új kelmék is kizárólag könnyebb-
fajta, ruhákra és blúzokra alkalmas gyapjú-
és selyemanyagok.

Legérdekesebb egy puha, lazaszövéssű új
kelme, mely saját színű, vastag selyemszál-

**PATTANÁSAIT,
MITESSZEREIT**

tökéletesen elmulasztja a

PATÓ-KEVERÉK

Ára 3 P. Kapható kizárólag

PAIZS KATÓ

KOZMETIKÁBAN,

IV, Ferenciek tere 3.

Tanítványfelvétél

Telefón
1-832-67

DÉCIBÁB

Amíg haja van, okos
Lejzen,
Lüssen és Tarpan
vegyen

Hajhullás és korpa ellen

ből szőtt csikkal, vagy kockával van mintázva. Ez a kelme lesz a tavaszi ruhaszövet-favorit. Nagyon szép kelme, az tagadhatatlan, puha, omlós, mint a legjobb selyem s nem gyűrődik. Ezekből a saját színükben selyemmel mintázott gyapjúanyagokból készülnek a tavaszi délutáni ruhák. Igen kevés idegen díszítés lesz ezeken a ruhákon. A díszít leginkább a különböző irányban szabott és összevont kockák és csíkok fogják adni. Kis, fehér csipke, selyempiké, vagy kombinált anyagú angolos gallérok, kézelők, gombok és nagy övcsat járul majd a ruhákhoz.

A tavaszi divatot különben is az angol vonal fogja jellemezni. Nemesak délelőtti és uccai ruhák, hanem délutáni, sőt esti toalettek is leginkább angolos fazónban fognak készülni. Jóízű hölgyek örülnek ennek a hírnek, mert az angolos fazónú ruhák, ha kevésbé díszesek is, mint a franciák, viszont mindig decensebb és nyugodtabb eleganciával hatnak. Nagyon sok délutáni és uccai ruha szoknyarésze készül majd elől-hátul, vagy kétoldalt, apró lerakott részszel. A kis angolos, úgynevezett bubigallérok, a kézelők a legtöbb ruháról nem fognak hiányozni. Idén tavasszal végre — Istennek hála! — eltűnnek majd a szabálytalan alakú kivágások, a raffolások és egyéb, bizonyos fokig mindig inkább rendetlenül, mint esztétikusan ható extravaganciák.

Ami a kosztüm- és kabátdivatot illeti, úgy látszik, nemesak változást fog hozni benne a tavasz. A nagyon fiatalos és sikkos rövid kosztümkabátok továbbra is divatban maradnak, mégpedig szmoking-, egysoros, vagy kétsoros gombolással egyaránt. A kis kosztümkabátok továbbra is zsebekkel készülnek, mégpedig felső és alsó, rávarrott zsebekkel egyaránt. A nagyon bő felsőujjak és szélesre tömött vállrészek sem lesznek többé divatosak, de azért a vállat kicsit mégis szélesíteni fogják epolette-vel, s egyéb díszszel.

Nagyon divatosak lesznek idén, koratavasszal, a nagy, térdigérő szőrmekepek is. Ezek a kepek kivétel nélkül puha, lajos szőrmeből fognak készülni, leginkább szilzkinből, tehát valójában nyúlból. Ezeket a szőrmekepeket tavaszi kosztümkök, vagy vastag kelméből készült szövétruhák fölé

fogják viselni. Dacára a térdig érő szőrme-nek, a kepp mégsem melegít, mert elől teljesen nyitott és a kepp két sarka, hátrafelé, erősen elkerékített, úgyhogy a ruha, vagy a kosztüm előrészéből semmit sem takar el. Ilyenformán tényleg csak meleg tavaszi napokon lehet majd viselni, amikor is, viszont a nagy szőrme direkt terhes és fölösleges. De hiszen éppen az a legdivatosabb és leg-elegánsabb mindig, ami felesleges — nem igaz, Hölgyeim?!

Végezetül még valamit a kalapokról akarok írni.

A szalmáról ügyebár nem kell már írnom, mert azt 1—2 hét óta már mindannyian viseljük. A divatos szalmaanyag a laza, kosárfonású, nagyon fényes szalmatomp, vagy kelme. Divatszín a fekete. Uccai ruhákhoz készült szalmakalapokat élénkzsinű szalag, virág, vagy tolltűzékkel díszítenek, délutáni és esti szalmakalapok egyedüli díszje a fém- vagy strasszklipsz. A szín: kizárólag fekete. Kerek, álligérő fátjolok járnak a délutáni és esti kalapokhoz, az uccai kalapokon nincsen fátjol.

Az első valódi tavaszi napra, az első meleg napsugárra viszont — mint már néhányszor volt szerencsém jelteni — ismét vissza fognak térni a filcek. Karimás, lapos, angolos filcek, még pedig kizárólag világos színekben, szalagdísszel, toll és fátjol nélkül.

Még egyet: a tavaszi kabátok divatszíne, ha nem is általánosan, de igen gyakran, a drap lesz. S minthogy a kabátok csaknem teljesen változás nélkül az őszi fazónokat hozzák tavaszra, örülhetnek azok a hölgyek, akik tavaly ősszel, jó szimattal drap kabátot csináltattak maguknak. Mint ahogy — szíves engedelmmükkel — szívből örül, e sorok szerény írója is, úgyis mint egy tavalyi őszi, azaz ideai tavaszi drap kakát boldog és egyelőre elégedett tulajdonosa.

Azért csak „egyelőre” elégedett, mert tavaszi kabátja már van. De — jaj! — tavaszi kosztümje még nincs.

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE.
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

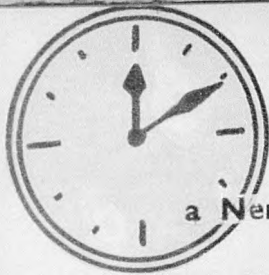

ARTIN

AZ ENYHE, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN ◆

DÉCIBÁB

Tíz perc Tasnády Ilonával a Nemzeti Színházban

A „Szülők lázadása” című vígjátékban meglepetést keltett, hogy Tasnády Ilona ezúttal életében először játszott — komika és egyszersmind, — anya szerepet.

A kiváló művésznő, aki méltán szerzett magának díszes rangot a publikum előtt, annyi sokszínű szerep eljátszásával, aki hősnőt, szendét, drámai és vígjátéki szerepeket olyan páratlan finom és művészi eszközök-

kel formált meg, ezúttal értékes pályájának újabb állomásához érkezett.

Ebből az alkalomból fölkerestük őt előadás előtt az öltözőben.

A Nemzeti Színház tagjainak nincsen külön öltözőjük. A magán színházakban még a segédszínésznők is külön öltözőt követelnek maguknak. A sztárok pedig nagyon gyakran még külön öltözőfolyosót is. Ki hinné viszont, hogy a Nemzeti Színházban például Tasnády Ilonának, Bajor Gizinek, Tökés Annának közös öltözőjük van, s ha történetesen ugyanabban a darabban játszik még, ugyanott öltözik Somogyi Erzsébet és Vaszary Piroska is. Ez az öltözői beosztás is jelzi, hogy a Nemzeti Színházban tulajdonképpen mindenki egyenrangú. (Az más elbírálás alá esik aztán, hogy

a publikumnak itt is meg vannak a maga kedvencei, a maga sztárjai!

De hogy a Nemzeti Színház nagy-hírű művésznői ezt az öltözői rendszert is természetesen találják ebben benne van a művészetük iránt érzett szeretetük és megbecsülésük. Tasnády Ilonát az előadás előtt több mint egy órával az öltözőben találjuk...

A kiváló művésznő két dolgot nem szeret. A fényképezést és az interjút. (Eppen e sorok írója sokszor próbálta meggyőzni őt arról, hogy mind a két dolog hozzátartozik a színészethez. Ha másképpen nem, mint szükséges rossz.) Most megnyugtattuk. Fényképezésről szó sincs. Interjúról is alig. Gratulálni jöttünk az új szerepkörhöz és az új — sikerhez.

— Oh, nagyon boldoggá tesz — mondja nekünk a művésznő, — hogy a publikumnak tetszik a darab...

— Kérem, csak ne térjünk el a tárgytól — vetjük közbe. — A helyzet az, hogy Tasnády Ilona, az „Ember tragédiája”, az „Ocskay”, a „Candida”, az „Ellák”, „Az eszményi férj” a „Rosmersholm” hősnője most igen nagy sikert aratott egy — komika szerepben. Ehhez mit szól?! —

— Hát ennek is örülök.

— És kielégíti ez az új szerep, illetve szerepkör az ambícióját?

— Minden szerep jó, amelyet megformálhat az ember. Különben pedig ez a szerep egyúttal még nem jelent szerepkört is.

— És milyen benyomásokat szerzett az első komikai szerep alkalmával.

— Azt, hogy a publikummal való kontaktus egészen más, mint előző szerepeimnél. Valahogy a hatás így közvetlenebb, markánsabb. Most még inkább megtudom érteni és értékelni a komikák teljesítményét és az azzal járó tetszésmegnyilvánulásokat.

— Szóval ez a szerep — gondolja? — nem jelent szerepkörváltozást?!

— Minden szerepet, amelyben alakíthatok, boldogan játszom.

— Ha szabad mégis kivételesen egy kis intervjút. Hogyan szerződött a Nemzetihez?

— A szüleim természetesen elleneztek, hogy színész nő legyek. Nekem azonban kedvem volt ehhez a pályához. Elvégeztem a színiakadémiát és annak elvégzése után le is szerződtem a Nemzetihez. És ma is itt vagyok.

— Nem vendégszerepelt sehol?

→ Sehol sem léptem föl a Nemzetin kívül.

— Hű maradt a színházhoz?

— A legteljesebb mértékben. A Nemzeti Színház második otthonom.

— Ehhez külön gratulálunk, hiszen tudunkkal alig van Nemzeti Színház-i tag, akij legalább egyszer ne lépett volna fel magánszínházakban is. Természetesen lett volna alkalma fellépni másutt is?

— Igen. Beöthy László színházai-ban szerepelhettem volna, de hát én szívvel-lélekkel a Nemzeti Színházé voltam és vagyok.

Tasnády Ilona tehát szívvel-lélekkel a Nemzetié. Ez nagyon szép. A vonzalom nem maradt viszonzatlanul. Tasnády Ilona ma a Nemzeti Színház örökös tagja, akinek művészetét a kritika méltányolta és a publikum — minden idők legfontosabb fóruma, — teljes mértékben a szívébe zárta.

Barna Jenő

Tasnády Ilona különböző szerepekben
(Harsányi, Strelisky, Paál, Wellesz, Seidner felvételek)

Irja:
Dr. HEKS IMRE
orvoskozmetikus

— A szép alak legfőbb jellemvonásai a szabályosság, rendszeresség és az összhang — mondja Hegel, a régi idők híres bölcsésze és ezt a véleményét osztja Leonardo da Vincitől Lavateren keresztül Benzurig mindenki, aki valaha az emberi test esztétikájával foglalkozott.

A természet magasságát a csontváz szabja meg; az idomok szépségét pedig az izomzat és zsírpárnák együttesen adják meg. Természetesen az alak csak akkor lehet tökéletesen szép, ha a test már teljesen kifejlett és az idomok harmóniában vannak a termettel.

A magasság tetőpontját a férfi 24–30, a nő 18–24 életéve között éri el; később alig észrevehetően alacsonyabb lesz mindenki, ami a csontvázunk 233 darabját összetartó inak és szalagok meglazulásának következménye. Bizonyos életkoron túl a testnek ez a megkisebbedése már feltűnővé válik, anynyira, hogy valaha magas, délceg fiatalemberekből tőpörödött kis öregek lesznek.

A férfitest átlagos magassága 1680, a nőé 1568 milliméter; a váll szélessége a férfinál 392 milliméter, nőnél 352 milliméter és teljes fejlettségi fokon a férfi középsúlya 64, a nőé pedig 52 kilogram. Ezeket a méreteket művészek, antropológusok és esztétikusok alapították meg különböző fajtájú és típusú emberek millióiról alkotott mérések kapcsán és alapul azt a közeparányost vették, amely a legmagasabb és legalacsonyabb egyének számszerű adataiból kijött.

Kétségtelen, hogy a mi korunk szépségideáljának méretei teljesen eltérők ezektől a tudományos alapon létrejött számoktól, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy a klasszikus képeken és szobrokon levő női szépségek nem felelnek meg a mi ízlésünknek. A milói Vénusz szobra például, mely évtizedekig a női test szépségének megtestesítője volt, ma már túlméretezett és kövérnek látszik, úgyannyira, hogy modern ruhába öltöztetve szinte formátlanak hatna ez az örökbecsű remekmű. A mai amerikai szépségideál mellátmérője 86, siussza 71 és csipője 90 centiméter, a milói Vénusz 105, 103 és 116 centiméterével szemben.

Érdekes, hogy a tökéletes emberi test szimmetriája csupán látszólagos, valójában azonban csaknem minden emberi testen található bizonyos asszimetria. A gerincoszlop például többnyire jobboldalra hajlik, amit azzal magyaráznak, hogy itt fekszik a tüdő nagyobbik fele és a máj, amelyek súlyuknál fogva jobbra hajlítják a törzset. A jobb láb többnyire erősebb, igen gyakran hosszabb is a balnál.

Benzur megállapítása szerint „A szigorú szimmetria árt az életteli alakoknak.” Ezért van azután, hogy ez az alakok életteliességéhez szükséges asszimetria minden jelentősebb klasszikus művön megtalálható.

A legtöbb embernek ugyanis ferde a feje, vagyis arcának egyik fele nem tökéletes mása a másik felének, sőt a két szem és a fülek között is gyakoriak az ilyen részaránytalanóságok. Míhelyt azonban ezek az asszimetriák szabad szemmel is láthatókká válnak és észrevetetik magukat, már testi hibáknak számítanak, mint azt a félvállas, vagy sánta embereknél látjuk.

A szép alak egyik legfőbb kelléke a test proporcióját, és a különböző testrészeknek egymáshoz, valamint a fejnek a testhez való harmóniája. Gyakran előfordul, hogy zongoránál, vagy asztalnál ülő szomszédunk tökéletes emberpéldánynak látszik és mikor feláll, válik csak láthatóvá az alsó végtagok aránytalansága (túl rövid, túl hosszú, vastag, sth.) A legszebb nőt is elrontja, ha aránytalanul kicsi vagy nagy a feje, rövid a lába, vagy hosszú a karja.

Ma már ott tartunk, hogy egy széptestű, jóalakú nő, ha kevésbé szép is, könnyebben boldogul, mint egy klasszikusan szép fejjű, de túlkövér, vagy túlsóvány hölgy. Ezen az egy ponton visszatérünk az antik szépségideálhoz, mely csak tökéletes testű embert tűrt meg a társadalomban, aminek főleg az utólok szempontjából van különös jelentősége.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbőgzelt válaszboríték beküldése ellenében a hozzáfutóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

Jelmezre alkuszom a Teleki téren

— Uraságod *színész*, nemde? — szólít meg egy hajtható, szemüveges bácsika a Teleki téren.

Csodálkozva nézek rá. Nem tudom mit akar.

— Ne is tagadja. Nem szégyen itt vásárolni. A *jelmezüzletemet* direkt megrohanják a színházak tagjai... Jöjjön csak, uraságod... Nagyon meg lesz elégedve.

Időt sem hagy a tiltakozásra. Ha fantáziája „*színésznek*” látott, akkor *revőnek*, vagy *esetleges* *revőnek* is gondol. Miért ne okozzak egy kis örömet az öregnek. *Ne gondolja, hogy már teljesen kihaltak a revők.*

Ő valószínűleg udvariasnak képzei az invitálást. Pedig kissé *agresszív*. Megy előttem, mutatja az utat a bődéjához, de hátra-hátra pislog, nehogy meglógjak.

Áticipel az ócskaruhások szűk sikátorán és már itt is vagyunk az ő tanyáján.

„*Használt jelmezek óriási választékban*” olvasom egy táblán, ami fantasztikus jelmezekkel, színes egyenruhákkal és kardokkal, lándzsákkal van körülaggatva.

Barátságosan „*karöltve*” megfér itt egymás mellett a német és a francia katona — *egyenruhája*.

Megszűnik itt tér és idő. A *Nikaraguai* tábornok ép úgy kiöltözhet, akár a keleti *főmufti* s ha netán feltámad a közeli temetőből egy *multszázadbeli lovag* — magára öltheti itt rögtön *korszerű páncélját*.

Most már lemondtam végkép arról, hogy tiltakozzam az ellen, hogy *színész* vagyok, mert riportot akarok írni erről a *jelmezkölcsönzőről*. (Remélem, ezt még nem írta meg senki. Mert akkor a riport is ilyen „*uraságoiktól levetett*” lesz, mint ezek a holmik.)

— Szokott katonaszerepeket játszani, *főrendező úr?*

Ő tudja, miért szólít most meg „*főrendezőnek*”. Bizonyára bóknak hiszi.

— Előfordul — felelem.

— Akkor tessék megnézni ezt a gyönyörű „*uláner*”-jelmezt... Bomolni fognak a nők, ha ezt meglátják uraságon... Tessék megnézni először rajtam, milyen csodás szabás, azután fel tetszik próbálni...

Szélmalomszerűen kalimpáló karjával már föl is ölti a kis szemüveges emberke a zsinóros mentét és egy éktelen nagy csákót nyom a fejébe.

Olyan groteszk látvány, hogy el kell nevetnem magamat.

— *Ugye, örül a szem, ha ránéz?* — kérdi. Tudja ki hordta ezt a szinpadon? *Környey!*

Nincs szívem lecsepülni, de muszáj kifogást találni, mert még utóbb rámszózza a mentét.

Malvin a „Lengyelkében”

Ugye, örül a szem, ha ránéz?...

— Szép, szép — mondom most, — de hallja kérem, szörnyen zsiros ez a kabát.

— Ez zsiros? Ezután a kabát után egy Rotschild is megnyálná mind a tíz ujját!... Van olyan szép ez a mente, mint akár egy naple-mente...

— Mj az, maga költő is?

— Igen, ha van elég bevétel — terel vissza az üzlet felé... Gyönyörű darab ez kérem, ó milyen gyönyörű darab! Higyje el az úr, azt a harminc pengőt, amit kapok érte uraságotól, direkt fájdalomdíjul fogadom el. Mert meg fogom siratni ezt a szép kabátot — én úgy éljek... és itt van hozzá a párja, a primadonna nagyságának is. Próbáld csak fel, Malvin, azt a lengyelkét!

Malvin előjön az üzlet hátsó részéből. Kövér, pirosarcú asszonyság. Felpróbálja a lengyelkét. A térdig érő „primadonnaszoknyát” felölti hosszú

slafrokkjára és úgy mosolyog, akár egy primadonna. A férjnek szörnyen bő a mente, a „lengyelke” meg valószínűleg feszül, olyan szűk a kövér asszonyságon.

Most összefogóznak ketten s mint két főszereplő énekelni kezdenek, rekedtes hangon:

„Lári fári, nem kell várni
Frissen jó a csók...”

Rózsaszín felhők vonulnak át az arcukon. Csillog a szemük, mikor pajzánul folytatják:

„...Fürge légy, ha átkarolnak
Rózsaszín kacsók...”

A dal illusztrálásaként átkarolják egymást.

Hiába, mindig tanul az ember valami újat. Ha az uccán ragasztószert mutat be az árus, földhöz csapkodja a megragasztott csészét, hogy a szer kiválóságát bizonyítsa. Vagy fát vág a „világhírű” borotvapengével, majd utána remekül megborotválkozik vele.

Jelmez eladásnál — úgy látszik — el kell játszani egy színpadi jelenetet...

Addig izegnek, mozognak, míg az asszonyságon hirtelen kiszakad a szűk kabát. Ő még nem vette észre, én sem hívom fel a figyelmét, mert attól tartok, hogy ez már erkölcsi „vételkényszerrel” járna. A hóna alatt támadt egy szakadás, ami folyton nagyobbodik, széleledik.

Lelkiismeretfurdalást kezdek érezni. Később, ha tovább táncolnak ezek, még egész szétmegy ez a kabát.

Megszólok hát:

— Jó lesz vigyázni. Szakadni kezd...

Boldog mosollyal felel a vérbeli üzletember:

— Az eső?... Parancsoljon egy esernyőt... alig használt... az ára pottom három pengő.

És egy paraplént nyújt felém.

Forrái Zoltán

Amikor a magas diplomácia nyíltan színházat játszik

Mükedvelőelőadás. Mire gondol az ember, ha ezt a szót hallja? Sértődések, intrikák tömegére. A legfontosabb az ilyen előadásoknál, hogy ki mit nem akar. Már mint játszani. Öreget nem, ellenszenves figurát nem, kis szerepet nem, nagynénit nem, nagybácsit nem, inast, szobalányt, szakácsnőt nem, csupa Romeo és Júlia szaladgálma a színpadon, talpig rózsakoszorúban — ha lehetne.

A könnyekből, amit egy ilyen mükedvelői előadás elhasznál, meg lehetne a fedett uszoda bazénját tölteni. Arva szobónők tépik a hajukat, kalaposnők reszketnek, nem is szólva a kozmetikusnőről, a fodrászról és a manikűrről, de az igazi könnyeket a rokonság használja el, az anya, hogy mért kapott olyan szerepet a lánya, a kislány, hogy miért nem ment föl apuka beszélni annak az undok rendezőnek a fejével és a többi. Percenként születnek az újabb könnyzáporlehetőségek és sírógörcs alkalmak. És mire megvan az egész, beköszönt a bemutató napja, minden emberi formájából sikeresen kivetkőzött, egyébként bájos kisasszony, vagy máskor talpraesett, jóváágású úrfi ágál reszkető térdrel a színpadon.

A mükedvelő társaság, amelyik a Kamara Színház színpadán Ellis Walternek „Almost a Honeymoon” — „Majdnem mézeshetek” című darabját játssza, minden szokásos mükedvelői társaságtól eltérő. Nemcsak azért,

mert a magas diplomácia, az angol követség és konzulátus kitünő tisztviselői bolondoznak végig három órát a színpadon, hanem azért, mert amit csinálnak, az olyan talpraesett, épkezláb produkció, ami becsületére válnék bármelyik színházunknak. Lázakapkodásnak, izgatott szaladgálásnak, összebújásoknak a sarokban és idegeskedésnek a színpadon líre-nyoma sincs. Igazi angol hidegvérrel folyik a játék.

Annál izgatottabb a nézőtér. Fotóriporterek hada állította fel támadásra készen ütégeit, lobban a magnézium, előlről, hátulról, zenekarból, széksorokból fotografálják a szereplőket. Rendes mükedvelő már régen sírógörcsöt kapott volna, a fotóriporterek dübörögnek, rohagálnak, a leghetetlenebb helyekre állítják fel gépeiket, pont oda, ahol feltétlenül felbukik a gép lábában az ember. Izgatott sziszegések, suttogások, ujságrók, színházi emberek ülnek a nézőtérben.

És a színpadon ezalatt angyali nyugalommal folyik a játék!

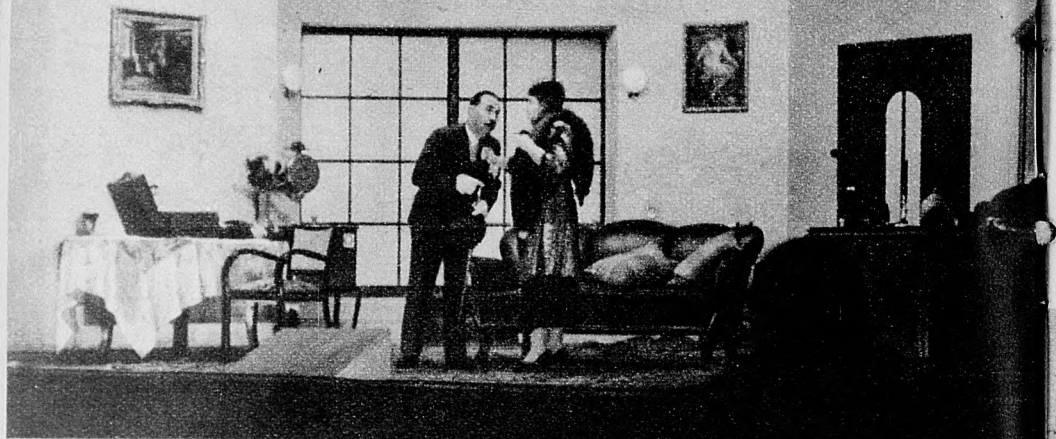
A Wai-fair Clubban beszélnek a rendezővel, mr. Hubert Lamberthtel. Két méter magas, szélesvállú, lencsöke tipikusan angol férfi.

— Hogyan jutott eszükbe ez az egész mükedvelői előadás?

— Játsoztunk már máskor is Bécsben, Berlinben a Kurfürstendammon. Jótékony célra megy a játék, itt Budapesten felerész-

A „Majdnem mézeshetek” című színdarab szereplői: Erich Picken, Ernest Hollis, Richard Edwards, Bracher Septimus, Stewart James, Enid Hubbard, Marjorie Wolff

Jelenet a „Majdnem mézeshetek“-ből, Enid Hubbard és Bracher Septimus (Schäffer felvételek)

ben a kormányzó négy nyomorenyhítő akciója javára, felelősségben pedig angol jótékony-célra. Tudja kérem, megtörténik, hogy vannak embereink, akik esetleg megszorulnak az idegenben...

— Mr. Lamberth milyen előtanulmányokat folytatott, mielőtt rendezésre adta a fejét?

Mr. Lamberth szemelláthatólag csodálkodik. Magasra vonja a szemöldökét, semmit, semmit — feleli nyugodtan, — harmincyolc próbát tartottunk, tudomásom szerint színházaknál is körülbelül ennyi a szokásos. Minden a legnagyobb rendben megy.

Tapasztalt műkedvelők szerint minél kevesebb próba az ajánlatos, mert akkor kevesebb az alkalom a sértődésekre.

A színpadon a budapesti angol konzul, Bracher Septimus játszik egy mindenlében kanál, gyámoltalan, pipogya bácsit. Róka-vörösre van az arca festve, a kézmozdulatai, az egész gyors hebehurgya mozgása nemcsak mulatságos, hanem jellemző is. S emellett egyetlen gesztussal sem csinál többet, mint amennyire éppen szükség van!

Edwards Richard kereskedelmi attasé játszása a krónikus pénzzavarban szenvedő könyvnyelmu ifjúembert, aki körül az egész darab forog. Remekül értik egymást, szertartásos őrgrofi eleganciájú inasával, akit a kitűnő Stewart James alakít. Krónikus pénzzavarban küzd az ifjúember és az öreg családi bűtordarab az öreg inas segítségével próbál kétségbeesetten lavírozni a hitelezők és a házasság Scylla és Charibdis között.

Van egy jelenet, amikor Edwards telefonál. Telefonon kéri meg hölgyismerősei kezét, mivel sürgősen feleségre lenne szüksége. Ez a telefonjelenet olyan jó, hogy színpadon keveset lát az ember jobbat, öntudatlan reflexmozgásokkal festi alá a beszélgetést, ahogyan az édes szó mellé türelmetlenül a

lábát rázza, vagy a karosszék fáját idegesen simogatja Edwards, az remek.

És a hölgyek! Az angol Gombaszögi Ella Hubbard Enid. Fekete, molett, csinos hölgy, remek a ruhája, aranyfekete kazakja van, két ezüstrózával, méteres cigarettaszipka a szájában, olyan nyugalommal vonul fel-le a színpadon, mint egy hadihajó.

Eltekintve attól, hogy a legizgalmasabb pillanatban, amikor leül a csöpp kanapéra, van ideje arra, hogy felvegye a dívánpárnákat és barátságosan megpaskolja.

Wolff Marjorie, a hölgy, akiért ketten is veszekszenek. Rendkívül finom és előkelő megjelenés. Ő is olyan nyugodt, mintha a háromszázadik előadásán játszana.

A „Majdnem mézeshetek“ premierjének a nézőtere csodálatos képet nyújt. Ilyen előkelő internacionális társaság még soha sem ült a kis Kamaraszínházban. A díszpályában Horthy Miklós kormányzó, mellette a kormányzó négy finom ezüstsílogású fejét csodálják, tőlük balra Sir Geoffrey Knox angol követ ül a követség néhány magasabb-rangú tisztviselőjével, balra pedig Kunz oszt-rák követségi tanácsos. Közel a színpadhoz foglal helyet Mackensen német követ, de a földszintre is jut a követekből, ott vannak Maugras francia követ, Onni Talas finn követ, Ackerson amerikai követségi tanácsos és Matasaru román követségi titkár.

A nézőtérben a hölgyeken szédületes estélyi toalettek, csodálatos ékszerekkel, gyöngyökkel, tenyéryni széles karperecekkal és diadémokkal, az urak többnyire frakkban vannak, még a jegyszédönöket is fehér szegfűs szmokingos angol követségi tisztviselők helyettesítik.

A színpadon angol hidegvérrel folyik a játék, a nézőtérben pedig kirobbanó a siker.

Izsáky Margit

REINER FRIGYES VENDÉGSÉGBEN

Már több mint húsz esztendeje annak, hogy egyik külföldi operaigazgatónak szeme megakadt a Néopera nagytehetségű fiatal karmesterén, aki azóta rövid megszakításokkal külföldön tartózkodik és a világ első dalszínházai és zenekarai élére küzdötte fel magát.

A „küzdelem“ kifejezés Reiner esetében

talán kissé túlzott, mivel az ő sorsának hajóját valójában nem a szerencse, hanem tehetsége kormányozta a legmesszibb óceánokon is át s szinte harcok nélkül hódította meg a drezdai és milánói operaházakat épűgy, mint Amerika és Európa összes nagy zenekarait, melyeknek vezetője volt.

Reiner Frigyes jelenleg newyorki lakos.

**Reiner Frigyes
vezényel
(Sanfranciscoi
jótómontázs)**

sajnos, csak egy hangverseny vezénylésére látogatott el szülővárosába. A napokban Rómában vezényelt s röviddel ezután Firenzében kell egy hangversenyt dirigálnia. Közben hazaruccant néhány napra.

— Nincs a világon az a város, melynek kedvéért megtettem volna, hogy mikor Rómában vagyok és onnan Firenzébe kell utaznom, ily fáradságos utazásra vállalkozzak — mondja.

Pedig tudjuk, nemcsak Budapestnek szól ez a kirándulás, hanem közismert gyermeki gyöngédsége is döntő szerepet játszott benne: soha nem hajózhat át Európába anélkül, hogy itt élő öreg édesanyját föl ne kerresse.

Az Amerikában eltöltött tizenöt esztendő alatt is megmaradt melegszívű európainak.

Egy bókkal kezdű a beszélgetést a zenekar iránt, melyet vezényel itthon.

— Pedig higgye el, kérem, nincs a világon az a nagy zenekara, melyet jónéhányszor már ne vezényeltem volna. És mégis őszinte öröm és élvezet számomra e zenekarral dolgozni — mondja. — Igaz, ilyen nagy kultúrájú a pesti magyar zeneértő közönség is.

— El sem mondhatom viszont, mily hihetetlenül nagy különbség van közönség és közönség között! Rómában például a közönség bizalmatlan, boncolgató és nehezen megledik. Itt történt meg velem egy Mesterdalmok-előadáson a következő bájos eset:

— Az olasz közönségnek megrögzött szokása, hogy csak erős késéssel szállingózik be a nézőtérre. Csak a karzat közönsége foglalja el idejében helyét. Ezúttal is zsúfolva volt a karzat, mely hatalmas tapsal üdvözölt, mikor megjelentem a karmesteri emelvényen. S ekkor a tapsvihart egy dörgő hang szelte át: — Ki mondotta, hogy jó?

— Semmit sem kívánnak előlegezni a számukra még ismeretlen idegenek. Az igazság kedvéért meg kell azonban jegyezni, hogy az első felvonás után a tapsokat már nem szakította félbe ilyen kérdés.

— A budapestin kívül azonban sehol lelkesebb, a szereplőkkel jóban-rosszban együttérző és együttélőbb közönséget, mint Olaszországban nem láttam is ez különösen az amerikai látogatóknak tűnik fel. Bizonyos esetekben félelmetes is tud lenni ez a nagy lelkesedés: legyen az a legkiválóbb énekes is, ha hibázik, nemcsak hogy piszognak és fütyülnek, hanem kórusbán utánozzák kisiklását.

— Hiszen csak nemrégiben történt meg, hogy Lauri-Volpi két hangot kissé hamisan énekelt, mire a közönség élénk sivalkodásban tört ki. De ugyanaz a közönség már öt perc múlva tomboló tapsokkal hálálta meg egyik szépen előadott áriáját.

— Az amerikai viszonyok bizonyára ismeretesekek önök előtt, most ott rendkívül erős színházi és művészeti konjunktúra uralkodik. Érdekes, hogy New-Yorknak, a sokmillió városnak eddig egyetlen egy állandó

szimfónikus zenekara volt, a második most van alakulóban. A világ legjobb zenekara? A bostoni.

— Film? Óriási munkával átdolgoztam a Faustot. Természetesen egy operát, mely álló műfaj, lehetetlen az örök mozgást kívánó filmre átvinni. Gounod Faustjának filmképesse tétele ezért igen nehéz munka volt, s csak úgy vált lehetségessé, hogy a forgatókönyv írója kénytelen volt a mesén, a cselekményen lényeges változtatásokat eszközölni.

— Talán csak nem csinált a jó amerikai-nusoknak happyendet — kérdezzük. — Gretchent elveszi Faust és Mefisztót, a sötét intrikust a végén a Sing-Singbe csukják?

— Hát azt éppen nem — feleli nevetve Reiner mester, — de Goethe nemigen ismerne rá. Különböen már évek óta tárgyal velem Hollywood egy Carmen-filmről, de ez a remek terv meghúszult eddig, mert nem találnak megjelenésben és hangban egyaránt kiváló szépségű Carment. Ez operában még elengedhető, filmben azonban elképzelhetetlen.

— Tudjuk, mily lelkes terjesztője Amerikában a magyar zenének.

— Hogyan fogadják kint a magyar zenét? Bizony a magyar operairodalom teljesen ismeretlen az amerikai közönség előtt. Most akartam Bartók „Kékszakállú herceg”-ét előadni New-Yorkban, de kénytelen vagyok tervemet elhalasztani. Pedig ez lett volna — legalább is az utolsó évtizedekben — az első ottani magyar operaelőadás! Hogy Kodály Hány Jánosának volna-e sikere? Azt hiszem, hogy ez az izzig-vérig magyar levegőjű daljáték nem találna megértésre. Ezzel szemben a hozzájuk is közelebb fekvő Farsangi lakodalmat szeretném kivinni magammal.

— Egészen rendkívüli sikereim voltak a Hány János-szövittel. Detroitban három zenekari hangversenyt vezényeltem, s ez a mű az elsón oly tomboló sikert aratott, hogy kénytelen voltam a másik két koncerten is műsorra tűzni. Igen nagy sikereim voltak Weiner Leó és Bartók zenekari műveivel, valamint Dohnányi több szerzeményével.

— Meg kell viszont mondanom, hogy az ottani magyar közönség nemigen érdeklődik komolyabb zene iránt. Igen kevés magyarral találkoztam hangversenyeimen.

— Családom? Amerikai feleségem elkísért ide is. Már két nagy lányom van. Hogy zeneértők-e? Hát erről részben rövidesen fogok csak meggyőződhetni. Mert az egyik a bécsi konzervatórium növendéke, s most fogom hosszú idő után meghallgathatni. Másik leányom Jugoszláviában színésznő.

Reiner Frigyes rendkívül kedves, közvetlen modorban társalog, mintha nem is a világ egyik legnevesebb karmestere volna, holott az. Amerikában az első öt között van, Toscanini, Sztokovszkij, Klemperer és Rodzinszki társaságában.

Pataki László

DÉCIBÁB

Sport- csillagok

Hircsák István a világ legjobb jég-hokki kapusa, aki boldog vőlegény és jövőre doktor lesz

Két évszám.

1930. A piarista gimnázium válogatott hokkicsapata idegesen készülődik a Műjégpálya öltözőjében. Tíz perc múlva kezdődik a mérkőzés, s nem érkezett meg az egyik játékos. Nagy idegesség. Ekkor halkan megszólal az egyik sarokból egy negyedikes kis növendék, aki csak drukkolni jött ki, „állítsanak be engemet”. Nem volt más választás és Schuler József csapatkapitány beöltöztette a merész kis negyedikest, aki boldog örömmel vette kezébe — életében először — a nehéz hokkibotot...

1937. Hét év telt el a fenti esemény óta. Az egykori kisfiúból időközben „a világ legjobb jég-hokki kapusa” lett, akinek nevét egyformán ismerik Indiától Kanadáig. Egész új védőstílust vezetett be ebbe a sportba, amelyet túrái során Európa minden részén megcsodáltak a szakértők...

Egyszóval sportcsillag lett.

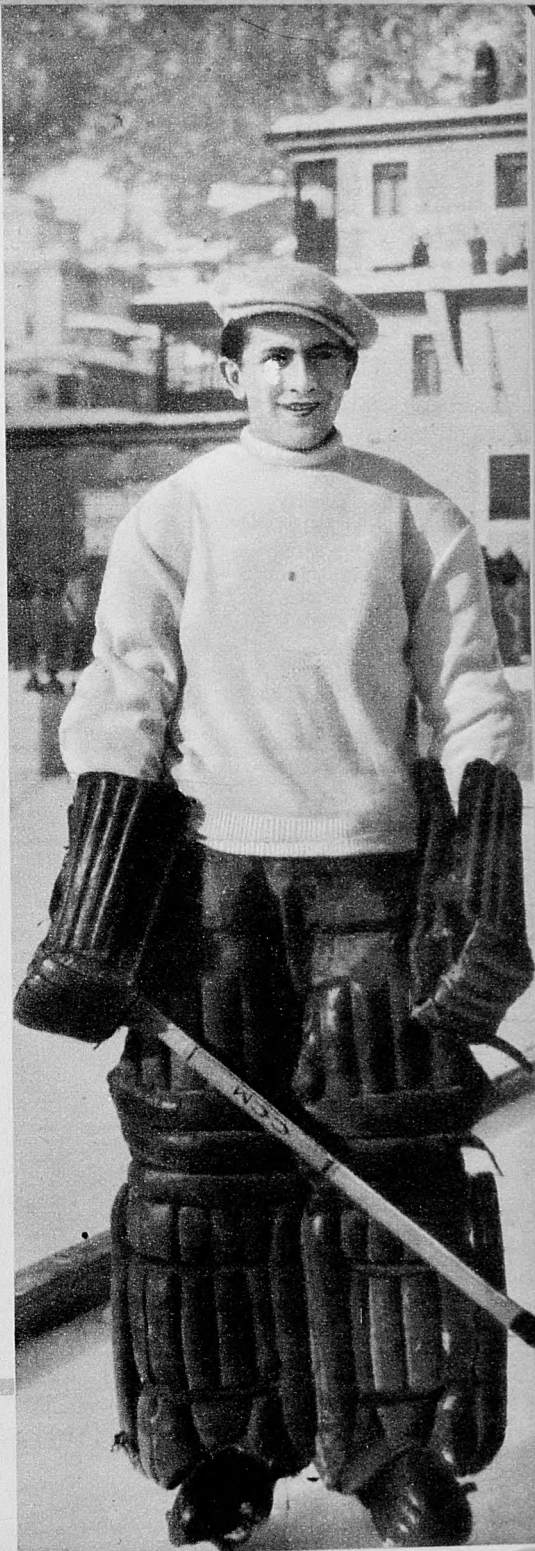
...Majd elfelejtettük. Az egykori kisfiút Hircsák Pistának hívják.

Nézzük meg mi történt a két évszám között.

Helyszín a sportsztár szüleinek visegrádi-uccai lakása. Pista éppen egy hatalmas jogászkönyvet tanulmányoz. Előtte az asztalon nagy doboz cigareta. Ez nála szokatlan idegességet jelent. Érdeklődöm.

— Igen, kérem szépen, egy kicsit ideges vagyok. Jövő héten lesz a harmadik alapvizsgám. Erősen kell tanulnom. Be akarom bizonyítani, hogy a sportember a katedra előtt is megállja a helyét.

Hircsák, mint Európa-válogatott
(Bernhardt felv.)

DÉLIBÁB

— Hogyan jutott eddig?

— Még ma is hálával tartozom Schuler Józsi barátomnak, hogy akkor beállított a csapatba. Attól kezdve hokkizom komolyan s 17 éves koromban „nagyválogatott” lettem Prágában Svájc ellen. Képzelve el, hatodikos voltam és külföldön idős emberek kértek tőlem autogramot. Akkoriban ezért egy kicsit el is bíztam magam, s mikor hazajöttünk ezt a bizonyítványom is megérezte. Komolyabb baj azért nem történt. Velem született bohémiával mindig áthidaltam azt. Latin tanárom meg is mondta egyszer: „ez a Hircsák a jég hátán is meg fog élni”. Mint diák beutaztam egész Európát. 1934-ben beteljesedett az álmom. Innsbruckban először védtem Európa válogatott kapuját. Ugyanaz év nyarán gyephokkiban játszottunk India ellen, akik mérkőzés után ajánlatot tettek, hogy menjek velük hazájukba. És azóta... Várjon egy kicsit, mingyárt mutatok valamit.

Előkeres egy amerikai sportlapot, amelyben összeállítva látom a világ jég-hokki válogatott csapatát. A névsor a kapussai kezdődik. És ez „Hircsák, Hungari”.

— Mint ember milyen előnyét látta annak, hogy világhírű?

— Elsősorban az a rengeteg élmény, melyet a külföldi utak nyújtanak, azután egy kicsit jól esett, amikor Svájcban csinos angol kislányok elmentek mellettem és egymásnak súgták: „this is the Hircsák”... Szóval ezek a kellemességek. A hátránya pedig a dolognak az elhelyezkedés körül van. Remek alkalmaim lettek volna, azonban minden megdőlt azon, hogy évente egy-két hónapot külföldön töltök... Az ilyen alkalmazottól pedig manapság idegenkednek... Ez a kevésbé kellemes oldal...

Most belép a szobába Pista édesanyja. Végtelen kedves úriasszony. Éppen hallja, miről beszélgetünk. Belekapcsolódik.

— Hogy őszinte legyek — mondja, — én nem nagyon örülök Pista sikereinek. Soha nem voltam még kint egy meccsén sem. Külföldi útjai alatt állandó idegizgalomban élek. Ennek egy elég szomorú epilógusa van. Svájcban történt két évvel ezelőtt egy magyar-Kanada meccsen. Pluhár konferálta azt, s mi otthon ültünk a rádió mellett. Egyszer csak a következőket halljuk: „gyors kaffadai támadás, a center lő és a korong arcul találja Hircsákot, aki összeesett és kiviszik a pályáról”. Vártuk, hogy Pista mikor tér vissza. Ez azonban nem történt meg. Képzelve idegállapotomat. Azonnal telefonáltunk oda és megtudtuk, hogy a fiam arcidegbénulást szenvedett. Én, mint anya ebből a szempontból nézem a dolgot és állandóan aggódom Pista miatt, szeretném, ha abba hagyná a dolgot.

Hircsák illedelmesen hallgatja a mama szavait. Szemének huncut villanása azért elárulja, hogy ez nem egyhamar következik majd be.

— Érdekes élményeim? Sok volt. Dawosban történt. Minden versenyző egy szállodában lakott. Én egyik délután le akartam menni a műkorcsolyázás döntőjét megnézni. Sajnos, elaludtam szobámban, s mire felébredtem, a verseny végetért. Lementem a hallba s egy úrtól megkérdeztem, hogy ki nyerte meg a versenyt? A kérdezett úr egykedvűen felelte: „Karl Schäffer.” Tovább mentem s ekkor a portás kiszól a telefonfülkéből: „Karl Schäffer urat kéri a telefonhoz”. A legnagyobb meglepetésemre az én előbbi ismerősöm sétált angyali nyugalommal a fülszele felé, miközben gúnyosan reám mosolygott. Ezután a kis intervenció után a legjobb barátok lettünk. Elragadó egyéniség. Minden mozdulatát intelligenciával párosult tudatos sportkézség jellemzi. Sokat tanulhatunk tőle...

— Hogyan látja jég-hokki sportunkat?

— Sajnos, nálunk kevesen értik. Nem tud demokratikus sport lenni és ez nagy baj. Prágában például minden társadalmi réteg nevel utánpótlást. Nálunk a tömeg még a játék szabályait is alig ismeri. Ezért nem tudja a szakértő szemével nézni a mérkőzést. Csak lelkesen buzdít...

Amint Hircsák kissé gyors, de határozott beszédmodorában válaszol kérdéseimre, meglepő felfedezést tesz. Ujján aranyjeggyűrű fénylik.

— ???

— Hát igen... völegény vagyok, de nem szeretném, ha megírnák, már két hónapja.

— Ki a hölgy? Sportlady?

— Nem kimondottan, habár a jégen ismerkedtünk meg. Egyébként az anyám véleményén van ő is. Hagyjam abba a sportot, mely állandó veszéllyel jár.

— Mondja meg hát végre a nevét?

— Somogyi Juci. A Komédia direktorának a kislánya. Elragadó teremtés (Pista megmutatja menyasszonya fényképét, amelyről egy nagyon csinos szöke arc mosolyog le. Jean Harlowra hasonlít). Jövőre remélem sikerül ledoktorálni, s akkor az esküvőt is megtartjuk. A hokki?... Azt még nem tudom. Egyelőre erősen készülök a jövő hónapban megtartandó londoni főiskolai világbajnokságra.

Olvasóközönségünk nevében is gratulállok Hircsák Istvánnak, az elmúlt és eljövendő sikerekhez és a készülő házasságához. Reméljük, hogy ott is legalább úgy meg fogja állni a helyét, mint az Európa-válogatott kapujában...

Sugár Andor

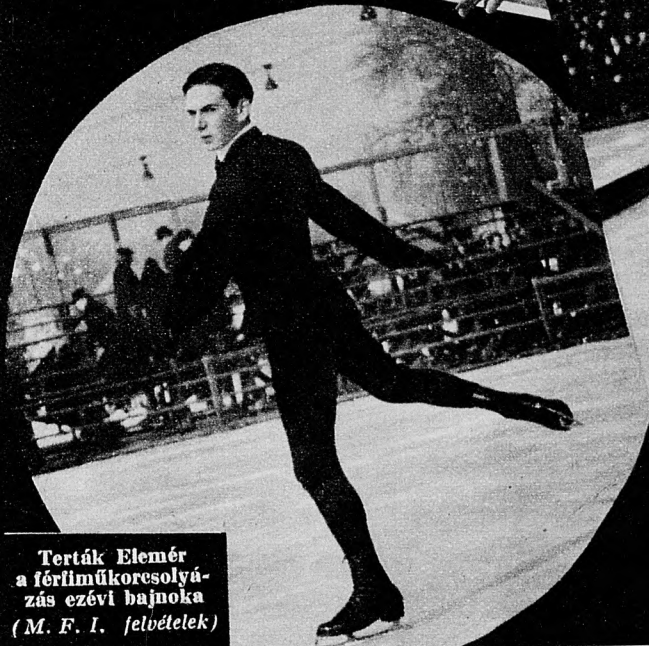
**Műkorcsolyázó-
bajnokok —
a jég művészei**

**A női műkorcsolyázó-
bajnokság izgalmas küz-
delmei során Szilassy
Nadinka szerezte meg a
bajnoknői címet**

**Erdős Klári a tehetséges fiatal mű-
korcsolyázónő minimális pontkül-
önbséggel második lett. A sok
nemzetközi sikert aratott verseny-
zónő tartalmas és szép korcsolyá-
zását úgy a szakemberek, mint a
nagy számú közönség nagy tet-
széssel nézte végig**

**Terták Elemér
a férfiműkorcsolyá-
zás ezévi bajnoka
(M. F. I. felvételek)**

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(január 24 — 30-ig)

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi főplébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben Hetényi Gyula dr. érseki tanácsos, mezőtárkányi plébános mondja. Énekel a templom énekkara Harmat Artur vezetésével. Előadásra kerül Demény Dezső: Jézus szt. Szíve miséje (énekkar és orgona); Introitus, Graduale és Tractus; Gregorián dallam; Offertorium; P. Palestrina: Bonum est; Communio; Gregorián dallam. Orgonál Kereszty Jenő.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a Deák téri templomból. Prédikál Magócs Károly kerületi központi lelkész. Énekszámok a Dunántúli énekeskönyvből: 281., 453., Himnusz és 290. Orgonál Zalánfy Aladár. Karének: Gumpelzhaimer Ádám (1559—1625): „Istent dicsérd énekel!” Énekel a Lutherániai vegyeskar. Vezényel: Kapi-Králik Jenő.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Veres Lajos és cigányzenekara.

1.45: Hanglemezek.

1. Mozart: Varázsfuvola — ária (Peter Anders); 2. Mozart: Szöktetés a szerájból — ária (Szabó Lujza); 3. Mozart: Török induló (cembalón: Vanda Landowska); 4. Denizetti: Don Pasquale — ária (Dino Borgioli); 5. Rossini: Tell Vilmos, kettős az I. felvonásból (Perfile és Franci); 6. Tartini—Kreisler: A-dúr fuga (Georg Kuhlenskampf); 7. Weber: A bűvös vadász — ária (Erna Sack); 8. Ponchielli: Gioconda — kettős a II. felvonásból (Cattaneo és De Maris); 9. Schumann: Álmodozás (Pablo Casals); 10. Massenet: Werther — ária (Fernand Anseau); 11. Wieniawski—Kreisler: Esz-dúr capriccio (Misa Elman); 12. Boito: Mefisztofelesz — ária (Bianca Scacciati); 13. Gigout: Toccata (orgona: E. Commette); 14. Wagner: Walkür — kettős a II. felvonásból (Florence Austral és Walter Widdop); 15. Schubert: Rondo (Jasa Heifetz); 16. Giordano: Andrea Chenier — ária az I. felvonásból (Karl

Martin Oehmann); 17. Puccini: Pillangókisasszony — ária a II. felvonásból (Galli-Curci); 18. Ries: La capricciosa (Yehudi Menuhin).

3.00: „A mezőgazdasági szakiskolák mint gazdasági szaktanácsadó állomások.” Véniss Gyula gazdasági tanár előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

3.50: „Farsangi parádé.” Kondor Leó és Polgár Tibor kétszongorás jazzműsora.

4.35: „Az özönvíz.” Milleker Rezső dr. előadása. (Közművelődési előadásorozat.)

5.05: A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István. 1. Fall Leó: Részletek a „Sztambul rózsája” c. operettből; 2. Dienzl Oszkár: Fata Morgana, keringő; 3. Demény Dezső: Népdalátíratok.

5.40: „Fesztyéknél a Bajza uccában.” Pekár Gyula előadása.

6.10: Benny Peyton néger jazz-zenekara játszik.

Közben kb.

6.50: „Ne tessék megijedni.” Beczássy Judit elbeszélése.

8.20: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Suppé: Pique Dame, nyitány; 2. Brahms: Magyar táncok; 3. Lo-

Beczássy Judit

(Rónai Dénes felv.)

6.50

sonczy Dezső: Rapszódia két tételben; 4. Delibes: Coppélia, balettszvit.

Közben kb.

8.45: A „Les Quatres” lengyel ének- négyes műsora, a magyar-lengyel művészcsoere keretében. 1. Vanda Vorbond: „Cicho szeptec noc”, slowfox; 2. Ferszko: Éj, slowfox; 3. Jaworski: Ránk tör a szerelem, tangó; 4. Vanda Vorbond: Aratók, népdal; 5. Siczynski: Wien, Wien; 6. Vanda Vorbond: Álom; 7. Berlin: Let yourself go, foxtrott; 8. Taubert: Altatódal.

9.50: Hírek, sporteredmények.

10.25: Bodrics Béla és cigányzenekara muzsikál.

11.20: Bohrandt Lajos és Weidinger Ede jazz-zenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

2.20—3.50: A József nádor 2. honvédség-zenekara. Vezényel Sereg Artur.

1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban — nyitány; 2. Strauss János: Bécsi vér — keringő; 3. Schneider: Vigyázz! — divatos dalegyveleg; 4. Kéler Béla: Csokonai — nyitány; 5. Erkel: Részletek a „Bánk bán” c. operából; 6. Sereg Artur: Az én nőtáim — magyar egyveleg; 7. Vincze Zsigmond: Szép vagy.

Farkas Zoltán

7.15-kor Bp. II-ről.

DÉLIBÁB

4.35—4.55: A rádió szalónzenekara. Vezényel Bertha István. 1. Coates: Kis szvit; 2. Humphries: Régi zenélőóra.

6.15—6.40: „A forinttól a fabatkáig.” Ferenczi István dr. nyelvészeti csevegése.

6.50—7.10 és 7.45—8.25: Hanglemezek.

1. Rimszkij-Korszakov: Spanyol capriccio (sancranciscói szimfónikus zenekar, vezényel Hertz); 2. Debussy: Csónakban (londoni szimfónikus zenekar, vezényel Godfrey); 3. Bach—Stokowski: Sarabande a III. angol szvitből (filadelfiai zenekar, vezényel Stokowski); 4. Beethoven: I. szimfónia (newyorki szimfónikus zenekar, vezényel Mengelberg).

Közben

7.15—7.40: „Rubens.” Farkas Zoltán előadása.

8.30—8.45: Hírek, sport- és ügétőversenyeredmények.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 1952 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

D. u. 3 óraker: A József nádor 2. honvédség-zenekara. Vezényel Sereg Artur.

1. Kéler Béla: Csokonai — nyitány; 2. Erkel: Részletek a „Bánk bán” c. operából; 3. Sereg Artur: Az én nőtáim — magyar egyveleg; 4. Vincze Zsigmond: Szép vagy.

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

a HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféli 12 óraker: A József nádor 2. honvédség-zenekara. Vezényel Sereg Artur. (Műsört lásd január 24-én, vasárnap d. u. 3 óraker rövidhullámon. Viaszlemezfelvétel).

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal az 53. oldalon közöljük.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Induló (Woitschach fúvószenekar); 2. Waldteufel : Dolores, keringő (Fenska-zenekar); 3. Pörschmann : Hókusz-pókusz, polka (Alex Joe és Hans Jungherr); 4. Sommerfeld : Ázsiai díszőrség, induló (Woitschach-fúvószenekar); 5. Blon : D-vonat, galopp (Wintergarten-zenekar).

7.20 : Étrend.

10.00 Hírek.

10.20 : „Magyar utazó Afrika belsejében.” Irta : Halász Gyula. (Felolvasás.)

10.45 : „A tenger hatása a szárazföldre.” Irta : Szabolcsi János. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Sebestyén Sándor és S. Manneberg Rózsi gordonka-zongoradara-bokat ad elő. 1. H. Eccles : g-moll szonáta; 2. Bach J. S. : Korálelőjáték Kodály feldolgozásában; 3. Senaillé : Allegro spiritoso; 4. Goszler György : Ballada; 5. Siklós Albert : Keringő; 6. Valensin : Menüett; 7. Bihari—Major Ervin : Palotás; 8. Popper : Szerenád.

12.40 : Hírek.

1.00—2.20 : A Mária Terézia 1. honvédelmi gyalogezred zenekara. Vezényel Fígedy Sándor. 1. Dezsőffy György : Induló; 2. Goldmark : Házitücsök, előjáték; 3. Lincke : Téli tájak, keringő; 4. Verdi : Traviata, ábránd; 5. Király Péter : Adagio; 6. Ehmig : Szánkázás; 7. Kahano : Török szerenád; 8. Jessel : Tordilla, spanyol keringő; 9. Schreiner : Induló egyveleg.

Közben kb.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : A rádió diákfélőrája. „Önképző-körünk története.” Irta : Trencsényi Waldapfel Imre dr. (II. rádióönképzőköri előadás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Planck, a kvantum-elmélet megalapítója.” Gombás Pál dr előadása. (Felolvasás.)

5.30 : Hanglemezek. 1. Orefiche : Conga a „The Code” c. filmből (Lecuona-zenekar, énekkel); 2. Young—Ahlert : Take my heart (Ruth Etting); 3. Dubin—Warren : Lulu's back in town, foxtrott (Mills-fivérek); 4. Hill : Lightsout (Greta Keller); 5. Heyman—Carmichael : Moonburn, foxtrott (Bing Crosby); 6. Dixon : Kívánság-egyveleg, I. rész (orgona : Dixon); 7. Marsden—Kennedy : Old bohemian town, tangó (Gypsy Nina); 8. Doelle : Alles, alles tu ich aus Liebe, keringő (Willy Fritsch); 9. Orefiche : La Havana á Paris, conga (Lecuona-zenekar, énekkel); 10. Berlin : Check to check (Boswell-nővérek); 11. Holt : Fúrge ujjak, foxtrott (két zongorán : Hans Bund és Herbert Jäger); 12. Orefiche : Guajira, kubai tánc (Lecuona-zenekar énekkel); 13. Delettre : Mon petit

Dr Sebestyén Sándor — S. Manneberg Rózsi
— 12.05 —
(Kossak u. Komáromi felv.) (Labori felv.)

lit d'enfant (Lucienne Boyer); 14. Dubin—Warren: Sweet and slow (Mills-fivérek); 15. Billy Mayhow: It's a sin to tell a lie (Ruth Etting); 16. Robin—Hollander: My heart and I (Bing Crosby); 17. Vasquez: Havannai tánc (Lecuona-zenekar); 18. Dixon: Kívánság-egyveleg, II. rész (orgona: Dixon).

6.30: „Bábelelte babona.” Luby Margit néprajzi csevegése.

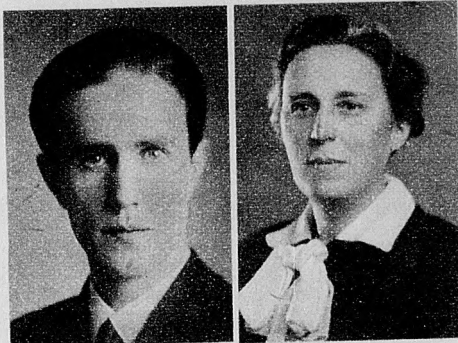
7.00: Kurina Simi és cigányzenekara.

8.00: A Filharmóniai Társaság hangversenyének ismertetése.

8.10: A Filharmóniai Társaság hangversenyének közvetítése a m. kir. Operaházból. Vezényel Dohnányi Ernő. Közreműködik: Basilides Mária, Bodó Erzs, Rösler Endre, Székely Mihály (ének) és a Székesfevárosi Énekkar Karvaly Viktor vezetésével. 1. Händel: Concerto grosso, 6. sz.; 2. Labroca: Stabat Mater (előszőr); 3. Jemnitz Sándor: Preludium és fuga (előszőr); 4. Mendelssohn: „Szentivánéji álom” szvitből: a) Nocturno; b) Scherzo; 5. Kodály: Budavári Te Deum (előszőr).

Szünetben kb.

9.00: Hírek.

Gombás Pál dr.
5.00 (Halmi felv.)

Luby Margit
6.30 (Scenes, Koller u. f.)

A hangverseny után kb.

10.10: Időjárásjelentés.

Majd: Közvetítés a magyar ökölvívó csapatbajnokságok döntőiről a Városi Szinbázból. Beszélő Pluhár István. (Részben viaszfelvétel.)

11.00: Hírek német nyelven.

11.05: Lakatos Flóris és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

7—7.25: Német nyelvoktatás. (Szentgyörgyi Ede dr.)

8.10—8.35: „Lidércek.” Majthényi György elbeszélése.

8.40—8.55: Hírek.

9—10.00: Hanglemezek.

1. Erdélyi Mihály: Sárgarézből — indulófox (Weygand Tibor); 2. Brodszky Miklós: Egy zengő keringő (Alpár Gitta); 3. Gyöngy Pál: Kár, hogy úgy fél — foxtrott (Mihály szövege, Weygand Tibor); 4. Beck Frigyes: Itt vagyok — rumba (Fonó szövege, Szabó Kálmán jazz-hármasa); 5. Szív és szerelem tangó nyelven — I. rész — tangóegyveleg Gyöngy, Hajdu és Buday zenéjéből, Mihály, Zágon és Szécsén szövegével (Szedő Miklós); 6. Magyar: Akárki akármit is mond — foxtrott (Vadnai szövege, Ilosvay Gusztáv); 7. De Fries: Csak ez a tangó (Kovács szövege, Kalmár Pál); 8. Pátria-parádé, I. rész: Hulló falevél; Széles a világon — keringők; Egy kellemes, egy jellemes — foxtrott (Honthy Hanna, Szabó Miklós, Weygand Tibor); II. rész: Nem tudom; Nizsai virágok — tangók; Házibál — carioca (Alpár Gitta, Honthy Hanna, Latabár Kálmán és Szabó Miklós); 9. Noble: The touch of your lips (Bing Crosby); 10. Kreuder: Foxtrott az „Allotria” c. filmből (Greta Keller); 11. Bruguera: Por tí — kubai tánc (Lecuona zenekar); 12. Pavese: Illúziók — tangó (Maria Basca); 13. Kochler—Mc. Hugh: Lovely lady — dal (Bing Crosby); 14. Berlin: Top hat (Boswell-nővérek); 15. Doelle: Tangó a „Boccaccio” c. Mills: Like a bolt from the blue — slowfox (Gypsy Nina); 17. Shand—Lange—Bernard: Since we fell out of love (Mills-fivérek).

5.00 Dr. Ferenczy Sári
(Révész—Bíró photo)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Schwiecker : Flotta-induló (tengerész tüzérezekar); 2. Komzák : „Münchner Kindl” keringő (berlini mandolin- és lantzenekar); 3. Kuhn : Fababák díszszemléje (Dajos Béla zenekara); 4. Schönberger : Suttogó orgona (Ernst Fischer); 5. Alex : Der Klabautermann kommt (Joe Alex és Alfred Damerow).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Régi magyar írásokból : Csevegés a szépről 1792-ben.” (Felolvasás.)

10.45 : „Divatos apróságok.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : RácZ József és cigányzenekara.
Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : A rádió szalónzenekara. 1. Hruby Viktor : Induló-egyveleg; 2. Zieherer : Keringő-egyveleg; 3. Youmans : No. no Nanette, operettrészletek; 4. Brahms : Magyar tánc, 3. sz.; 5. Garami Béla : Trópusi álom; 6. Beretvás Ferenc : Bécsi hangulat; 7. Kazacsay Tibor : Keleti jelenet; 8. Liszt : II. magyar rapszódia.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : „Asszonyok tanácsadója.” (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Január a Földközi tengeren.” Ferenczy Sári útirajza.

5.30 : Budapesti Polgári Dalkör. Vezényel Zsasskovszky József. 1. Meisner Imre : Messze valahol; 2. a) Jandl Béla : Májusi zápor után; b) Lányi Viktor : Dal; 3. Huber Károly : Édes lánykám; 4. Bátor Sándor : Spanyol szerenád; 5. a) Müller Károly : Szívem dala; b) Balázs Árpád : Marika; 6. Hoppe Rezső : Dalok.

6.10 : „Magyarország gazdasági mérlege 1936-ban.” Varga István dr. előadása.

6.35 : Rendőrzenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Kéler Béla : Spanyol vígjátéknyitány; 2. Thomas : ábránd a „Mignon” c. operából; 3. Kling : Alpisi pásztorélet.

7.20 : Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30 : Az Operaház előadásának közvetítése. „Turandot.” Dalmű három felvonásban, öt képben. Szövegét írta G. Adami és R. Simoni. Fordította Lányi Viktor. Zenéjét szerezte

Puccini. Vezényel Failoni Sergio. Rendezte Márkus László. Személyek: Turandot hercegnő — Gyenge Anna; Altoum császár — Toronyi Gyula; Timur, a tatárok elűzött királya — Székely Mihály; Kalaf, a tatár király fia — Halmos János; Liu, ifjú rabszolganő — Dobay Livia; Ping, nagykancellár — Lendvai Andor; Pang, marsall — Szügyi Kálmán; Pong, főpohárnok — Somló József; Egy mandarin — Mezey Zsigmond.

Az I. felvonás után kb.

8.05: Hírek.

A II. felvonás után kb.

9.15: Hírek.

Az előadás után kb.

10.10: Időjárásjelentés.

Majd: Angol tánclemezek.

11.20: Lakatos Tóni és Lakatos Misi cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.45—6.10: Francia nyelvoktatás. (Garzó Miklós dr.)

6.35—7.00: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági főlórája.

7.25—7.55: Rendőrzenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Meyerbeer: Az afrikai nő, nyitány; 2. Losonczy Lajos: Elégia; 3. Lehár: Víg özvegy, operettegyveleg.

8—8.20: „Francia asszonyok 1937-ben.” Ibrányi Zsuzsa előadása. (Felolvasás.)

8.25—8.45: Hírek.

8.50—9.50: Öreg cigányprímások zenekara muzsikál. Vezetőprímások: 36. Rácz Laci, Kórodi Gyula, Dénes József, Vörös Misi, Rigó Gábor és Parádi Jóska.

Ibrányi Zsuzsa
8 órákor Bp. II-ről (Foto Marian)

TURANDOT

Giacomo Puccini háromfelvonásos lírai zenedrámája

— Közvetítés az Operából 7.30-kor —

Turandot, köszívü királykisasszony kérőinek három kérdést ad föl azzal, hogyha nem tudják azokat megfejteni: a fejüket véteti. Liu, Turandot rabszolgája szerelmes az ismeretlen hercegbe (Kalafba), aki szintén a kérők között van. A rabszolgápany könyörög Kalafnak, hogy ne vállalkozzék a kérdések megfejtésére, mert ha megfejti azokat: elveszti őt, mert nőül kell vennie Turandot-t, ha pedig nem fejt meg a kérdéseket: akkor is elveszti, mert a kegyetlen királyleány leütteti a fejét. Ámde Kalaf, aki ismeretlenül járul Turandot elé, nem hallgat a rabszolgápany kérésére és nekifog a vállalkozásnak. Egyúttal azonban ő is fölád egy kérdést Turandotnak, még pedig azt, hogy fejtse meg, hogy ő kicsoda. Turandot erre képtelen. Viszont tudja azt, hogy erre a kérdésre Liu, a rabszolgápany meg tudna felelni. Ámde a lányt hiába faggatják, hiába kínozzák a pribékek, nem árulja el a titkot s egy óvatlan pillanatban szíven szúrja magát. Amint a rabszolgápany holt tetemét elviszik. Turandot magára marad a herceggel, ez pedig maga fedi fel előtte a titkot, azt, hogy ő nem más, mint fejedelmi sari, Timur fejedelem fia, mire a kevély Turandot szerelmesen borul az ismeretlen herceg karjaiba.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Niel: In Sanssouci, am Mühlberg (Erwin Hartung); 2. Strauss János: Acceleratio, keringő (Odeon művészzenekar); 3. Pryor: A füttyös és kutyája (orgona: Lew White); 4. Popy: A táncosnők (szimfónikus zenekar); 5. Pörschmann: Harmonika-poika (Walter Pörschmann).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Kanizsai Orsika levelezése urával, Nádasdy nádorispánnal.” Irta: Zalai-Fodór Gyula. (Felolvasás.)

10.45: „Történelmi költészet” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Hanglemezek.

1. Mendelssohn: Szentivánéji álom — nászinduló (berlini állami opera zenekara); 2. Albeniz: Spanyol szvit — Granadai szerenád (Sigrid Schneevogt); 3. Hubay: Megtérés (Zerkovitz szövege, Szedő Miklós); 4. Sinding: Tavaszzi zsongás (berlini városi opera zenekara, vezényel Meyrowitz); 5. Kreisler: Bécsi capriccio (Fritz Kreisler); 6. Tagliaferri: Nápoly (Szécsi szövege, Sebő Miklós); 7. Rubinstein: Toreador és Andaluza (Amato zenekar); 8. Delibes: Sylvia — balettábránd (orgona: Marcel Palotti); 9. Tarnay: Éj van (Szedő Miklós); 10. Toselli: Szerenád (orgona: Ernst Fischer); 11. Norton: Pihenés — barkarola (Palladium zenekar); 12. Balázs Árpád: Fa leszek (Petőfi szövege, Szedő Miklós dr); 13. Gruber: „Mei Mutterl war a Weanerin” — dal (hegedű: Heinz Huppertz); 14. Kálmán: Szívem csókold — orosz románc (Sárosy Mihály); 15. Ketelbey: a) Kisérteties dallam (Phantom melody, hegedű: Albert Sandler); b) Gnómok indulója a „Tundérország” szvitből (Ketelbey koncertzenekar).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Zádorfalvnyé Lakatos Margit énekel (zongorakísérettel). 1. a) Brahms: Örök szerelem; Sapphói

óda; b) Rubinstein: Harmat csillog; c) Mendelssohn: Tavasz dal; 2. a) Kerner Jenő: Négy évszak; b) Laurisin Miklós: Mező, mező; Nyílj ki, rózsá; 3. Régi magyar dalok Demény Dezső feldolgozásában: a) Ha kimegyek... b) Keszereget az az anya; c) Ettem szőlőt...

2.00: Lengyel Gabriella hegedül (zongorakísérettel) 1. Zsolt Nándor: a) Őszi levelek; b) Szitakötő; 2. Dohnányi: Ruralia Hungarica, II. tétel; 3. Hubay: Carmen, ábránd.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diákfélőrája: „Szalay László szerencsés ifjúsága.” Gál István előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Solymos Péter zongorázik. Schumann-művek. 1. a) Éjjel (In der Nacht); b) A jósmadár (Vogel als Prophet); 2. Szimfónikus etűdök.

5.30: Gogolák Lajos dr előadása.

6.00: Huszonnégytagú cigánygyerekenek zenekar muzsikál.

6.45: „Angol versek magyarul.” (Kipling, Chesterton, Huxley). Horváth Béla előadása.

Lengyel Gabriella
(Vajda M. Pál felv.)

2.00

7.20: A rádió szalónzenekara. 1. Kálmán Imre: Részletek a „Csárdás-királynő” c. operettből; 2. Lehár: Dunai legendák, keringő; 3. Székely—Bertha: Magyar rapszódia.

8.00: „Fény a faluban.” Színmű három felvonásban, hat képbén. Irta Máriás Imre. Rendező: Csanády György.

Személyek: Biró — Kürthi József; Géza — Juhász József; Laci — Szilassy Gyula; Pap — Abonyi Géza; Papné — Nagy Teréz; Magda — Mórincz Lili; Mérnök — Fáy Béla; Ügyvéd — Forgács Antal; Jegyző — Kiss Jenő; Molnár — Cselényi József; Szutori — Benkő Bálint; Mács — Szathmáry Lajos; Vitális — Baksa-Soós László; Piros — Bojár Lili; Máté és Miko — Koltay Gyula; Fuvaros — Homonnay Rezső; Kocsis és Kovács — Faragó Ödön; Posta — Ragályi Elemér; Öregmama — Kürthi Sári; Orvos — Rubinyi Tibor; Zsuzsi — Hahnel Aranka.

Utána kb.

10.00: Hírek, időjárásjelentés.

10.20: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. Közreműködik Linz Márta (hegedű).
1. Mozart: D-dur hegedűverseny;
2. Debussy: Két nocturno: a) Felhők (Nuages); b) Ünnepek (Fête);
3. Liszt—Weiner: Weinen, Klagen.
Közben kb.

11.00: Hírek francia és olasz nyelven.

11.35: Magyar szerzők hanglemezei.
1. Csanak: Asszonyom az Isten áldja — tangó (Halász szövege, Kalmár Pál); 2. Buday: Kis kaesa fürdik — rumba (Weygand Tibor); 3.

Filmkeringők — egyveleg (Weygand Tibor);
4. Szív és szerelem tangó nyelven — tangó egyveleg (Szedő Miklós dr.); 5. Gyöngy—Kellér—Bródy: Táncoljunk hajnalig — foxtrott (Szedő Miklós); 6. Nádas: Semmi az egész — lassú foxtrott (Weygand Tibor); 7. Brodszky—Harmath—Földes—Grünwald—Beda: Nem tudom, dal a „Szerelmes királynő” c. operettből (Alpár Gitta).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.45: Olasz nyelvoktatás. (Gallerani Bonaventura.)

6.50—7.10: Huszonnégytagú cigánygyerekenekar muzsikál.

7.30—7.50: „Fáy Szeréna.” Heltai Nándor előadása.

8.05—8.45: A rádió szalónzenekara.
1. Lehár: a) Részletek a „Paganini” c. operettből; b) Rumba; 2. Kettelbey: Montmartrei mulatság; 3. Engleman: A babaházban, szvit; 4. Kreisler: Szerelmi öröm.

8.50—9.10: Hírek.

9.15—10.30: Hanglemezek.

1. Strauss János: Cigánybáró — nyitány (minneapoliszi szimfonikus zenekar, vezényel Ormándi Jenő); 2. Millöcker: Gasparone — keringő (Karl Schmitt-Walter); 3. Strauss János: Dal az „Elssler Fanny” c. operettből (Erna Sack); 4. Straus Oszkár: Varázskeringő — dal (Richard Crooks); 5. Millöcker: Gasparone — dal (Erna Sack); 6. Jacobi: Leányvásár — kettős (Szabó Lujza és Szedő Miklós); 7. Huszka Jenő: Darumadár fent az égen (Martos szövege, Cselényi József); 8. Lincke: Dal a „Nakiri lakodalma” c. operettből (Greta Keller); 9. Kálmán Imre: Részlet a „Bajadér” c. operettből (Alpár Gitta és Herbert Ernst Groh); 10. Lincke: Dal a „Luna asszony” c. operettből (Richard Crooks); 11. Lehár: Szép a világ — keringő (Alpár Gitta); 12. Tarnay: Harmónia (Falu Tamás szövege, Szedő Miklós dr.); 13. Székács Aladár: Fülemba cseng egy dal (Nagy Margit); 14. Lányi Viktor: Tartózkodó kérelem (Csokonai szövege, Szedő Miklós dr.); 15. Lehár: A mosoly országa — kettős (Irene Eisinger és Josef Schmidt); 16. Kálmán Imre: Dal a „Marica grófnő” c. operettből (Peter Anders); 17. De Fries Károly: Foxtrott a „Budapest—Wien” c. operettből (Christl Mardayn); 18. Buday Dénes: Keringő a „Csárdás” c. operettből (Weygand Tibor); 19. Abraham Pál: Slowfox a „Bál a Savoyban” c. operettből (Alpár Gitta és Herbert Ernst Groh).

Heltai Nándor

7.30-kor Bp. II-ről

(M. F. I.)

DÉCIBÁB

(M. F. I.)

DALOS-ZENÉS UTAZÁS A RAJNÁN

— Kilián Zoltán csevegése hanglemezekkel ma este
8 órakor —

A Rajna mindig időszerű. Európának nem a legnagyobb, de bizonyítást igénylő érdekesebb folyója. Kilián Zoltán az annyira kedvelt zenés rádióutazásai során ma a Rajnán visz végig bennünket. Az utazás tele lesz rajnai romantikával, dallal és adomával; meghalljuk majd, hogy a Rajna oly csodálatosan kiépített költői világa nem is olyan régi dolog, mint mondjuk a Dunáé, mindössze száz-estendős. A 19. század teremtette az egészet. Mainztól Düsseldorfig hajókázunk a híres folyón, közben Goethevel, Haydnal, Beethovennel és Schumannal társalkodunk, mert a Rajna nemcsak regényesség dolgában érdekes, nemcsak a német bor termőhelyeit jelenti, hanem az irodalomnak és zeneművészetnek is zarándokhelye. A németység történetének számos nagy eseménye szintén hozzáfűződik, ezeket szintén megkapjuk majd élvezetes hangképekben.

Kilián Zoltán előadása olyan változatos és lépten-nyomon olyan érdekes lesz, mint maga a Rajna számos várkastélyával, folyószükületével, szigeteivel és szöleivel. Valóban úgy fogjuk magunkat érezni, mintha zenés-dalos kirándulóhajón tennők meg az utat az adatokkal kitérően felszerelt, mindentől tudó jóhumorú fró társaságában.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Piefke : Porosz dicsőség, induló (Woitschach-fúvószenekar); 2. Kopping : Törpék násza (Beres-zenekar); 3. Morris : Valeta, keringő (Mayjaír-zenekar); 4. Sali : Aigrette, polka [(píztonszólv: Foveau); 5. Fischer : Az örült zongora (Hans Bund és Georg Haentschel).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „A legnagyobb orvosi felfedezés ötven év előtt.” (Felolvasás.)

10.45 : „Hogyan lett a borból kávé.” Irta : Kallós Ede dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Állástalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. Vezényel Melles Béla. 1. Auber : Koronagyémántok, nyirány; 2. Delibes : A forrás, balettszvit; 3. Heinecke : Romantikus keringő; 4. Ziehrer : Az idegenvezető, keringő; 5. Hubay : Rózsacsárdás; 6. Huszka Jenő : Részletek az „Aranyvirág” c. operettből.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Csóka Feri és cigányzenekara.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : „A képek megelevenednek.” Révész Béla elbeszélése. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Borászati tanfolyam, IV. rész.“

Fornády Elemér szőlészeti és borászati főfelügyelő, a budafoki állami pincegazdaság igazgatójának előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

5.30: Wekerletelepi Dalkör. Vezényel

Winkler Rezső. 1. Pogatschnigg: Hallod-e a hegedűt? 2. Schubert—Demény: Bölcsődal; 3. Nevin—Demény: Rózsafűzér; 4. Hoppe: Magyar népdalegyveleg.

6.00: Kaffka Margit emlékezete. Bevezetőt mond Schöpflin Aladár. Kaffka Margit „Egy régi katonáról” c. elbeszélését felolvassa Harsányi Gizi.

6.35: A rádió szalónzenekara. 1. Zeller: A bányamester, egyveleg; 2. Recktenwald: Változatok a „s kommt ein Vogerl geflogen” c. dalra, különböző mesterek stílusában.

7.10: Stílusismereti előadás, II. rész: „A renaissance.” Előadók: Kerecsényi Dezső dr (irodalom), Gombosi Ottó dr (zene, hanglemezekkel) és Péter András dr (művészettörténet).

8.00: „Dalos, zenés utazás a Rajnán.” Kilián Zoltán előadása hanglemezekkel.

9.00: Hírek.

9.20: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Smetana: Az eladott menyasszony, nyitány; 2. Kodály: Tánccok; 3. Saint-Saens: Algiri szvit; 4. Ljadov: Orosz népdalok; 5. Grieg: Norvég tánccok.

Fridl Frigyes
9.20 (M. F. I.)

G. Réthy Pál
8 órákor Bp. II-ről
(Amatőr felv.)

Szünetben kb.

10.00: Időjárásjelentés.

10.45: Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.05—5.25: Wekerletelepi Dalkör. Vezényel Winkler Rezső. 1. Farkas Nándor: Hangulat; 2. Sztojanovits feldolgozása: a) Érik a búzakalász; b) Fekete szem éjszakája; 3. Gál: Balatoni nóták.

6.35—7.00: Angol nyelvoktatás. (J. W. Thompson.)

7.15—7.45: A rádió szalónzenekara. 1. Poldini: a) „A vadrózsa” c. tündérvjáték nyitánya; b) Farsangi lakodalom, asztali zene; 2. Mya Tamás: Tánccintermezzo; 3. Stefániai Imre: Vidalita; 4. Ganne: Furulyás Jancsi, operettegyveleg.

8—8.25: „Vezérindiai védelem.” G. Réthy Pál sakkelőadása.

8.30—8.45: Hírek.

9—10: Angol tánclemezek.

Kerpely Jenő
12.05 (M. F. I.)

Vig György
1.00 (Sonya felv.)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Thiele : A mi tengerészeink, induló (Woitschach zenekar); 2. Fink : Árnyjátékok, gavott-intermezzo (Rambour-zenekar); 3. Lindsay—Theimer : Vineta-harangok, keringő (bécsi Bohém-zenekar); 4. Myddleton—Speath : Ott lent délen (Lew White); 5. Komzák : Rohamgalopp (Wintergarten-zenekar).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45 : „Emberekben előforduló bél-férges.” Irta: Kesztyer Tivadar dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Kerpely Jenő gondolkázik (zongorakísérettel). 1. Boccherini : g-moll szonáta; 2. Kerpely : Sarabande; b) Ravel : Habanera; c) McDowell : Románc; 3. Joaquin Nin : Spanyol dalok.

12.40 : Hírek.

1.00 : Vig György szaxofónozik (zongorakísérettel). 1. Dorsay : Beebe; 2. Gabriel-Marie : La cinquantaime;

3. Vig György—Biró József : Kitty-keringő; 4. J. Crossmann : Fel és le; 5. Polgár Tibor : Keringő; 6. J. Crossmann : Ilyen az élet.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Hanglemezek.

1. Zerkovitz : Engem többé ne tegezz — fox-trott (Kellér szövege, Weygand Tibor); 2. Buttola : Szíved az én szívem — angol keringő (Harnath szövege, Szabó Miklós); 3. Selley : Nincsen párom — foxtrott (Harsányi László szövege, Weygand Tibor); 4. Zerkovitz : A virágnak megtiltani nem lehet (Kellér szövege, Szabó Miklós); 5. Polgár Tibor : Várni várni — angol keringő (Buttola Ede zenekara); 6. Kerekes : Vasárnap kirándulunk — vidám fox-trott (Szécsen szövege, Szabó Miklós); 7. Lecuona : Adieu, mon amour (Lecuona-zenekar, énekkel); 8. Delettre : Départ — dal (Lucienne Boyer); 9. Dresser : My gal Sal (Mills-fivérek); 10. Strachey—Marvin : These foolish things — blues (Greta Keller); 11. Bixio—Fragne—Cherubini : Non credo piu al mio cuore — tangó (Enzo de Muro Lomanto); 12. Dyrengoth—Smith : The postman passes my door — slowfox (Gypsy Nina); 13. Tomlin—Hatch : What's the reason (Mills-fivérek); 14. Neuville—Orefiche : Pour toi Madona (Lecuona-zenekar énekkel); 15. Crawley : Old broken up shoes (klarinétszólo; Wilton Crawley); 16. Brooks : Some of these days — slowfox (Bing Crosby); 17. Leonard : Ida sweet as apple cider (Mills-fivérek); 18. Orefiche : Punchunguita — kubai tánc (Lecuona-zenekar, énekkel).

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : A rádió diákfelőrája : „Karnevál herceg.” Dr. Wehner Józsefné előadása. (Felolvasás.)

Utána : Ifjúsági közlemények.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : H. Pálffy Ilona dr előadása.

5.30 : Horváth Gyula és cigányzenekara.

Közben

6.00 : Sportközlemények.

6.40 : „Fiakkeren vissza a régi jó világba.” Németh Károly csevegése békebeli fiakkerosokkal királyokról, mágnásokról és divákról, akkori slágerekkel. (Lemezfelvétel.)

7.20 : Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Carmen.” Dalmú 4 felvonásban. Szövegét Merimée Prosper elbeszélése után írták Meilhac és Halévy L. Zenéjét szerezte Bizet. Vezényel Rubányi Vilmos. Néhai Szemere Árpád rendezése szerint. Személyek: Don José, tizedes — Halmos János; Escamillo, bikaviador — Losonczy György; Romendado és Dancaire csempészek — Laczó József és Bartos Gyula; Zuniga, hadnagy — Vitéz Tibor; Morales szakaszvezető — Hámory Imre; Carmen — Gere Lola; Hiacaela — Nagy Margit; Frasquita — Orosz Júlia; Mercedes — Szilvássy Margit.

Az I. felvonás után kb.
8.25: Hírek.

A II. felvonás után kb.
9.25: A rádió külügyi negyedórája.

A III. felvonás után kb.
10.25: Időjárásjelentés.

Az előadás után kb.
11.15: Hírek angol nyelven.

Majd kb.
11.20: A finn „Kék csillag” jazzzenekar játszik. Kalmár Pál énekel.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10—6.40: Gyorsírótanfolyam (Szlabey Géza).

7.30—7.55: „Spanyol aranykor.” Passuth László dr előadása.

8—8.20: Hírek.

8.25—9.45: A rádió szalónzenekara.
1. Auber: Az ércparipa, nyitány; 2. Amadei: A forrás dala; 3. Bériot: Balettjelenet (a hegedűszólót B. Fehér Miklós játssza); 4. Offenbach: Intermezzo és Barkarola a „Hoffmann meséi”-ből; 5. Grieg: Francia szerenád; 6. Ganne: Extázis; 7. Bachmann József: Szerenád; 8. Balázs Árpád: Marika, altatódal; 9. Tóth Lajos: Gavott; 10. Losonczy Dezső: Leánykérő falun; 11. Huszka Jenő: Dal; 12. Majláth József gróf: Házizene a kastélyban.

(M. F. I.)

Németh Károly mondja ma este 6.40-kor elhangzó előadásáról:

— Szerénytelenség nélkül állítom, hogy este a rádióban megkontrázom Wells időgépét: félóra alatt elröpítem a rádió hallgatóit negyven esztendő messzeségébe, a milleniumi évek gazdag, pezsgős, mámoros ragyogásába. A Nemzeti Kaszinó, ez egykori Somossy Orfeum, az öreg Kék macska, a századvégi Folies Caprice, végül, de nem utolsó sorban Ósbudavára híres gavallériái, mágnásai és a revüasztárok gyönyörű ösnyája, a fiatal Carola Cecilia lépnek a mikrofon elé, hogy énekekben és szóban elmondják a mai világszegénység kortársainak, hogy is volt az, amikor aratás után harmincezerforintos számlát fizettek ki a gavallér földesurak — a virágkereskedőnek. Ez a virág számla átszámítva pezsgőre, lóra, cigányra és a „Frauenbataillon” című nyolcszázszor játszott orfeumrevü hadiköltségeire: a mai közvetítésem színes, rakétázó világa. Modern időgépem: a ma már múzeális, híres pesti fiáker. És ebben a letűnt álomvilágban az idegenvezetők: a legöregebb pesti fiákeresek, akik a mikrofon előtt emlékeznek vissza feledésbe múlt, páratlan kalandokra.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Kirsten : Obsitos, induló (Woitschach-zenekar); 3. Peter : A víg kovácsok (Ferdy Kaufmann zenekara); 4. Arditi : A csók, dal (trombitán : Corporal West); 5. Kreuder : „Ich spür in mir” (orgona : Marcel Palotti).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : Sas Ede elbeszéléseiből. (Felolvasás.)

10.45 : „Mit nézzünk meg?” A Szépművészeti Múzeum flamand festők műveinek gyűjteményét a 17. század második feléből ismerteti Balás-Piri László dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Sch. Solt Etel és Kerényi György énekel (zongorakísérettel). 1. a) Thomas : Mignon, ária; b) Csajkovszkij : Anyegin, ária (Kerényi); 2. a) Mascagni : Parasztbecsület — Santuzza románca; b) Puccini : Bohémélet, ária az I. felvonásból; c) Lehár : A mosoly országa, — Liza belépője (Solt); 3. a) Tosti : La serenata; b) Három nápolyi népdal; I. Finesta che lucivi; II. Mariannina; III. T'aggio visto (Kerényi); 4. a) Schubert : Az ő képe; b) Schumann : A lelked mint a rózsá; c) Liszt : Ha álmodom mély (Solt); 5. a) Kurucz János : Tudom nem ér; b) Tarnay : Ősz utója (Kerényi); 6. a) Tarnay : I. Erdőben; II. Éjjel; b) Kurucz János : Hervadó rózsák közt (Solt).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

4.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Országos Postászenekar. Vezényel Rubányi Vilmos. 1. Doppler Ilka, nyitány; 2. Lehár : Éva-keringő; 3. Liszt : XIV. magyar rapszódia; 4. Waldteufel : Korcsolyázók, keringő; 5. Popper : Régi szép napok (orgonaszóló : Bella Tivadar); 6. Leoncavallo : Bajazzók, ábránd.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : Harsányi Gizi mesél.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Mit üzen a rádió?”

5.30 : Kalmár Rezső szalonötösének műsora. 1. G. Richter : Viribus unitis, egyveleg; 2. Popy : Hindú karaván; 3. Sattler : Kordovai emlék; 4. G. S. Mathis : Esthangulat a pusztán; 5. Dohnányi : Nászkeringő a „Pierrette fátyola” c. némajátékából; 6. Lowen : Sanssouci-i harangok.

6.20 : „A polgárság megszervezése a légmentes céljaira.” Vitéz Molnár Endre őrnagy előadása.

Sch. Solt Etel

(Vajda M. Pál)

12.05

- 6.45:** Rácz Aladár cimbalmozik, zongorán kíséri Rácz Aladárné. Bach J. S.—Schumann: VII. szonáta, E-dur.
- 7.10:** „Az igazság.“ Földi Mihály elbeszélése.
- 7.40:** Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Dohnányi Ernő. Strauss János-hangverseny. 1. Denevér, nyitány; 2. Császár-keringő; 3. a) Gondoladal az „Egy éj Velencében” c. operettből; b) Strauss János és József: Pizzicato polka; c) Perpetuum mobile; 4. A királyné csipkekendője, nyitány; 5. Tavaszi hangok, keringő; 6. Kreuzfidel-polka (francaise); 7. Perzsa induló.

8.40: Hírek.

9.00—12.00: „Rádióbál.” Rendező Bánóczy Dezső dr.

Szünetben kb.

10.00: Időjárásjelentés.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 5—5.45:** Hanglemezek. 1. Bach: Esz-dur preludium és fuga (berlini filharmónikusok, vezényel Kleiber); 2. Händel: Julius Caesar, ária (Éva Liebenberg); 3. Mozart: Varázsfuvola, ária (Ezio Pinza); 4. Chopin:

Kerényi György
(Vajda M. Pál)

12.05

- a) c-moll etüd; b) F-dur etüd (Wilhelm Backhaus); 5. Verdi: Rigoletto, ária (Pataky Kálmán); 6. Halévy: A zsidónő, ária (Mafalda Salvatini); 7. Sarasate: Andaluziai románc, 3. sz. (Bronislav Huberman).

5.50—6.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.40—7.25: „A gazdasági szabadság első hirdetője.” (Quesnay, a fiziokrata). Kislégghi-Nagy Dénes dr előadása.

7.25—8.20: Országgh Tivadar hegedül (zongorakísérettel).

1. Borghi: A-dur szonáta; 2. Porpora: Ária; 3. Händel: Terc-menüett; 4. Frescobaldi: Pastorale gentile; 5. Pugnani—Kreisler: Előjáték és allegro; 6. Beethoven—Kreisler: Rondino; 7. Glazunov: Méditation; 8. Sarasate: Bevezetés és tarantella; 9. Országgh Tivadar: Változatok magyar népdalra (bemutató).

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, JANUÁR 24:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, JANUÁR 25:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, JANUÁR 26:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 6.30-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.35—7 óráig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, JANUÁR 27:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 28:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, JANUÁR 29:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, JANUÁR 30:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 5.45-ig azonos Budapest I. műsorával.

5.50—6.15-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

DÉCIBÁB

KÜLFÖLDI MŰSOR

JANUAR 24—30-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

KW. Méter		KW. Méter		KW. Méter	
RADIO PARIS ..	75 1796	KIEV	100 416	SKÓT ADÓ	60 286
KÖNIGSWIL	60 1571	MÜNCHEN	100 405	BAH	20 283
DAVENTRY	35 1500	KATOWICE	12 396	KASSA	3 270
MOTALA	30 1354	LEIPZIG	120 382	HÖRBY	10 265
WARSAWA	120 1304	LAWOW	22 377	TORINO	7 263
LUXEMBOURG ..	150 1191	SKÓT ADÓ	60 373	LONDON NAT. ..	50 261
OSLO	60 1186	MILANO	50 369	M. OSTRAVA ..	11 259
BUDAPEST II. ..	3 834	BERLIN	100 357	MONTE CENERI..	15 257
LJUBLJANA	5 569	STRASBOURG ..	60 349	FRANKFURT ..	17 251
BUDAPEST I. ...	120 550	LONDON REG. ..	50 342	TRIEST	10 246
STUTTGART	100 523	GRAZ	7 339	GLEIWITZ	5 244
MADONA	20 515	HAMBURG	100 332	RIGA	15 239
WIEN	120 507	BRNO	36 325	MAGYARÓVÁR..	6 227
FIRENZE	20 492	BRESLAU	60 316	BUCURESTI	12 213
PRAHA	120 470	POSTE PARISIEN	60 313	MISKOLC	1 208
LANGENBERG ...	60 456	GRENOBLE	20 310	PÉCS	1 205
NORTH REG. ...	50 450	HUIZEN	20 302	BOURDEAUX ...	3 201
SV. ROMAND ...	50 443	POZSONY	14 299	MONTPELLIER ..	5 200
STOCKHOLM	55 426	NORTH NAT. ...	50 296	FÉCAMP	8 200
RÓMA	75 421	HELSBERG	75 291		

Január 24

Vasárnap

BEOGRAD

19.50 Dalok.
20.20 Lemezek.
20.40 Rádiózenekar.
22.20 Lemezek.
22.40 Vendégloji zene.
23.15—23.30 Táncelemezek.

BERLIN

19.00 Hoffmann E. T. A. emlékestje.
20.00 Wagner: Bolygó hollandi, opera.
22.45—0.55 Táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

17.15—18.50 Pozsony.
19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
19.30 Praha.
22.25 Pozsony.
22.40—23.30 Praha.

BRESLAU

18.45 Hangjáték.
20.00 Deutschlandsender.
22.30 Táncczene.

BRNO

17.35 Német műsor.
Utána szalónzene.
18.50—23.30 Prága.

BUCURESTI

18.10 Motzoi-zenekar.
19.30 A nemzet órája.
19.50 Carmen-énekar.
26.25 Hangjáték.
21.40 Sport.
21.55 Rádiózenekar Grozucă Sándor énekessel.

DEUTSCHLANDSEND.

18.00 Hippmann Frigyes műzsikál.
20.00 Szórakoztató zene. Közben riport a német-osztrák-svéd-magyar jégkorongmérkőzésről.
22.30 Joost-táncczenekar.

DROITWICH

18.20 Vonósnégyes.
19.30 Könnyű zene.
22.05 Hangjáték.
23.00 Smeterling zongoraművész.

FRANKFURT

18.30 Vidám est.
20.00 Szonáta.
Hegedűverseny.
22.30 Joost-táncczenekar.
24.00—2.00 Stuttgart.

HAMBURG

18.35 Gieseking zongoraművész lemezei.
19.00 A braunschweigi domból.
20.00 Deutschlandsender.
22.30 Táncczene.

KASSA-KOSICE

17.15 Pozsony.
18.00 Ruszin műsor.
18.30 Elbeszélés.
19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
19.30 Praha.
20.00 Pozsony.
22.40 Praha.

KÖLN

18.30 Hegedű és zongoraszonáta.
18.45 Szalónötös.
20.00 Lortzing: A vadászó, vígopera.
22.30 Joost-táncczenekara.

KÖNIGSBERG

18.00 Mozart-zene.
19.00 Hoffmann E. T. A. emlékestje.
20.00 Lincke: Grigri, operett.
22.40 Táncczene.

LEIPZIG

19.00 Vidám dalos, zenés, tréfás egybeállítás.
20.00 Deutschlandsender.
22.30—24.00 Joost-táncczenekar.

LUXEMBURG

17.00 Angol nap.
19.00 Vegyes hangverseny.
22.00 Vegyes hangverseny

MILANO

19.30 Vegyes zene.
26.10 Színmű.
22.15 Rádiózenekar.
23.15 Táncczene.

MÜNCHEN

- 18.00 Hangjáték énekkel.
19.00 Tarka est.
21.00 Lincke-hangverseny.
22.20 A német—osztrák—svéd—magyar jégkorongmérkőzés.
22.45 Deutschlandsender.

POZSONY-BRATISLAVA

- 17.25 Bäuler-Bakos opera-énekesnő.
17.45 Urrek F. emlékezete.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Héber dalok.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.

PRAHA

- 17.15 Jelenet.
17.35 Német műsor.
17.50 Fleischer: Farsangi haláltánc.
18.50 Német hírek. Lemezek.
19.30 Nagy zenés tarkaest.
22.30 Szalózenekar.

REGIONAL

- 18.45 Szalónhatos.
19.30 Rádiózenekar. Geyer Stefi hegedűművész-nővel.
22.05 Részletek a Hős és hősnő c. operettből.
23.00 Egyházi énekek.

RÓMA

- 17.00 Szími. hangverseny.
19.30 Vegyes zene.
20.40 Tarka zenés est.
21.30 Rendőrzenekar.
22.20 Női énekkar.
22.45 Táncczene.

STOCKHOLM

- 19.30 Bottermund cselóművész.
21.00 Katonazene.
22.00 Fenyves Lóránd hegedűművész hangversenye.

STRASBOURG

- 21.40 Rádiózenekar szólistákkal.
6.15 Táncczene.

STUTT GART

- 18.00 Népzenekar.
19.30 Verdi: Don Carlos, opera.
22.26 München.
22.45 Táncczene.
24.00—02.00 Händel- és Gluck-művek.

WAR SZAWA

- 17.00 Népzene.
19.20 Táncclemezek.
21.00 Vidám est.
21.30 Stegmann cselóművész.
22.00 Könnyű zene.

WIEN

- 11.45 Szimfónikusok.
12.55—14.20 Szórakoztató zene.
15.40 Zongoranégyes.
16.20 Iran.
17.10 Suso-Waldeck író előadása.
17.35 Rádiózenekar Sieburg szopránnal.
19.10 Landowska csembalóművész. nő.
19.40 Az osztrák-francia labdarúgómérkőzés Párizsból.
20.00 Ballada.
20.05 Bernstein: Baccarat, színmű.
22.30 Táncczene.

Január 25

Hétfő

BEOGRAD

- 19.50 Népdalok.
20.20 Lemezek.
20.30 Hangverseny.
21.00 Rádiózenekar.
22.20—23.00 Négyes.

BERLIN

- 19.00 Lányok sitáborban.
19.15 Mélyhegedűszonáta.
20.15 Rádiózenekar.
21.10 Hangjáték.
22.30 Köln.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 15.30 Kassa.
16.10 Kassa.
18.00—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Pozsony.
21.00 Praha.
22.20 Pozsony.
23.00—23.10 Praha.

BRESLAU

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Vonósnégyes.
20.10 Vidám játék zenével.
22.20 München.
22.30 Táncczene.

BRNO

- 17.10 Mesejáték.
17.40 Német műsor.
18.35 Nagy emberek a történelemben.
18.45 Prága.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30—23.10 Praha.

BUCURESTI

- 17.15 Skandináv dalok és táncclemezek.
18.00 Időserű anyag.
18.10 Vonósnégyes.
18.45 Felolvasás.
19.05 Rádiózenekar.

- 21.05 Könyvek és folyóiratok.
21.10 Petala Mia énekel.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.20 Ir dalok.
19.00 Tarka est.
20.10 Erbbmann zongoraművész.
20.50 Stuttgart.
22.26 München.
23.00—24.00 Tarka zenés dalos est.

DROITWICH

- 18.15 Szalózene.
19.40 Orgona.
20.05 Madrigálistmetetés.
20.20 Tarka zenés-dalos est.
21.30 Fűvőzene.
22.35 Zenés hangjáték.
23.35 Weelkes: Madrigálok.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Rádiózenekar.
22.20 München.
23.35 Táncczene.
24.00—2.00 Szimfónia.

HAMBURG

- 18.00 Stuttgart.
19.00 A munka dalai és versel.
20.10 Hangképek.
21.30 Jelenetek Schiller-dramákból.
22.20 München.
22.35 Köln.

KASSA-KOSICE

- 17.10 Mese.
17.25 Népdalok.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
19.00 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.30 Pozsony.
21.00 Praha.
22.20 Pozsony.
23.00 Praha.

KÖLN

- 18.00 Szórakoztató zene.
21.00 Három zongoradarab.
22.30 Nagy rádiózenekar.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Stuttgart.
19.20 Vidám dalok és zene-darabok.
20.10 Tűzérzenekar.

LEIPZIG

- 18.00 Házizene.
19.20 Vidám hőlcsekedés zenével.
20.10 Szimfónikusok a Fricke-táncczenekarral.
22.20 München.
22.35 Táncczene.

LUXEMBURG

- 17.00 Angol zene- és táncclemezek.

- 18.45 Kivánságlemezek.
19.15 Angol lemezek.
21.15 Zene.
23.25 Könnyű zene
24.00 Jazz.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
26.40 Szimfonikus hangv.
22.00 Cetra-zenekar.
Dalok.
22.45 Táncczene.

MÜNCHEN

- 18.08 Augsburgi szórakoztató zenekar.
19.00 A világ legjobb tánczenekarainak lemezei.
20.10 Hangjáték.
22.20 A német—osztrák—svéd—magyar jégkorongmérkőzés.
22.35 Közvetítés a farsangi felvonulásról.
23.00 Keringők.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.55 Ifj. játék.
17.40 Szonáta.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Tarka dalos zenés est.
26.25 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.
22.45 Brno.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
17.10 Cserny L. mélyhegedűn játszik.
18.10 Német műsor.
18.55 Lemez.
19.10 Brno.
19.25 Mor. Ostrava.
26.30 Hangjáték.
21.00 Rádiózenekar Zecchi zongoraművésszel.
22.20 Lemezek.
23.00 Bach: F-moll előjáték és fuga.

REGIONAL

- 19.00 Rádiózenekar.
26.30 Kippnis basszus.
21.00 Van Phillips és két zenekara.
21.30 Burns R. költő estje.
22.20 Katonazene.
22.25 Táncczene.
0.40 Karéneklemezek.

RÓMA

- 17.15 Szórakoztató zene.
20.40 Pelliccia hegedűművész.
22.30 Táncczene.

STOCKHOLM

- 17.45 Lemezek.
26.10 Berlini filharmónikusok.
22.15 Könnyű zene dalokkal.

STRASBOURG

- 19.15 Szaxofónnégyes.
26.15 Indián dalok Peruból.
Nimon Vallin előadásában.
21.30 Tarka zenés est.

STUTTGART

- 19.00 Vidám lemezek.
20.10 Deutschlandsender.
20.50 Tarka dalos, zenés est.
22.20 München.
22.35 Köln.

WARSAWA

- 17.15 Rostal hegedűművész
19.30 Kis rádiózenekar énekkel.
21.30 Szvit.
22.10 Táncczene.

WIEN

- 12.20 Mesezene.
13.10 Balettzene lemezek.
14.00 Flagstag szoprán lemezzel.
15.40 Eszperantó.
16.05 Filmek.
17.00 Weingartner: A 70 éves Kék Duna-kerülő.
17.40 Schrott szoprán és Fuchs bariton éneke.
18.16 Burgenlandi műsor.
19.30 Az osztrák filmipar.
20.00 Rádiózenekar Krakowianu zongoraművésszel.
21.00 A városi operai zenekar.
21.55 Allástanok zenekara. Szórakoztató zene.

Január 26

Kedd

BEOGRAD

- 26.00 A Walkür lemezek.
22.20—23.00 Vendéglői zene.

BERLIN

- 19.15 Erdmann E. zongorázik.
20.10 Köln.
22.20 München.
22.35 Hamburg.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.55 Pozsony.
17.40 Kassa.
18.80—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
20.25 Kassa.
22.20 Praha.
22.15 Pozsony.

BRESLAU

- 19.00 Karintia szóban és dalban.
20.10 Tarka képek.
22.20 München.
22.35 Táncczene.

BRNO

- 17.30 A mai angol társadalom.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Pozsony.
20.55 Rádiózenekar fuvola- és hárfaszólvál.
22.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.15 Szórakoztató lemezek. Közben
18.00 Időszerű anyag.
19.00 Felolvasás.
19.20 Balalajkanégyes.
19.55 Anghel Viorică énekel.
26.15 Felolvasás.
26.35 Szimf. hangverseny.
22.15 Szórakoztató lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.40 Francia dalok.
19.00 Tarka óra.
26.10 Táncczene.
22.30 Vonósnegyes.
23.00 Lemezek.

DROITWICH

- 18.15 Szalónötös.
19.25 Szórakoztató zene.
21.00 Zenés hangjáték.
22.40 Orgona.
23.00 Nordalok. Zongora-hármas.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Königsberg.
26.10 Deutschlandsender.
22.30 Hamburg.
24.00—2.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Königsberg.
19.00 Lemezek.
26.10 Mozart-vigopera.
22.30 Táncc- és népzene.

KASSA-KOSICE

- 16.55 Pozsony.
17.30 Szalónzene.
17.46 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
26.25 Hangképek.
21.00 A 32. gy. e. fűvószenekara.
21.35 Hegedű- és zongora-szonáta.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45—23.0 Brno.

KÖLN

- 18.00 Lívjakov-zenekar lemezek.
20.10 Vidám hangképek tánczenével.
22.50—24 Hamburg.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Rádiózenekar Richter hegedűművésszel.

- 20.10 Téli örömek és fájdalmak.
21.00 Kis rádiózenekar.
22.40 Rádiózenekar.

LEIPZIG

- 18.00 Tarka, zenés, dalos est.
19.00 Hangjáték.
19.30 Hegedű- és csembalószerenata.
20.10 Tarkaest.
22.20 München.
22.35 Hamburg.

LUXEMBURG

- 17.00 Angol lemezek.
18.15 Táncczene.
18.45 Kívánságlemezek.
19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Különféle zenék.
22.15 Pásztorjáték.
24.00 Táncclemezek.

MILANO

- 17.15 Táncclemezek.
26.40 Színmű.
21.15 Galliera orgonaművész.
22.10 Könnyű zene.
23.15 Táncczene.

MÜNCHEN

- 18.00 Kívánsághangverseny.
19.00 A Lensewski vonósnyegyese.
20.10 Táncczene.
22.30 Bemondás szerint.
22.45 Hamburg.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Kassa.
17.40 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
20.00 Kassa.
26.15 Mor. Ostrava.
21.05 K. Halász Gyula és Krstóf Károly: Egy csodálatos énekes története.
22.00 Praha.
22.15 Magyar hírek.
22.30—23.00 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 A Svanda-színház zenekara.
17.05 Lemez.
17.30 Schein Regina hegedűl.
19.25 Pozsony.
26.25 Részletek Capek színművéből.
20.55 Brno.
22.20 Posledni. Zongoraszónata.

REGIONAL

- 19.06 Tengerészzenekar.
26.30 Közvetítés a Bertram-Mill-cirkuszról.
21.00 Régi orgonaművek.
21.40 Skót táncczene.
22.00 Hangjáték.
23.25 Táncczene.
6.40 Szimfonikus hanglemezek.

RÓMA

- 17.15 Zongoraszónata. Fafüvőshármas.
26.40 Vegyes zene.
21.00 A Rigoletto. A herceg: Gigli. Rigoletto: Basiola. Gilda: Toti dal Monte.

STOCKHOLM

- 19.30 Kabaré.
22.00 Elit-zenekar.

STRASBOURG

- 26.15 Táncclemezek.
21.30 Operettest.

STUTTGART

- 19.00 Schmitt Walter opera- és dallemezei.
19.45 Viharos éj az Északitengeren.
20.10 Népzene.
26.50 Hangjáték.
22.40 Lütgers karlsruhei zeneszerző.
23.45 Hamburg.
24.00—02.00 Zongoraszónata.

WARSAWA

- 17.15 Zenés egybeállítás.
19.20 Szórakoztató zene.
20.00 Szimfonikus hangverseny.
22.45 Táncczene.

WIEN

- 12.00 Szórakoztató zene.
14.00 A filharmonikusok lemezei.
15.15 Négykezes művek.
16.05 Rádiózenekar Claus szoprán és Ziegler tenorral.
17.20 Raies szoprán áriaestje.
17.40 Fischer Herta zongorázik.
18.00 Don Kizotte időszerűsége.
19.30 Műhelyből és irodából.
20.00 Bohéme-négyes Drechsler zongoraművész és a rádiózenekar.
22.20 Merker Rózsi szoprán énekel.
22.50 Szórakoztató zene.

Január 27

Szerda

BEOGRAD

- 19.50 Zenés est.
22.20—23.00 Rádiózenekar.

BERLIN

- 19.15 Vidám szomorújáték egy hangversenyről.
20.15 Stuttgart.
20.45 Mozart születésnapján.
22.20 München.
22.35 Könnyű és táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Kassa.
18.00—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
20.00 Kassa.
20.15 Mor. Ostrava.
21.05 Pozsony.
22.00 Praha.
22.15—23.00 Pozsony

BRESLAU

- 19.00 Est egy sziléziai faluból.
20.15 Stuttgart.
20.45 Tarka est.
22.20 München.
22.35 Berlin.
23.30 Mise magán és karénekre, zenekarra.

BRNO

- 16.10 Kassa.
17.15 Praha.
17.40 Kulka Gizella énekel. Utána Hermann Erich csellózik.
18.45 Praha.
19.20 Lemez.
19.25 Nicolai: A windsori vignök, az I. felvonás.
26.25 Mor. Ostrava.
21.20—23.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Nagy mesterek apró művei lemezek.
18.10 Előadás hangpéldákkal.
20.00 Felolvasás.
20.10 Delavrancea Cella zongorázik.
21.10 Steianescu Goanga Péter énekel.
21.45 Kis rádiózenekar.

DEUTSCHLANDSEND.

- 17.50 Pisztráng-ötös.
19.00 Tarkaest.
26.10 Lohmann Pál énekel.
21.15 Kedvelt lemezek.
22.20 München.
23.00 Joost-táncczenekar.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.40 Katonazene.
20.15 Varieté.
21.15 Szimf. hangverseny.
23.35 Hárfafőtös.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Daloló, muzsikáló Frankfurt.
20.15 Stuttgart.
20.45 Rádiózenekar.
22.20 München.
22.35 Berlin.
24.00—2.00 Rádió ének- és zenekar.

HAMBURG

- 17.45 A munka dalai.
19.15 Mozart- és Bach zongoraművei.
26.15 Stuttgart.

- 20.45 Sack Erna lemezei.
21.10 Nagy rádiózenekar.
22.20 München.
22.55 Berlin.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Rádiózenekar.
17.40 Magyar műsor.
19.00 Praha.
20.15 Mor. Ostrava.
21.05 Pozsony.
22.00 Praha.
22.15 Pozsony.

KÖLN

- 18.30 Patzak énekes lemezei.
19.00 Férfikar.
20.15 Stuttgart.
20.45 Nagy rádiózenekar
Reichelt koloraturszop-
rámmal.
22.30 Berlin.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Frankfurt.
20.15 Stuttgart.
20.45 Rádiózenekar.
22.20 München.
22.35 Berlin.

LEIPZIG

- 19.00 Nevelésügy.
20.15 Stuttgart.
20.45 Munkafront.
21.00 Német mesterek szó-
rakoztató zenéje.
22.20 München.
22.55 Berlin.

LUXEMBURG

- 17.00 Vegyes angol lemezek.
18.45 Kívánságlemezek.
19.15 Vegyes angol lemezek.
21.00 Ventura és társulata.
22.50 Strauss János-zene.
23.25 Könnyű zene.
24.00 Tánclemezek.

MILANO

- 17.15 Zongoraszólo.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Rossini: Hamupóke,
opera a Scalából.

MÜNCHEN

- 18.00 Tarka zenés-dalos óra.
19.00 Rádiózenekar.
20.15 Stuttgart.
20.45 Közvetítés.
22.20 A német-osztrák-
svéd-magyar jégko-
rongmérkőzés.
22.55 Tarka dalos-zenés est.

POZSONY- BRATISLAVA

- 17.00 Brno.
17.35 Cselló- és zongora-
szonáta.
18.00 Magyar műsor.
19.25 Táncdalok.
20.00—23.30 Praha.
Közben
22.15 Magyar hírek.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
17.15 Hangképek.
17.40 Gazdasági csevegés.
Lemez.
18.10 Német műsor.
18.55 Lemez.
19.20 A 28. gye. zenekara.
20.00 Felolvasás.
20.15 Mor. Ostrava.
21.05 Tárca.
21.20 A prága tanítónők dal-
egylete.
22.30 Wagner Ferenc zongó-
rázik.

REGIONAL

- 19.00 Rádiózenekar.
20.30 Madrigálok és balett-
karok.
20.45 Híres személyiségek a
mikrofon előtt.
21.15 Tánczene.
22.00 Zenés játék.
23.25 Tánczene dalokkal.

RÓMA

- 17.15 Könnyű zene.
20.40 Szimfónia.
22.00 Egyfelvonásos.
22.40 Tánczene.

STOCKHOLM

- 19.30 Zene.
20.45 Helsingborg zenekari
egyesület Sjögren hege-
düművész.
22.00 Tánczene.

STRASBOURG

- 20.15 Kívánságlemezek.
21.30 Városi zenekar.

STUTT GART

- 18.00 Frankfurt.
20.15 Riport.
20.45 Versek és zenedarabok.
22.20 München.
22.35 Könnyű és tánclemezek.
24.00 Frankfurt.

WAR SZAWA

- 17.15 Ének- és hegedűverseny.
19.20 Lengyel népzene katoná-
dalokkal.
20.00 Lemezek.
21.00 Kitchin Alfréd zongorá-
zik.
21.30 Hangjáték.
22.00 Tánczene.

WIEN

- 12.00 Könnyű zene.
14.00 Ruffo bariton lemezei.
16.00 H. Wagner-lemezek.
17.10 Baritonballadák.
17.30 Gebauer hegedűművész.
19.35 Rádiózenekar Karsz
szoprán és Bagnovini
tenorral.
21.00 A salzburgi Mozart-
zenekar Van der Veer
szoprán, Sauer orgona

- és Weigl zongora-
művésszel.
22.20 Tánclemezek.

Január 28

Csütörtök

BEOGRAD

- 20.00 Bach. Karácsonyi orató-
rium.

BERLIN

- 18.00 Operettlemezek.
19.15 Zongora- és hegedű-
szonáta.
20.10 Téli táncest tréfakkal.
22.20 München.
22.35 Vidám zene.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.15 Pozsony.
17.00 Brno.
17.35 Kassa.
18.00—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.25 Pozsony.
20.00 Praha.
22.15 Pozsony.
22.30 —23.30 Praha.

BRESLAU

- 18.00 Köln.
19.00 Ének és játék.
20.10 Hangjáték.
22.20 München.
22.35 Könnyű és tánczene.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
17.35 Lemez. Német műsor.
18.45 Praha.
19.05 A gáz és elektromos
művek fúvózenekara.
20.20 Liszt-művek zongorán.
20.45 Lemezek.
21.15 Mor. Ostrava.
22.00 Praha.
22.20 Tánczene lemezeken.

BUCURESTI

- 17.00 Szórakoztató zene.
18.50 Felolvasás.
19.10 Vigoperalemezek.
19.55 Hangversenymertetés.
20.15 Szímt. hangverseny.
22.15 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Holzinger-Rauch Vilma
hangversenye.
19.00 Tarkaest.
20.10 Falusi tánczene.
21.00 Nagy rádiózenekar Ar-
hold szoprán és Ludwig
tenorral.
22.20 München.
23.00 Tánczene.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.40 Madrigálok — és balett-
dalok.
20.00 Rádiózenekar Cole zongor-
művészével.
21.15 Mozizene.
21.40 Shakespeare a modern
színpadon.
22.35 Baritonáriák operákból.
23.20 Könnyű zene.
0.15 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Köln.
19.00 Fűvös népzene, har-
monikajáték, kettős ének-
négyes.
20.10 Vidám hangjáték.
22.30 München.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Vidám előjátékok leme-
zeken.
19.00 Hangjáték.
20.10 Táncczene
22.20 München.
22.35 Tarkaest.
23.00 Vidám zene.

KASSA-KOSICE

- 16.15 Pozsony.
17.00 Brno.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruszin műsor.
18.40 Ruszin és magyar hírek.
Lemezek.
19.00 Praha.
19.25 Pozsony.
20.00 Praha.
22.15 Pozsony.
22.30 Praha.

KÖLN

- 18.00 Indulók, keringők.
19.00 Nagy rádiózenekar
Leonhardt szoprán és
Leihseifert tenorral.
20.10 Schaller—Schafganz :
Dal esendül, operett
keresztmetszet.
21.10 Tarka óra zenével.
22.20 München.
22.30 Bécsi mesterek csem-
balóművei.
23.05 Táncczene.

KÖNIGSBERG

- 17.40 A mozgalom indulói
és dalai.
19.10 Ifjúsági zene.
20.10 Szimfónia.
21.10 Schubert Ferencnél —
írók találkozása a szer-
zővel.
22.40 Vidám zene.

LEIPZIG

- 18.00 Könnyű- és táncclemezek.
18.45 München.
20.10 Kleist-opera.
22.20 München.
22.45 Könnyű zene.

LUXEMBURG

- 17.00 Vegyes angol lemezek.
18.00 Angol dallemezek.
19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Hangverseny.
22.15 Szimf. hangverseny.
24.00 Táncclemezek.

MILANO

- 17.15 Crema szoprán és Ma-
raschi tenor.
20.40 Benatzky—Stolz—Gilbert:
A fehér ló, operett.
Utána táncczene.

MÜNCHEN

- 18.00 Franck-zenekar.
19.00 Kívánsághgv.
21.00 Hangképek.
22.20 A német—osztrák—
svéd—magyar jégko-
rongmérkőzés.
23.00 Stuttgart.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 Brno.
16.55 Praha.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
20.00 Agglegények.
20.15 Mandolinzenekar.
20.35 Praha.
22.25 Magyar hírek.
22.45 Lemez.
22.45—23.00 Brno.

PRAHA

- 16.15 Pozsony.
17.00 Brno.
17.45 Német műsor.
19.25 Zoubek hegedűművész és
Maxian zongoraművész.
20.00 Muszorgszkij: Godunov
Borisz, prologus.
22.20 Lemez.
22.30—23.00 Godunov Borisz
VI—VII. kép.

REGIONAL

- 0.40 Bach- és Mozart-leme-
zek.
19.00 King-zenekar zongora-
szólóval.
20.30 Új dalok és könnyű
zeneművek.
21.15 Filharmonikusok Godd-
son zongoraművészével.
23.50 Táncclemezek.

RÓMA

- 17.15 Táncczene.
20.40 A Fidelio-opera.

STOCKHOLM

- 20.00 Tarka lemezek.
21.00 Hangjáték.
22.00—23.00 Rádiózenekar.

STRASBOURG

- 20.15 Kívánságlemezek.
21.15 Közvetítés a párizsi Vig-
operából.

STUTTGART

- 18.00 Köln.
19.00 Hangképek.
20.10 Hamburg.
21.00 Lemezek.
22.20 München.
22.35 Szórakoztató zene.
24.00—02.00 Schubert: 1823—
1827-ből való művei.

WARSAWA

- 17.15 Szalózenekar.
19.00 Münzer Lipót zongorá-
zik.
19.30 Táncczene.
21.00 Kazuro zeneszerző mű-
vei.
22.05 Kis rádiózenekar.
22.35 Táncclemezek.

WIEN

- 12.00 Szórakoztató zene.
14.00 Tenorlemezek.
16.05 Kardalok lemezek.
17.10 A rádió jövője.
17.30 Scherz szoprán énekel.
19.25 Hansen író félórája.
20.00 Shakespeare: III. Ri-
chárd, dráma.
22.20 Opus-négyes.

Január 29

Péntek

BEOGRAD

- 19.50 Lemezek.
20.00 Zágráb.
22.20—23.00 Novák: Őtös.

BERLIN

- 19.00 A jövő hét műsora.
19.15 Vidám dalok és kar-
dalok.
20.10 Rádiózenekar Stuhlatuf
hegedűművészével.
21.00 Szórakoztató zene.
22.30 Dobrindt-zenekar.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

- 16.15 Pozsony.
17.00 Brno.
17.35 Kassa.
18.00—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
20.00 Pozsony.
20.35 Praha.
22.45—23.00 Brno.

BRESLAU

- 19.00 Sagan városról.
20.10 Weber: A bűvös va-
dász, opera.
23—24.00 Indulók, keringők,
zeneképek.

BRNO

- 16.10 Szalózene.
16.55 Praha.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Tánckezek.
- 18.00 Időszerű anyag.
- 18.10 Teodorescu fuvola- és Filionescu zongoraművész játéka.
- 19.00 Felolvasások.
- 19.35 Közvetítés az operaházból.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Tarkaóra.
- 19.45 München.
- 20.10 Német szerzők lemezei.
- 21.15 Kantáta Lauer zenéjével.
- 22.30 Szórakoztató zene.

DROITWICH

- 18.15 Rézfúvósötös.
- 19.25 Bowen zongoraművész
- 20.20 Tarka dalos-zenés est.
- 22.40 A Szent Mihály-tempom énekara.
- 23.30 Dorchesteri kabaré.
- 24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Lipese.
- 19.45 München.
- 20.10 Zongora- és zenekari verseny.
- 22.30 Deutschlandsender.
- 24.00 Szimfonikus hangv.

HAMBURG

- 18.00 Lipese.
- 19.00 Szórakoztató zenekar.
- 19.45 München.
- 20.10 Hangjáték.
- 21.00 Dalok, indulók.
- 22.35 Deutschlandsender.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Brno.
- 10.55 Praha.
- 17.40 Magyar műsor.
- 18.00 Ruszin műsor dalokkal.
- 18.50 Ruszin és magyar hírek.
- 19.00 Praha.
- 20.15 Pozsony.
- 20.35 Praha.
- 22.25 Pozsony.
- 22.45 Brno.

KÖLN

- 18.00 Lipese.
- 19.00 Ifjúsági ének és játék zenével.
- 19.45 München.
- 20.10 Hangjáték.
- 21.00 Frontharcosoktól.
- 22.30 Könnyű és táncczene. Közben Karnevál herceg kiáltványa.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Lipese.
- 19.20 Schumann: Kreisleriana.
- 20.10 Hangjáték.
- 21.25 Muzsikáló apróságok.
- 22.20 München.
- 22.35 Szórakoztató lemezek.

LEIPZIG

- 18.00 Dezdai filharmonikusok Kropholler esellőművészével.
- 20.10 Tarka vadászt zenével és dalokkal, kalandokkal.
- 22.20 A garmischi és reichenhalli téli sportversenyek.
- 22.35—24.00 Szimfonikusok tenor- és hegedűszólvál.

LUXEMBURG

- 17.00 Vegyes angol lemezek.
- 18.15 Angol tánckezek.
- 18.45 Kívánságlemezek.
- 19.15 Vegyes angol lemezek.
- 21.10 Karének.
- 21.40 Szórakoztató zene.
- 22.25 Tánckezek.
- 22.45 Riport.
- 23.20 Zongoranégyes.
- 24.00 Angol tánckezek.
- 1.30 Angol tánckezek.

MILANO

- 16.00 Az olasz vonósnégyes.
- 20.40 Vegyes zene.
- 21.00 Szimfonikus hangv.
- 23.15 Táncczene.

MÜNCHEN

- 19.00 Mű magán- és karének zenekarra.
- 20.10 Winter: Meseopera.
- 22.40 Rézfúvósok.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.45 Történelmi játék.
- 18.00 Magyar műsor.
- 18.45 Praha.
- 19.10 Hoza István népdalokat énekel Mócsi Károly cigányzenekarának kíséretével.
- 19.40 Hangjáték.
- 19.50 Kassa.
- 20.50 Supé: Szép Galathea, operett.
- 22.00 Praha.
- 22.20 Magyar hírek.
- 22.35—23.30 Praha.

PRAHA

- 16.10 Brno.
- 16.55 Közvetítés.
- 17.20 Vonósnégyes.
- 18.10 Német műsor.
- 19.15 Hegedűverseny.
- 20.10 Vladigerov Páncsó bolgár zongoraművész.
- 20.35 Hangjáték.
- 22.25 Lemezek.
- 22.45 Brno.

REGIONAL

- 0.40—1.00 Spanyol lemezek.
- 19.00 Szalónötös.
- 21.00 Madrigálok és balettdalok.
- 21.20 Zenés hangképek.
- 21.40 Skót zenekar.
- 23.25 Táncczene.

0.40—1.00 Hegedű- és zongoraszonáta.

RÓMA

- 17.15 Szórakoztató zene.
- 20.40 Cavarra: Operett. Utána táncczene.

STOCKHOLM

- 18.15 Szórakoztató zene.
- 20.00 Verdi: Othello I. és II. felvonás.
- 22.00 Lemezek.

STRASBOURG

- 20.15 Filmdalok.
- 21.15 Lemezek.
- 21.30 Színmű.
- 0.15 Radio Paris.

STUTTGART

- 18.00 Új tánckezek.
- 19.00 Közének.
- 19.30 Völker énekes lemezei.
- 19.45 München.
- 20.10 Rádiózenekar.
- 21.15 Deutschlandsender.
- 24.00—2.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 19.45 Operarészletek.
- 20.15 Filharmonikusok Kampif zongoraművészével.
- 22.45 Tánckezek.

WIEN

- 12.00 Állástalanok zenekara.
- 14.00 Hegedű- és zongorakettős.
- 15.15 Viola d'amour- és zongoraszólv.
- 15.45 Művészlemezek.
- 16.00 Könnyű lemezek.
- 17.25 Szoprán- és baritonadalok és áriák.
- 19.30 Katonazene.
- 20.25 Bleibtreu Hedwig lemezel.
- 20.40 Vidám negyedóra.
- 20.55 Szimfonikusok.
- 22.20 Kívánsághangverseny.

Január 30

Szombat

BEOGRAD

- 19.50 Milojevic-szerzemények.
- 20.30 Humor.
- 22.00 Népdalok.
- 22.30 Vendéglői zene.
- 23.00—23.30 Tánckezek.

BERLIN

- 18.15 Elbern: Kis népdalkantáta.
- 19.15 Zongoraverseny.
- 19.30 Hegedűszonáta.
- 20.10 Nagy rádiózenekar.
- 22.30 München.
- 24—1.00 Tánckezek.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

16.05 Mor. Ostrava.
16.45 Pozsony.
17.35 Kassa.
18.00—18.45 Pozsony.
19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
20.50 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.30 Praha.

BRESLAU

18.30 Szabadságdalok.
19.30 Lemezek.
20.00 Birodalmi műsor be-
mondás szerint.
22.30—24 München.

BRNO

16.45 Praha.
17.35 Lemez.
17.40 Egyfelvonásos.
18.45 Praha.
19.55 Népdalokat tanulunk.
20.15 Mor. Ostrava.
20.50 Pozsony.
22.00—23.30 Praha.

BUCURESTI

17.15 Katonazene.
18.00 Időszerű anyag.
18.10 Szórakoztató zene.
19.50 Úzenetek.
20.15 Jazz.
21.45 Könnyű- és tánczene.

DEUTCHSLANDESEND.

18.00 Wesszfáliai népzene.
19.00 Tarkaóra.
20.10 Katonaindulók.
22.30 Telemann: Szonáta.
23.00 Dalok és indulók.

DROITWICH

18.15 Tánczene.
19.45 Könnyű zene.
21.00 Neel-vonózenekar.
22.20 Tarka zenés-dalos est.
23.40 Madrigálok és balett-
dalok.
24—1.00 Hall-tánczenekar,
dalokkal.

FRANKFURT

18.00 Indulók, keringők, ka-
tonadalok.
20.10 Birodalmi műsor be-
mondás szerint.
22.30 Tánczene.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

18.00 Lemezek.
19.00 Kávézene zongorán.
20.10 Birodalmi műsor be-
mondás szerint.
22.30 Könnyű- és tánczene.

KASSA-KOSICE

10.45 Pozsony.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.

DÉLIBÁB

19.00 Praha.
19.15 Pozsony.
19.50 A 14. gy. e. fűvös-
zenekara.
20.50 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35 Praha.

KÖLN

18.30 Boroszló.
19.30 Indulólemezek.
20.00 Birodalmi műsor be-
mondás szerint.
22.30 München.

KÖNIGSBERG

18.50 München.
20.10 Birodalmi műsor be-
mondás szerint.
22.40—24.00 München.

LEIPZIG

18.15 Indulólemez.
19.00 Hangképek.
19.45 A nap hangjai.
20.00 Birodalmi műsor bemon-
dás szerint.
22.30—24.00 München.

LUXEMBURG

17.00 Vegyes angol lemezek.
18.15 Angol dallemezek.
19.05 Német dalok.
19.15 Vegyes angol lemezek.
19.45 Angol könnyű zene.
20.15 Angol dalok.
21.00 Új lemezek.
22.00 Könnyű dallemezek.
22.15 Szimfónia.
23.20 Szimf. hangverseny.
24.00 Táncclemezek.

MILANO

17.15 Tánczene.
20.40 Muszorgszkij: Godunov
Boris, opera. Utána
tánczene.

MÜNCHEN

18.00 Dalos-zenés est.
19.40 Két Couperin-mű.
20.10 Bemondás szerint.
22.00 Közzene.
22.30 Tánczene.

POZSONY- BRATISLAVA

17.45 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
19.30 Praha.
22.25 Külföldi negyedóra
magyarul.
22.40—23.30 Praha.

PRAHA

10.45 Színmű.
17.55 Német műsor.
19.15 Muzsik-szalónnégyes.
19.55 Brno.
20.15 Mor. Ostrava.
20.50 Pozsony.
22.20 Lemezek.
22.35—23.50 Tánczene.

RADIO PARIS

21.00 Bartók Béla és Székely
Zoltán szonátaestje.
21.45 Enek- és zenekari ver-
seny
24.00 Tánczene.
6.30 Könnyű zene.

REGIONAL

19.00 Worthing város zene-
kara.
20.30 Szalonötös.
21.00 Tánczene.
21.50 A szevillai borbély II.
felvonása.
22.35 Zöldesi Mária zongorá-
zik.
23.25—1.00 Hall-tánczenekar
dalokkal.

RÓMA

17.15 Loyalai Szent Ignác mint
római eszménykép.
19.32 Hírek magyarul.
20.40 Shaw: Szent Johanna.
dráma.
22.00 Dalok.
23.30 Tánczene.

STOCKHOLM

18.00 Lemezek.
21.15 Régi tánczene.
22.00—23.00 Mai tánczene.

STRASBOURG

21.30 A rádiózenekar tarka
estje szölistákkal.
6.15 Paris P. T. T.

STUTTGART

18.40 Német sorsdöntő dalok.
20.00 Birodalmi műsor bemon-
dás szerint.
22.30 München.
24.00 Lemezek.

WARSAWA

17.00 Szoprán- és mezzoszop-
rán kettősök.
10.45 Nagy táncest dalokkal.

WIEN

12.00 Könnyű lemezek.
13.15 Csajkovszkij: IV. szim-
fónia.
14.00 Paderewski-lemezek.
15.10 Kipling műveiből.
15.30 A bécsi férfidalegylet.
Mai bécsi szerzők dalait
adják elő.
16.45 Kívánságlemezek.
18.00 Népdalok.
19.15 Ebenstein Viktor zongo-
rázik.
20.10 Rádióegyveleg, a rádió-
zenekar, vegyeskar, nép-
zenenégyes és énekszó-
listák előadásában.
22.25 Jazz.

A HÉT

A magyar-
lengyel
bálról...
(M. F. I. felv.)

Jelmezes hölgyek
esoportja a
Tearózsabálon
(Schäffer felv.)

Halász Imre
(Veres felv.)

A Művész Színház január 30-án mutatja be új darabját, amelynek címe: „Kezdeté 8-kor, vége 11-kor”. A cím, amint az sejt-hető is, egy színházi előadás kezdetét és végét jelzi. A darab azonban nem a kulisz-szák mögött játszódik, hanem — a színház épülete előtt. Legalább is az egyik kép. Látjuk

a színház főbejáratát és az előadásra ér-kező közönséget. Az újdonságnak nem keve-sebb, mint 40 beszélő és 40 néma szerep-lője van. A darab két szerzője közül Halász Imre mögött már két világsiker áll: az „Egy csók és más semmi” és a „Meddig fogsz szeretni?”, míg a másik: Bihari László ez-úttal jut először szóhoz. A színlapon mégis két új név fog szerepelni. Halász Imre ugyanis éppen most, a premier előtti héten változtatta meg a nevét Éri-Halász Imrére. Ennek oka az, hogy Budapesten legalább 8—10 Halász nevű író és újságíró van és mivel a nagyközönség mindig inkább a veze-téknevet jegyzi meg, míg arra nem nagyon figyel, hogy a keresztnév Ernő, Imre, vagy Lajos-e, Halász Imrének sok kellemetlensé- get okozott a többiekkel való összetévesz-tés. Ezért vette fel az Éri-Halász kettős nevet, amelynek eredete egyébként az, hogy az Ér folyó Nyíregyházán, Halász Imre szülő-városán folyik keresztül.

(lv.)

ér-
eve-
rep-
lász
Egy
ogsz
ez-
égis
mre
éten
ére.
lább
és
eze-
yon
agy
nsé-
esz-
ttós
ogy
ülő-

**Louise Latimer a legújabb
hollywoodi sztár, az orvosi
pályát hagyta ott, hogy
filmszínésznő lehessen
(R. K. O. Pátria fotó)**

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

**AHOGY
TETSZIK**

Az elmúlt hét legnagyobb művészi sikerét kétségtelenül Shakespeare „Ahogy tetszik” című vígjátékának filmváltozata aratta. Ez a siker csak másodsorban írható a rendező Paul Czinner munkájának javára. Minden dícséret és minden elismerés elsősorban Elisabeth Bergnert, a film hősnőjét illeti. Játékos könnyedség és súlyos drámai erő jellemezte Bergner minden mozdulatát. Olyan művészi bravur Bergner új Shakespeare alakítása, amely még az ő nagy sikerekben gazdag művészi pályáján is új határkönek számít. Kár, hogy a budapesti közönség nem értékeli eléggé ennek a filmnek művészi jelentőségét és nem avatta anyagilag is olyan átütő sikerré ezt a filmet, amelyet művészi volta révén megérdemelne.

Magda Schneider játsza a **MULAT A CSÁSZÁRVÁROS** című új vidám bécsi zenés vígjáték női főszerepét a **KAMARA MOZGÓBAN**. A hangulatos és vidám meséhez Ralph Benatzky írt kellemes és könnyen fülbemászó muzsikát. A film további főszerepeit Wolf Albach Retty és Adele Sandrock játsszák. Bécs, a békebeli Bécs ezer romantikus szépsége elevenedik meg ebben a filmben, amely a Kamara mozgó legbájosabb műsorai közé tartozik.

(Fotó Művész-film)

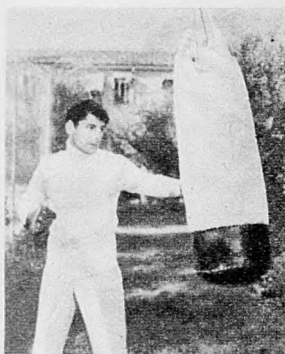
gy

egte-
ának
ható
a dí-
mert,
mai
részi
az ő
őnek
éggé
atta
lyet

atsz-
SÁ-
új
víg-
ét a
AN.
dám
szky
yén
t. A
peit
y és
zák.
Bécs
zép-
meg
nely
leg-
közé

Nem mindenki lépik egyet.
June Travis
(Warner fotó)

Paul Muni reggeli tréningje
(Fotó Warner)

Érdekes autogramgyűjtemény Madge Evans szalonjának ajtaján
(Metro fotó)

Robert Young kislányával,
Carol Annal
(Metro fotó)

Az óriási lendülettel megindult angol filmgyártás most érkezett el első gazdasági válságához. A válságot az okozta, hogy egyre-másra alakultak a filmgyártó vállalkozások, amelyek anyagilag nem voltak elég jól megalapozottak és a szükséges pénzt magas kamattal mellett szerezték be, úgyhogy nem is tudtak megerősödni. 9—10%-os kamatot fizettek. Ennek a felét a bankok kapták, a másik felét a biztosítók, amelyek a hitelt garantálták. Ilyen biztosíték nélkül ugyanis az angol bankok nem hajlandók hitelezni.

Hozzájárult a bajokhoz, hogy az angol producerek nagy optimizmussal, de kevés tapasztalattal feküdtek neki a filmgyártásnak és általános vélemény szerint 80%-kal nagyobb költséggel dolgoztak, mint az amerikai gyárak. Emellett tömegével alakultak az új angol filmvállalkozások. Ezt legjobban bizonyítja a következő számok: 1932-ben 46, 1933-ban 64, 1934-ben 86, 1935-ben 108 filmvállalkozást tartottak nyilván. Jellemző, hogy ezek közül alig tizenöt szerzett a szakmában komolyabb tekintélyt.

Fokozta a bajokat, hogy az angol filmgyártásnak csaknem a fele amerikai filmkoncernek kezében volt, amelyek a kötelező 20% angol filmkvótát úgy szolgáltatták, hogy újonnan alakított vállalkozásokkal, kis költséggel és kis igényekkel úgynevezett kvótafilmeket gyártottak. Ezek a silány filmek sokat ártottak az angol filmiparnak.

Most három vállalat jelentette be fizetésképtelenségét: a Twickenham Film Studio, a Julius Hagen Production és a Twickenham Film Distributors.

Valószínűnek tartják, hogy az angol kormány bizottságot nevez ki, amelynek feladata az egész angol filmipar gyökeres átszervezése lesz. A Daily Herald megállapítja, hogy a filmválsággal csak a „mesterségesen fölfújt hólyag pukkadt föl”. Az a vélemény alakult ki Londonban, hogy a válság a komoly angol filmiparnak nem árthat, sőt egészséges tisztulást remélnék.

*

George Antheil, az ismert amerikai modern zeneszerző ezidőszereint Hollywoodban dolgozik. Akik ismerik ennek az izig-vérig avantgárdista zeneszerzőnek munkáit, bizonyosan meglepetéssel értesülnek arról, hogy Hollywoodban először azzal adták vissza munkáját, hogy nem elég modern. Antheil ugyanis először azt gondolta, hogy mégsem lehet a 60 millió ember számára készülő film mellé teljesen kakaofónikus zenét adni, de amikor bemutatta a filmgyárnak szelidebb hangzású szerzeményét, a következő figyelmeztetést kapta:

— Mi Önt modern muzsika szerzésére alkalmazzuk. Tessék olyat írni!

Antheil erre megírta „legvadabb” szerzeményét. Ez tetszett.

A hollywoodi gyárak tudják, hogy mit akarnak. Ma már ugyanolyan fontosnak tartják a film zenéjét,

L KIMARADT

mint a jó felvételt. Az utóbbi időben sok kitűnő zeneszerző utazott Hollywoodba és felszólítást kaptak: Sosztakovics, Auric, Milhaud, Honegger, tehát a legkitűnőbb zeneszerzők, hogy filmzenét írjanak. A Paramount-filmgyár most arról tárgyal, hogy Sosztakovicsot, a híres orosz zeneszerzőt kölcsönkérjük az oroszoktól és cserébe egy kitűnő hangtechnikust adnak az orosz filmgyárnak.

A Paramountot egyébként most készíti az első teljes filmoperát, a „Carmen“-t. Tervbevették a „Faust“ opera megfilmesítését is. A „Carmen“ bemutatásával majd eldől, hogy a filmre a régi értelemben vett operadarabok kerülhetnek-e, vagy azoknak van igazuk, akik azt állítják, hogy a film számára különleges, kizárólag erre a célra elgondolt operákat kell írni.

*
A film világában a most indult esztendőől különböző technikai újításokat várnak. Elsősorban a színesfilm tökéletesedésében és elterjedésében reménykednek. Erről már az elmúlt évben is sok szó esett és már forgalomba is hoztak egy-két színesfilmet. A nagy beharangozás ellenére a közönség meglehetősen hidegen fogadta ezeket. Amerikában már arról beszéltek, hogy a színesfilmeknek ugyanolyan átütő sikerük lesz, mint amilyen annakidején a hangosfilmeknek volt. A közönség tartózkodó magatartása azonban alaposan lehűtötte ezeket a túlzott reményeket.

Művészi szempontból rengeteg komoly kifogás hangzott el a színesfilmek ellen, amelyek megközelítőleg sem tudják még visszaadni a természetes színeket és bár a régebbi színesfilmekkel szemben óriási a fejlődés, mégis még mindig édeskés és giccses a hatásuk.

A színesfilmrendeléseket a mozik egymásután lemondták és most már Hollywood látja, hogy fél munkával nem lehet boldogulni. Csak Sam Goldwyn tart ki változatlanul a színesfilm mellett és újabb összegeket áldoz rá, hogy megmentse a már eddig befektetett pénzt.

Nem kétséges, hogy elkövetkezik az idő, amikor a tökéletes színes fényképezést megoldják, azonban alighanem csalódnak azok, akik ezt már a legközelebbi jövőben várják.

A film további fejlődését sokan várják a plasztikus film tökéletesítésétől is. A jövő filmjében, a plasztikus filmben megoldódnék az a probléma, hogy a nézők a vásznon ne egy síkban, hanem szinte tapinthatóan plasztikusan lássák az eléjük vetített képeket. A plasztikus film tökéletesítésén az egész világon dolgoznak. Sokan vannak, akik azt hiszik, hogy ezt hamarabb megoldják, mint a színes fotográfálást.

A színes és plasztikus beszélőfilm gyökeresen átalakítja majd a filmművészetet.

Anita Louise repülőgépen
indult amerikai turnéra
(Warner fotó)

James Stewart Virginia
Bruce-t fényképezi a stúdió
parkjában
(Metro fotó)

Bette Davies felvételre készül
(Warner fotó)

Bus Fekete László
„Szelemből elégtelen“
című nagyszerű vígjá-
tékának filmváltozatát
most mutatták be Bécs-
ben. Lázár Mária, Muráti
Lili és Dayka Margit

szerepeit a filmben Con-
stance Bennett, Janet
Gaynor és Simone Simon
játsszák. A film egyik
férfi főszerepét Lukács
Pál alakítja.

(20th Century Fox fotó)

Fizessen nagysád

Fenti címen készül e pillanatban a Hunnia filmgyárban a legújabb magyar film Radó István produkciójában. A „Fizessen nagysád“ című vígjáték színpadon már meghódította egyszer a közönséget és kétségtelen, hogy a siker a vígjáték filmváltozatát is elkíséri majd világméretű útjára. A film főszerepeit Muráti Lili, Tolnay Klári, Jávor Pál, Kabos Gyula, Latabár Kálmán és Peti Sándor játsszák. Rendező ifj. Ráthonyi Akos, művészeti vezető Engel György. A „Fizessen nagysád“ felvételeit már a héten befejezik és valószínű, hogy az új magyar vígjáték már február végén bemutatásra is kerül.

Pillanatfelvétel a „Fizessen nagysád“ egyik felvételi szünetében

(Fotó Faludi)

Katherine Hepburn „Lázadó asszony“ című most készülő filmjének egyik jelenetét beszél meg rendezőjével, George Stevensszel (R. K. O. Pátria felv.)

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body where—for a half an hour, perhaps, or three. I returned with "Well, everybody jumped on me. I never tried cigarettes before. He was a smoker. Instead of calling out, "Give me a cigarette," and a man in the room went over the assortment of pipes and watches. Then there was not a hurried man in the room. I had been "hipped" him as if he had been "hipped" him "Boss" and once I heard Eugene B...

think that... a perfect picture of the... comedian... (Lord... and another upon the screen... and his love for vulgarity and how play run rampant... son... was Griffith's best.

On another stage Dorothy Gish (she was... black wig then—remember?) made... Elmer Clifton, who was later to direct her, in "The Sea in Ships," directed her, and Barthelmess, who was, so my...

Szöke Szakáll befejezte első londoni filmjét. Egy hatalmas méretű álarcosbál felvételeivel befejezték a „The Lilac Domino” műtermi munkái. A film kózikusfőszerepét Szöke Szakáll játszotta, akinek ez volt az első angolnyelvű filmje. Michael Bartlet és June Knight alakították a két szerelmes főszerepét. Szöke Szakáll a film befejezése után sem jön vissza Budapestre, hanem rövidesen

hozzálát második angolnyelvű filmjének felvételeihez.

Elisabeth Bergner, a világhírű színésznő legközelebb Hollywoodban Bernard Shaw egyik vígjátékából készült filmben lép föl.

Kevesen tudják, hogy Conrad Veidtnek, a most Londonban élő ismert német filmsztárnak orvosi diplomája van. Dr Conrad

Veidt, a „Screenland” jelentése szerint elhatározta, hogy a filmezés mellett orvosi praxist is folytat és hamarosan megnyitja rendelőjét, még pedig Elstreeben, az angol filmvárosban.

A Mandsukuóban lévő Hsinkingből érkezik a jelentés, hogy kedvezően fejeződtek be a mandsukuo nemzeti filmgyártás meg-alapozására folytatott tárgyalások. Már meg is alakult a Mandsukuo National Film Producing Company, amely kizárólag propagandafilmeket fog gyártani. A propagandafilmelek gyártására hárommillió yent irányoztak elő.

Londonban British Institute of Cinematography címmel filmakadémia alakult, amelynek az a főhivatása, hogy biztosítsa és elősegítse

Barbara Stanwyck és Robert Taylor autogramot adnak egyik filmjük premierje után (Metro fotó)

"je-
rozta,
mellett
at és
ren-
stree-
sban.

lévő
a je-
en fe-
sukuo
meg-
c tár-
s ala-
Natio-
Com-
g prog-
gyár-
filmek
millió

Insti-
cím-
akull,
atása,
segítse

után
fotó)

Szörényi Éva és Donáth Ági a „Mária nővér” egyik finom hangulatú jelenetében
(Phöbus fotó)

az angol filmek magas szín-
vonalát.

*
Az idei évadban a nagy
amerikai filmgyárak húsz
színes hangosfilm gyártá-
sára tettek előkészületeket.
Tekintettel arra, hogy Ame-
rikában évente átlag 800
nagyobb filmdarabot ját-
szanak, a színesfilmek ará-
nya még mindig esupán
2:5 százalék.

*
Bécsben most kezdték
meg egy új Paula Wessely—
Rudolf Forster-film felvé-
teleit. A film címe: „Die
ganz grossen Torheiten”
és rendezője Carl Froelich.

*
Louise Reiner után most
egy másik kedves bécsi szí-
nésző, Maria Losseff is
angol nyelvű filmen fog

szerepelni. Maria Losseff
három film főszerepére szer-
ződött Londonba, ahol Jack
Buchanan produkciójában
februárban már dolgozni is
fog. Maria Losseff első filmje
Tauber Richard „Der sin-
gende Traum” című operettje
lesz.

*
Heltai Jenő „Néma Le-
vente” című játékát egy
bécsi gyár rövidesen filmre
viszi. A szereplők személyé-
ről még nem döntöttek.

*
Clark Gable úglátszik
szakítani akar a bonvivan-
szerepekkel, mert legköze-
lebbi filmjében egy való-
ban nagy művészi felké-
szültséget megkívánó ka-
rakter szerepben lép a kö-

zönség elé. A film címe:
„Idiots Dilight”.

*
Katherine Hepburn és
Frederic March világsikerű
filmjét, a „Stuart Maria”-t
újra leforgatják, ez alkalom-
mal azonban német színé-
szek játsszák a nagy király-
dráma főszerepeit. A film
németnyelvű forgatókönyvét
Karl von Ziegelmayer írta,
aki egyben a film művészi
vezetője is lesz.

*
Karl Ludwig Diehl, a
szimpatikus német filmszí-
nész feleségének az elmúlt
héten kislánya született.
Amikor erről az örömhírről
a filmsztár 3 esztendő óta
kislánya értesült, kíváncsian
kérdte a papájától:

— Mond papi és hány éves
a kislálya?

Szelezky Zita és Fülöp Magda a
„Méltóságos kisasszony“ című
új magyar film két hősnője
(Mozgóképzemeli fotó)

A Warner filmgyár 1936. évi produkeiójának egyik legnagyobb filmjét, az „Anthony Adverse“-t a Royal Apollo mutatja be a budapesti közönségnek. Alább bemutatjuk a film négy főszereplőjét

Olivia de Havilland : Angela

Anita Louise : Mária

Claude Rains : Don Luis

Frederic March : Anthony Adverse

Házasság

Louise Reiner, az ismert bécsi színésznő, akit két évvel ezelőtt szerződtek Hollywoodba, az elmúlt héten házasságot kötött Clifford Odedts amerikai drámaíróval.

Sonja Henie, a korcsolyázás fiatal világbajnoknője négy hónapja él Hollywoodban. Ez idő alatt két film főszerepét játszotta el és menyasszonya lett Tyrone Powell filmszínésznek. Mint New-Yorkból jelentik, a két fiatal filmsztár már e hónapban megtartja esküvőjét is.

Korszerű szenvedély

A hollywoodi sztárok különböző kedvteléseiről szoktak időnként beszámolni a film benjentesei. Az egyikről azt írják, hogy szenvedélyes autós, a másik szenvedélyes telekvásárló, a harmadik szenvedélyes részvénytgyűjtő. A legkülönösebben hangzik azonban az a hír, amely a bécsi lapok írnak most Victor McLaglenről. Ezek szerint McLaglen egy külön kis katonaságot szervezett és saját költségén kiöltöztette őket lila és sárga egyenruhába. Állítólag 75.000 dollár költséggel külön sporttelepet bérelt számukra, ahol valóságos harci játékokat játszat le ve-

lük. Mint kedves apróságot említik, hogy legutóbbi filmszereplése közben kis partnerének először egy automata-revoivert ajándékozott, mégpedig olyan nehezelt, hogy a gyermek csak két kezével tudta föl emelni. Néhány nappal később egy könnyfakasztó gázpisztolyt is ajándékozott a gyermeknek, végül egy csatalovat, teljes harci felszereléssel. Együttal ki-nevezte hadserege örökös tagjává.

Filmkaraván

A legújabb hollywoodi divat a „karaván”. A filmsztárok között ugyanis divatba jött a turistáskodás. Természetesen nem gyakorolnak, hanem luxusautón utaznak több száz kilométernyire a munkahelyüktől. A kényelmükről az autóhoz szerelt toldalék gondoskodik. Ez a toldalék két kereken gördülő „vikendház”, amelyben minden szükséges berendezés megtalálható: ágy, ruhaszekrény és konyhaberendezés. Az autó és a hozzácsatolt toldalék jelenti együtt a „karaván”-t, amelyben óriási luxust fejtenek ki a filmsztárok. Ginger Rogers kocsi-jában például elektromos konyha és elektro-

mos hűtőszekrény is van, sőt egy kisebb zongora is. Fred Astaire és Katherine Hepburn szintén szenvedélyes kirándulók. Ők külön engedélyt kértek a hatóságtól, hogy rendszámukat legalább havonként változtathassák, mert igen gyakran előfordul, hogyha ismert rendszámukról kocsijukat felismerik, akkor olyan csoportosulás támad, hogy valóságos forgalmi zavar támad körülöttük.

A „karaván”-okat azóta már a külső felvételeknél is alkalmazzzák. Ilyenkor a toldalék az öltöző szerepét tölti be, amelyben hideg-melegvizes tuss és minden egyéb felszerelés is található, hogy a kényes sztárok semmiben se szenvedjenek hiányt.

Amerika

Deval „Tovaris” című Budapesten is bemutatott nagyszerű vígjátékát filmre viszik Hollywoodban. Titkos Ilona szerepét a filmen Claudette Colbert játssza.

Jeanette MacDonald és Nelson Eddy legközelebbi együttes filmje a „Nyugatleánya” című opera filmváltozata lesz. — Jeanette MacDonald az

a nagyvilágban

új operafilmben Jeritza Mária híres szerepét fogja énekelni.

Peter Lorre, a magyar származású amerikai filmsztár egy esztendőre a 20th Century Fox filmgyárhoz szerződött. Új szerződésében első munkája a „Nancy Steele is missing” című film főszerepe lesz. Partnerai: Victor McLaglen, Walter O'Connel és June Lang.

Erich Walter Korngold, a világhírű zeneszerző karmester írja a Hollywoodban most készülő „Another Dawn” című film muzsikáját. A film főszerepeit Kay Francis és Errol Flynn játsszák.

A Warner filmgyár hollywoodi telepén e pillanatban a gyár mind a 22 műtermében dolgoznak. Ez a tempó már Amerikában is rekordnak számít. Hét film van forgatás alatt és tizenkét film van előkészületben. A készülő filmek közül legelőször Ann Dvorak: „The Stuttering Bishop” című filmjének felvételeit fogják befejezni.

Anglia

Visszatér a filmre a némafilmek két nagy sztárja, a valamikor világhírű Gish testvérpár, Lillian és Dorothea Gish. A két nővér első hangosfilmje Max Mack rendezésében készül és címe: „A két böcs” lesz.

Erna Sack, a világ-

hírű operaénekesnő is felvevőgép elé áll még ebben a hónapban. Erna Sack első hangosfilmje a „Manon” és partnere John Garrick.

Marlene Dietrich a Kordánál készült londoni filmje felvételeinek befejeztével e hó 20-án indul vissza Hollywoodba. Marlene Dietrich kislányát, Heidedet ez alkalommal sem viszi vissza Amerikába, hanem tovább is egy svájci nevelőintézetben hagyja.

Már az elmúlt évben megakartta csinálni az egyik angol filmvállalat Rostand „Cyrano de Bergerac” című szatirájának filmváltozatát. — Most végre sor kerülhet a terv megvalósítására, mert a főszerepre szerződöttett Charles Laughton végre eleget tehet vállalt kötelezettségének.

Franciaország

Kay Francis, Merle Oberon, Douglas Fairbanks és felesége lady Ashley az elmúlt héten Sankt Moritzba utaztakban két napot Párizsban töltöttek. Douglas Fairbanks mindkét napon Harry Baurral tárgyalt a hollywoodban készülő „Marco Polo” című film egyik

főszerepéről. Harry Baur kijelentette, hogy bár nagyon szívesen játszana együtt kedvencével, Garry Cooperrel, az ajánlatot egyéb futó szerződése miatt mégsem fogadhatja el.

Pierre Blanchar, a „Bűn és bűnhődés” Raskolnyikov szerepéből nálunk is jól ismert francia filmsztár e pillanatban Rómában dolgozik, ahol a „Pascal” film főszerepét játssza. Ha Rómában végez, azonnal Berlinbe utazik, ahol egy német film főszerepét játssza el. Berlinből Párizsba tér vissza, ott már vár rá a „Pique Dame” férfi főszerepe. Ez a film három nyelven készül és mindhárom verzió főszerepét Pierre Blanchar játssza.

Charles Boyernek, a világhírű francia filmsztárnak „Bagdadi éj” című legújabb filmjét Rómában fogják forgatni. Partnerai Sylvia Sydney és Madeleine Carroll lesznek.

Jean Renoir, a nagy francia festőművész fia néhány nap mulva kezdi forgatni „La grande Illusion” című filmjének felvételeit. A film főszerepét Jean Gabin játssza.

Két érdekes kép Eleanor Powell „Tánora születtem“ című most készülő nagy táncos filmjéből (Metro fotó)

(Fotó

DÉ

(Fotó Warner)

Hogy hívják a sztárokat ?

A filmsztárok ma már nemesak filmjeikkel kapcsolatban, hanem azoktól függetlenül, mint magánemberek is divatosak. Kávéházi asztaloknál, vagy családi esték során egyre gyakrabban bukkannak fel a filmsztárok nevei és — valljuk be — ezeket a neveket csaknem mindenki más-ként mondja. A neveket pedig nemesak illik, hanem kell is tudni. Mennyi vita indult már például Chaplin neve körül. Voltak, akik így mondták Csaplin, mondták így is: Saplin, sőt hallottuk ezt is: Kaplin. Helyesen így mondják: Cserli Cseplin.

Alább egy kis összeállítást adunk azokról a filmsztárokról, akiknek neveit általában helytelenül emlegetik.

Tehát tanuljuk meg egyelőre a következő neveket.

Igy írják :

Igy mondják :

Aherne Brian	Ahern Brájn
Barrymore John . . .	Barrimor Zson
Barrymore Lionel . .	Barrimor Lájonel
Bartholomew Freddie	Bartholomu Freddi
Beery Wallace	Bíri Wallasz
Brown Clarence . . .	Braun Klaransz
Bruce Virginia	Brusz Virzsinia
Burke Billie	Börk Billi
Butterworth Charles	Bötterworsz Csarl
Conway Jack	Konvé Zsek
Cooper Jackie	Kuper Zseki
Crawford Joan	Kraford Zsoan
Gable Clark	Gébl Klerk
Garbo Greta	Garbó Gréta
Harlow Jean	Harló Zsín
Healy Ted	Híli Ted
Laughton Charles..	Lauton Csarl
Loy Myrna	Loj Mirna
MacDonald Jeanette	Makdonald Zsanett
Oliver Edna May..	Oliver Edna Mé
Powell Eleanor . . .	Pauell Eleanor
Powell William . . .	Pauell Viljam
Rainer Louise	Rajner Lujze
Rooney Mickie . . .	Runni Miki
Shearer Norma . . .	Sírer Norma
Stone Lewis	Szton Luis
Taylor Robert	Télor Róbert
Tone Franchot	Ton Francso
Tracy Spencer	Trészi Spencer
Van Dyke W. S. . . .	Van Dájk W. S.
Weissmüller Johnny	Weismüller Zsonni

(Fotó Metro)

4 ÚJ ARC AZ UFA SZTÁRLISTÁJÁN

Lotte Lang

Marie Meissner

Ellen Bang

Sabine Peters

Am
csapá
belül
nagy
féle
ták,
radta
körül
ság
szon
Szeli
zotta
tott,
ugya
hatot
tájké
a fil
kedv
ságb
szük
kezd
záró
töle
kább
A
tatta
volt
fiata
hont

— r
És
volt
zott
telt,
nőt.
P
és
fejé
azo
reln
ség
ami
vak
elő

—
sze
erke
ves
oly
lett
C
há
osz
nő,
vág
elő
vát
a
ke

HET FELEZEG

Irta: MAJTHÉNYI GYÖRGY

Amikor a fiatal herceget az a váratlan csapás érte, hogy szülei egy rövid héten belül ragályos kór áldozatai lettek és a nagy vagyon, az óriási uradalom, a különféle helyeken ékeskedő kastélyok és paloták, mint egyedüli örökösre mind reá maradtak, bizony kissé tanácstalanul nézett körül a világban. Alig volt túl a nagykorúság idején és az élet anyagi természetű viszonylataiban nem igen ismerte ki magát. Szelíd természete a művészetek felé vonzotta, képtárakban járt, színházakat látogatott, filmekben gyönyörködött. Bejárta ugyan egész Európát, de a természet sohasem hatott olyan vonzóan, mint valami mesteri tájkép a Louvre falain és a szindarabokban, a filmekben látott mulatói jelenetek olyan kedveseknek tetszettek előtte, hogy a valóságban — noha anyagiakban igazán nem szűkölködött, — sohasem mert volna hasonlót kezdeni. A kártya, a lóverseny, az élet házárd szórakozásai általában távol állottak tőle és főúri társaságbeli barátival is inkább csak szokásformán érintkezett.

A jószágkormányzó teljesen megnyugtatta a gazdasági ügyeket illetően és bátor volt némi célzásokat tenni arra, hogy a fiatal herceg egy jó házassággal ismét ott-hont teremthetne maga körül.

— Az ötlet nem rossz — felelte a herceg, — majd gondolkozom kissé rajta.

És mivel a nők mindig nagy hatással voltak finom lelkületére, nem is gondolkozott sokáig a dolgon. Ahogy a gyászév lelt, feleségül vett egy igen jónevű színésznőt.

Persze, ez a házasság nagy port vert fel és a jószágkormányzó is többet vakarta a fejét, mint amennyire szükséges volt, mert azon a véleményen volt, hogy ha már szerelmes is lett a herceg a színésznőbe, feleségül talán még se kellett volna vennie. Ám amikor ezirányú alluzióját kedélyes szavakba burkoltan el akarta sütni a herceg előtt, szigorú rendreutasításban részesült.

— Ön megfélemez az arról, hogy én nem szenvedhetem a léhaságot és megvetem az erkölcstelenséget! Az embernek vagy hitvese van, vagy nincs senkije — mondotta oly fenségesen, amint ez egy herceghez illett is.

Céltudatos boldogsággal éltek a fiatal házaspár és amint mondták szokták: megosztották egymással életüket. Ha a színésznő, akarom mondani hercegnő, társaságra vágyott, hívtak társaságot és házi színelőadásokat rendeztek, mert hiszen a nyilvános szereplésről le kellett mondania, ha a herceg múzeumokat akart látogatni, felkerekedtek és elutaztak.

Olthatatlan szerelmet éreztek szívükben. Ez az olthatatlan szerelem mintegy három évig tartott. Akkor a herceg egy festőművésznővel, a hercegnő pedig egy filmrendezővel ismerkedett meg. A válasz békésen történt meg és a hercegnő egy gyönyörű kastélyt kapott fájdalomdíj fejében.

Erkölcsei elveinek megfelelően a herceg a festőművésznőt is feleségül vette, mert hiszen olthatatlan szerelmet is érzett iránta. Természetesen boldogan éltek, annál is inkább, mert a festőművésznő tovább is zavartalanul festhetett, sőt zavartalanabban, mint eddig, hiszen az anyagi eszközök bőségében nem kellett kész képeivel házalnia, hogy a vászonra és festékrevalót előteremtse. Festett is most már szakadatlanul és néhány év alatt a herceg összes házai telidesteli voltak a felesége alkotásaival. Gyönyörködhetett volna bennük élete végéig, de nem tette, mert finom lelke úgy érezte, hogy a Louvre termeiben több változatosságot talál. Így történt, hogy néhány barátságosnak nem éppen nevezhető tárgyalás után felbontották a házassági köteléket és a festőművésznő egy szép fővárosi palotát kapott emlékkül.

— A képeimet mind neked hagyom — mondta a művésznő búcsúzáskor.

— Ő, a világért se fogadnám el ezt az áldozatot tőled — tért ki finoman az ajánlat elől a herceg. — Inkább neked hagyom borti birtokomat is, ott elég sok helyiség van, amelyben, elhelyezheted e remekműveket...

A művészet világának sok égtája van és így a herceg néhány év alatt egy költőnőnek, majd pedig egy szobrásznőnek ajándékozhatott egy-egy házat és birtokot. A jószágkormányzónak már nem is volt haj a fején, amit megvakarhatott volna, de kissé elképpedt megilletődéssel fejezte ki csodálkozását a herceg nagylelkűségén és nem zárkozhatott el ama megjegyzés elől, hogy a megmaradt uradalmat és vagyont rövidesen egy ispán is eldirigálhatja majd. De ismét kemény szavakat kellett zsebre vágnia.

— Ön megfélemez az arról, hogy sohasem voltam kicsinyes! Nem tudnám elviselni, hogy feleségeim miattam szégyenkezzenek — mondotta nemes magasztossággal.

És ezek után — lehet, hogy Degas képeinek hatása alatt — a puritán lelkű herceg egy fiatal táncosnót vett el feleségül.

— Szeretsz? — kérdezte olthatatlan szerelmében.

— Hát persze, hogy szeretlek, apukám! Ki ne szeretne egy herceget — felelte a bájos fruska. — És remélem, ha elvállunk, nekem is adsz egy palotát...

Nem lehet tagadni, a herceget kissé kiábrándította ez a felelet és ebben az időben többet vizsgálta magát a tükörben, mint egész eddigi életében. Amikor végre megállapította, hogy az idő fölötte se tűnt el nyomtalanul, bánatos fátyol ereszkedett finom lelkére. Ez a bánat készítette arra, hogy a palotát a szokásosnál is rövidebb idő múltán utalja ki a táncosnőnek.

Most egy ideig magányosan járta a külföldet a herceg. Olthatatlan vágyat érzett a magány és a szerelem után, de őt feleségével már annyi tapasztalatot szerzett, hogy ezentúl óvatos akart lenni. És addig óvatosságot, amíg egy szép napon hatodszor is megnősült. Hatodik felesége is rajongott a színéért, azokkal dolgozott, de nem eszetel rakta fel őket, hanem tüvel: női ruhákat tervezett. Elragadó volt, ahogy öltözteni és vetkőztetni tudta a nőket. Nem lehet tudni, az előbbi, vagy az utóbbi művelet volt-e nagyobb hatással a hercegre, de ezúttal egyáltalán nem kötötte ki magának azt, hogy a felesége hagyjon föl a mesterségével. Sőt maga is részt akart venni ebben a munkában és állandóan ott kuktazkodott ebben a boszorkánykonyhában, színéért, formáért, harmóniáért rajongó finom lelkének heves vágyait követve és boldog volt, ha tanácsait olykor elfogadták.

Itt történt meg vele az a megmagyarázhatatlan eset, hogy olthatatlan szerelme egészen váralanul megszűnt a felesége iránt és az egyik modell felé fordult. Szinte fölösleges lenne elmondani, hogy ennek aztán szintén válás lett a következménye, természetesen kastélyajándékozással egybekötve, ha ekkor a jószágkormányzó magához nem kérte volna a herceget.

A kérelemnek nagy oka volt: a jószágkormányzó haldoklott.

— Fenség — mondotta a haldokló, — én

LELKETLEN KÉZBESITŐK!

Több mint száz ember foglalkozik a DÉLIBÁB kézbesítésével hétről-hétre és szinte meglepő, hogy ezeknek nagy része milyen lelkiismeretesen végzi ezt a munkát, sajnos van azonban egynéhány, akire állandó panasz van. Mi ilyen panaszokat csak úgy tudunk orvosolni, ha az előfizető bennünket erről értesít. Az a kérésünk, hogy minden körülmények között tudassa kiadóhivatunkkal, ha a legcsekélyebb panasa is van a kézbesítő ellen akár telefonon, akár pedig levelezőlapon. (Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12—14.)

híven sáfárkodtam a vagyonával, amíg volt. Azt a megmaradt házat és néhány hold birtokot, ami még van, igazán nem lehet már vagyonnak nevezni. Azt már el tudja fenséged maga is igazgatni... vagy, ha úgy hozza a sora, elajándékozni. Mivel semmi dolgom többé a földön, hát meghalok. Isten áldja fenségedet.

Azzal meghalt. A herceg pedig nőül vette a modellt, de óvatosságában most odáig ment, hogy nem engedte folytatni a mesterségét. Nem akart megtántorodni többé és hű akart maradni hozzá haláláig. Csakhogy ezentúl is mást szándékozt a sors és most a modell tántorodott meg.

— Apukám — mondta három hónap múlva, — én nagyon becsüllek téged és te egy gavallér úriember vagy, hát nem fogsz megharagudni rám, ha bevallom, hogy mást szeretek. Vájljunk el.

Elváltak és a herceg neki ajándékozta az utolsó házat, aztán eladta a megmaradt néhány hold földet s most úgy állt a világon, mint a katángkóró. De a hetedik feleség nagylelkű volt és megszánta a gavallért.

— Mi lesz veled most már, apukám, hiszen semmid se maradt, mindenedet szétosztottad a feleségeid között.

— Csakugyan — mondta a herceg, — most már semmim sincs... No, de majd gondolkodom a dolgon.

— De nem addig van az! — mondta a modell. — Rút hálátlanság volna, ha most nem törődne veled. Hanem bízd csak reám és addig is itt lakhatsz az én házamban...

Azzal fölkerekedett és végig látogatta a hat másik asszonyt.

— Ha jó volt nektek a pénz, a kastély, a vagyon, amíg ő adta, most becsüljétek meg magatokat és adjatok ti neki... Havonta ennyit és ennyit ad mindgyükünk neki, hogy zsebpénze legyen... elvégre is hercegi férjünkről van szó! Igaz-e?... Azután pedig sorjában fog lakni nálunk egy-egy hónapot, hogy otthona legyen...

Kissé nehezen ment a dolog, mert hét asszony nehezen érti meg egymást, ha ugyanarról a férjéről van szó és például a festő az akarta, hogy a herceg próbálja eladogatni az ő képeit... Persze, leszavazták.

És a hercegnek is voltak aggodalmai? Hogyan lakják ő a volt feleségeinél, amikor már nem a férjük?

— De voltál! — mondta a modell, mert ő volt a legemberségesebb.

És így lön, hogy a hercegnek ezután se volt semmi gondja az életére, csak éppen hogy nősülnie nem volt szabad többé. De erről is le tudott mondani, mert puritán lélek volt, aki úgy már nem nősült volna, hogy váláskor legalábbis egy házat ne ajánldékozhasson.

A cu
hogy h
ját. Cs
a gyer
hallgat
magyar
lógiai,
És ráj
Talán
fel res
számba
az izé
juk, ne

Font
találm
el szo
cucl e
háznép
a gye
ahány
gyerek
párna
széledt
kutat,
hagya
hogy a
mama
ben a
bög. T
mért
nak, l
állók
asztal
tekhe
nines,
sonfek
agy a

Bem
Per
alól. C
nek r
ben d
— M
főzni

Az
pontba
követ
Mar
Erre
tubicá
veszi
asztal
hídeg
akarja
veszi,
a har
Ha n
mi! T
lunk
nagya
ben a
solásr
jabb
tam

Kroki a gyerekről

★ Irta: Csurka Péter

A cuclit gumból készítik és arra való, hogy ha bög a gyerek, betömjük vele a száját. Csalátek. Ugyanis nincsen benne semmi, a gyerek mégis szívja reggeltől estig és hallgat. Szerettem volna már sokszor megmagyarázni magamnak a folyamat pszichológiai, biológiai, vagy talán kórtani okát. És rájöttem arra, hogy nem tudok rájönni... Talán úgy meg tudnám fejteni, ha tegyük fel reggel hatkor bevennék egy cuclit a számba és szívnom este hatig. Viszont ez az ízé... hogy mondjam... Na de hagyjuk, nem éri meg!

Fontos az, hogy a cucli egészen rendes találmány. Ami nem rendes benne az, hogy el szokott veszni. Ez aztán rémes, ha a cucli elvész! A gyerek bög és mi, az egész háznépe sápadtan kérdezzük, hol a cuclija a gyereknek? Hol a cucli? És keressük, ahányan vagyunk. Először felforgatjuk a gyerekkocsit, hátha lecsúszott a vánkos alá, párna alá? Nincs! Hát hol van? Széjjel-széledtünk a lakásban. Nagyapa a hálóban kutat, Mari úgy véli, hogy a konyhában hagyta, a gyerek mamájának az a gyanúja, hogy az ebédlőben a dívánon maradt. Nagymama azt állítja, hogy lehetetlen, mert ebben a pillanatban volt a kezében. A gyerek bög. Többen erélyesen rámszólnak, hogy én mért nem keresem? Engedve az erőszaknak, leguggolok az asztal mellé, négykézláb állok, mellő lábaimmal végigsimogatom az asztal környékét, beszagolok zugokba, rejtékhelyekbe, szögletekbe. A cucli nincs és nincs, na! Be a hálóba! Nagyapa már hasonfekve kaszálja a parkettet. Én, be az ágy alá!

Bemászok az ágy alá.

Percek múltán félholtan húznak ki az ágy alól. Csurrog rólam a verejték. Alig ismernek rám. Beszélni nem tudok, de balkezemben diadalmasan szorítom a cuclit.

— Mheg-vahan! — sűgom elhalóan. — Kifőzni hamar!

*

Az etetés, jobban mondva az ebédeltetés pontban déli tizenkét óraker kezdődik és a következőképpen megy végbe:

Mari behozza a levest, leteszi az asztalra. Erre a gyermek mamája, cukrom, bogaram, tubicám, virágom satöbbi kiszólásokkal felveszi a kis cukrost a kocsiból, leül vele az asztal mellé, belekóstol a levesbe, hogy nem hideg-e, vagy nem meleg-e? És akkor adni akarja neki a levest. Az első kanállal beveszi. A másodikat kiüti anyukája kezéből, a harmadiknál összeszorítja a száját és rúg. Ha nem rugta fel a levest, akkor jövőnk mi! Tudniillik mi már mindannyian ott állunk az asztal körül készenlétben. Éspedig: nagyapa egy cintányérral és dobbal, szemben a gyerekekkel. Én ingujjra vetkőzve tapsolásra készen. (Remekül tudok tapsolni, ifjabb éveimben vidéki primadonnáknak voltam elszerződött tapsolója. Ezúton vagyok

bátor itt Pesten is az illetékesek nagybecsű figyelmét magamra felhívni...) Nagymama szájharmonikával van felszerelve. Marinál nincs semmi, ezzel szemben és alkalomadtán felfújja a képit, befogja a száját és felpuffadt képét ököllel ütögeti, különös hangokat hallat és grimaszokat csinál. Ez nagyon tetszik a gyerekeknek.

Nagyapa kezdi. Kettőt csap a cintányérra, egyet ver a dobra. Egy kanál leves! Nagyapa tovább cintányéroz és dobol. A gyerek nem eszik. Én következem. Ugrálok, nagyokat tapsolok. Két kanál leves! De abba kell hagynom, mert nincs eredmény tovább. Nagymama jön a szájharmonikával. Eljátssza a boci, boci tarkát, mely népszerű dal szintén egy kanál levest eredményez. Aztán jön Mari. Felfújja a képit, piíf, puff! Sikere van! De kezdjük előlről: nagyapa, én, nagymama, Mari...

A leves elfogy. Boldogan sétálgatunk a szobában. De azért mindannyiunk arcára távoli sejtések sötét konturjai rajzolódhatnak rá.

— Mert Uramisten!... Hol van még a spenót? ...

*

Ha az orvos nem talál semmi hibát a gyerekekben, rendel neki csukamájolajat. Aszongya, naponta egy kávéskanállal! Jó, megvesszük a csukamájolajat.

— Na, mit kap most a mi kis drágánk? — vesszük körül a kis totyogót. — Na, mit kap?... Finom olajat kap, amit ha bevesz egy kanállal, olyan erős lesz tőle, mint apuka, vagy nagyapa! (Nagyapa hirtelen kihúzza magát.) Anyuka önt a kanálba. A gyerek erősen tiltakozik, összeszorítja a száját, elfut, sír. És mi tanácstalanok vagyunk. Mit tegyünk? Hogy adjuk be neki? Végre nagyapa kitalálja. Azt mondja, hogy példát kell statuálni! Valamelyikönknek be kell venni egy kanál csukamáját a gyerek előtt, hogy kedvet kapjon! De ki legyen ez a valaki? Látom, hogy nagymama sápadt lesz, elfordul. Anyukának az a véleménye, hogy el kell hívni az orvost, hogy az orvos vegye be a gyerek előtt, de ő a maga részéről... neki gyenge gyomra van. Marinak hirtelen dolga akad a konyhában. Nagyapa gyanúsán köhög párat, de látom, hogy valamennyiünk közt ő a legbátrabb, az arcszíne se változott, hozzá képest én meglehetősen fehér vagyok, ez alkalommal...

Várható volt ebben a feszült pillanatban, hogy nagyapa lesz a hős. Elveszi a kanalat. — Gyere ide, kisfiam!... Látod!... Így ni!... Remek ez!

És hősiesen lenyelte a csukamájolajat. Egy hónap múlva láttam aztán, hogy a gyerek nagyszerű kondícióban van és Mari jelentette, hogy kifogyott a csukamájolaj. Örömmel értesültem aztán, hogy az utolsó cseppig nagyapa itta meg — mutatón, reggelenként.

Az emberi jóságról, amely egyetlen szóval szelidít meg gyilkosokat és vadállatokat

Mi a titka az orvosi művészetnek? Mert hogy titka van, az bizonyos. Hippokrates, az orvostudomány ókori atyja, megtiltotta növendékeinek, hogy az orvosi kérdések bármelyikéről laikusokkal beszéljenek. Hogy a gyógyítás módjairól senkinek említést nem tesznek, erre esküt kellett tenniük.

Hippokrates ezekkel az intézkedésekkel tulajdonképpen el is árulta, hogy miben rejlik az orvos kiváltsága más halandókkal szemben. A nimbuszban, az elzárkózottságban, abban a halk miszticizmusban, amely régebben körülvette az igazán nagy orvosok műhelyét és életét.

Axel Munthe, a világhírű svéd orvosiró beszéli, hogy a mult század végefelé nagyon elszaporodtak Párizsban a külföldi orvosok. Munthe maga is közöttük volt. Ő a párizsi egyetemen szerezte doktorátusát, a legtöbb idegen orvos azonban különböző országokban, ha ugyan rendelkeztek egyáltalában diplomával. Ki tudja egy egzotikus ország fiánál ellenőrizni, hogy diplomája nem hamisítvány-e? És ha nem hamisítvány: vajjon mennyit ér annak az ismeretlen egyetemnek az oklevele?

A rendőrség azonos álláspoton volt, mert elrendelte, hogy a külföldi orvosok egy hónapon belül mutassák be okleveleiket. Munthe hallotta, hogy a rendőrfőnök különösen egy nagy-prakszisú, híres idegen orvosra gyanakodott. Mindenki meg volt győződve arról, hogy ez az ember kuruzsló. Soha nem beszélt arról, hogy mely egyetemre járt, soha egyetlen professzoráról említést nem tett. Ennek ellenére, vagy éppen ezért, Párizsban a legnagyobb prakszis az övé

volt. Évi jövedelmét kétszázezer frankra becsülték.

Munthenak egy rendőrtiszt mesélte el, hogy végül is mi történt. A határidő lejárta előtt egy nappal megjelent a külföldi orvos a rendőrségen és bemutatta oklevelét, amelyet már régebben a világ egyik leghíresebb német orvosi fakultásán szerzett. De könyörgött a rendőrségen, hogy erről senki ne tudjon, a nyilvánosságot ne tájékoztassák.

— Mindenki azt hiszi, hogy kuruzsló vagyok — mondotta — és ez a titka sikereimnek.

Ime, ez volt a mai orvostudomány hőskora. Mikor a közönség egy része szivesebben kereste fel a kuruzslót, mint az orvost és az orvos a kuruzsló mezébe bújtt, hogy megélhetését biztosíthassa.

Ez az érem egyik oldala. A másik: azok a csodálatos küzdelmek, amelyeket az orvosok a fertőző betegségek gyógyítása érdekében folytattak le.

A mult század utolsó évtizedeiben ismerték meg az orvosok a baktériumokat. Addig nem is sejtették, hogy mi okozza a járványokat. És mikor rájöttek, hogy mi van az epidémiák mögött, a tudományos laboratóriumokban megindult a kísérletezés, a baktériumméreg ellenszerének, a szérumnak gyártása.

Mennyi erő, energia, idegmunka, fantázia, zseniális intuíció kellett, amíg eljutottunk a mai napig: hogy a legtöbb fertőzőbaj ellen kitűnő gyógyszerekkel rendelkezünk.

Behring a diftéria szérumát fedezte fel. A torokgyík Behring gyógyszerének használatáig a megtámadott gyermekek hetven-nyolcvan százalékát megölte. Behring széruma a ha-

lázosí arányt néhány százalékra szorította le.

Axel *Munthe* Rómában volt orvos, amikor egy ott tartózkodó amerikai milliomos fiacskája diftériában betegedett meg. *Munthe* egyik német kollégájával együtt egy Behringtől éppen akkor érkezett diftériaellenes szérummal próbálkozott meg, mert minden más kísérlet hiábavalónak bizonyult. Behring mindenhová eljuttatta gyógyszerét, hogy az egész világon experimentáljanak vele.

Milyen tragikus, hogy ez a kisfiúcska a szérum alkalmazása dacára meghalt. Axel *Munthe* ott állott a betegágyánál és figyelte, hogy az új gyógyszer milyen hatalmas reakciót vált ki a gyermekben. Teste elkékült, hőmérséklete lezuhant. Órák alatt pusztult el. Bár valószínű, hogy ez bekövetkezik a szérum alkalmazása nélkül is.

Mi történt? Akkor még nem ismerték a Behring-szérum alkalmazásának módjait. Maga Behring sem tudta, miképpen kell adagolni gyógyszert, amely kis mennyiségben életmentő, nagy mennyiségben halálos mérég. Ez az amerikai fiúcska mártír lett: az orvostudomány mártírja. Hogy ma a gyermekek szinte kivétel nélkül életben maradnak a diftériás fertőzés ellenére, azt többek között ennek az ismeretlen gyermeknek köszönhetjük, aki halálával önkéntelenül hozzájárult a diftériakezelés tökéletes módszerének ismeretéhez.

Axel *Munthe* könyvének címe: *San Michele regénye*. San Michele az író otthona Capri szigetén van. *Munthe* ide vonult vissza, miután fejedelmek és milliárdosok orvosa volt Párizsban, Rómában és a szegények doktora az egész világon. Az amerikai és párizsi idegprofesszorok hozzá küldték reménytelen eseteket. Volt úgy húsz-huszonöt esz-

tendő a századforduló táján, mikor *Munthe* számított bizonyos működésbeli idegrendellenességek, például a *hisztéria* gyógyítása terén a világ legelső szaktekintélyének.

Munthe annyit keresett, amennyit akart. Fiókjában halomszámba állott a pénz. De sohasem tudta, hogy mennyi van birtokában? Számlát betegének nem küldött, honoráriumot soha nem kért. Ennek az lett a következménye, hogy a betegek egy része soha nem fizetett, a másik fele viszont sokkal többet küldött *Munthenak*, mint amit az orvos maga kért volna.

San Michele regénye: *Munthe* könyve az élet himnusza. Valóságos Jókai-regény. Egy Jókai-figura elbeszéli életét. *Munthe* egy szót sem tesz hozzá az igazsághoz. De ez az igazság oly izgatón érdekes, ez a derűs humorral író orvos oly tisztán látta azt a furcsa kort, amelyben apáink és bátyáink éltek, oly közelről figyelte főszereplőit, hogy minden kitalált mesészerűbb a mondani-valója.

A Világhírű Regények sorozatában most megjelenő mű a világirodalom legérdekesebb könyveinek egyike és nyugodtan hozzátehető, hogy a „*San Michele regénye*“ a legmélyebb, legmaradandóbb alkotások közé tartozik. Ember még nem írt ilyen csodálatos élelátással arról a problémáról, amit gyógyításnak neveznek. Író még nem énekelt ilyen hozsánnaszerűen dalt az emberi jóságról, amely vadállatokat és gyilkosokat szelidít meg egyetlen szóval, egyetlen csendes mozdulattal.

Betegek, doktorok, orvosszénik és orvosmesteremberek, élet és pusztulás: *Munthe* könyvéhez hasonlóan megrázó nyíltsággal és realitással még soha senki ezekről a kérdésekről nem beszélt.

Berend Pál

A sötét pont

Bohózat egy felvonásban

Irta: **Békeffi László**

A darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV., Bécsi uca 1, szerezhető meg. Copyright 1933. by dr. Alexander Marton, Budapest

SZEMÉLYEK; Bánát, Nickel Jenő, Süveg Lipót, Süvegné, Pincér, Egy úr

(Szín: pesti kávéház. A színen három asztal székekkel.)

Bánát (a jobboldali asztal mellett ül és újságot olvas): Pincér! (Kis szünet.) Pincér! Pincér kelleltenül, únottan bejön): Mi tesszik kérem?

Bánát: Már egyszer mondtam, hogy mi tesszik. Mi van azzal a nyavalyás feketével?

Pincér: Tetszett rendelni?

Bánát: Tetszett! Mit szól hozzá, tetszett. Magától rendeltem. Nem hallotta?

Pincér: Bocsánat, de nem figyeltem oda.

Bánát: Nem figyelt. Hát mire figyel maga?

Pincér: Tegnap óta nem tudok figyelni. Egy keresztretjtvény kérdésén gondolkodom.

Bánát: Na egy-kettő, hozza már azt a feketét.

Pincér: Rögtön hozom, kéremalássan.

Bánát: Nézz oda, a Nickel Jenő. Szervusz, Nickel, hát te hogy kerülsz erre?

Nickel: Hát csak bejöttem ebédelni...

Bánát: Ebédelni? Hiszen már négy óra.

Nickel: Én ilyen későn ebédelek.

Bánát: Ilyen előkelő vagy? Négy órakor ebédelsz? Jól mehet neked!

Nickel: Hát az ember tartja magát, kérlek-alássan. (Látszik, hogy másra akarja terelni a beszélgetést.) Hát te hogy vagy,

kérlek-alássan? Régen nem láttalak. Van vagy nyolc éve. Hogy-hogy nem voltál látható ilyen sokáig?

Bánát: Nem voltam Pesten... utaztam. Üzleti ügyekben... utaztam.

Nickel: Hát utazó lettél?

Bánát: Olyasmi.

Nickel: Úgy! És merre mindenfelé utaztál?

Bánát: Hol erre, hol arra...

Nickel: Emerre nem voltál?

Bánát: Merre emerre?

Nickel: Arra amarra... (Szünet.) Nana, Bamberger nana. Bánát... Szóval amarra nem voltál?

Bánát (körülnéz, csendre inti): Pszt! Pszt! Ne olyan hangosan.

Nickel: Milyen ügyben?

Bánát: Régi dolog. Valutaügy. A Fekete-féle bankbotrányból kifolyóan. Te honnan tudod?

Nickel: Öregem, én mindent tudok. Én mindenkiről mindent tudok.

Bánát: Csak nem vagy detektív?

Nickel: Dehogy, kérlek. Szóval mennyit kaptál abban a valutaügyben?

Bánát (halkan): Két és fél évet. De ártatlan voltam. Az ügyész pikkelt rám.

Nickel (hangosan): Te mint vádlott igen unszimpatikus voltál az ügyésznek? Két és fél évet kaptál?

Bánát: Pszt! Ne olyan hangosan, az Isten áldjon meg.

Nickel: Ugyan kérlek, hát mi van abban? A mai világban minden második ember életében szerepel két-három ilyen utazóév, vagy legalább is valami olyan dolog.

A bűvészet titkait

lelheti el a

BŰVÉSZET

című könyvből, mely több mint 100 bűvészműtatvány leírását tartalmazza. Bárki utánacsínálhatja a legnevesebb bűvészek elképesztő műtatványait, Willmann, Hermann tanár, Becker, Bellachini, utmutatásai alapján.

Ára bérmentve 3 P 50 fillér.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalától Budapest VII, Dohány uca 12. szám, az összeg előzetes beküldése mellett.

DR. MIKES LAJOS

Angol nyelvűtana

az anyanyelvnek az angol nyelvvel való összehasonlítása alapulvétele mellett biztosan és öntudatosan tanítja meg mester nélkül az angol nyelvre. Ára bérmentve az összeg előzetes beküldése mellett 70 fillér, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető: a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, Dohány u. 12

Azok az előfizetőink, akik biztosítással kombinálva fizettek elő a Délibábra,

egy fillért fizetnek naponta a temetkezési segély és az évjáradékért,

mert aki a Délibábot hetenként átveszi 26 fillérért, az baleset esetén 500 pengőre van biztosítva, természetes halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segélyre és évjáradékra.

Kérve kérjük, olvassa el a biztosításra vonatkozó feltételt, amely birtokában van.

Páratlanul áll a maga nemében, amit a Délibáb nyújt.

Megszűnik a biztosítása, ha a heti 26 filléres biztosítási lapot nem fizeti ki. Nagy kár volna, ha az előfizetéssel kapcsolatos biztosítási kedvezményt elveszítené.

Kiváló tisztelettel

a Délibáb kiadóhivatala
Budapest, VII, Dohány uca 12

amiért két-három évre el kellett volna utazni... amarra. De mázlija volt az illetőnek. (Hangosan.) Amit te kaptál, az a két-három év, mi az egy fiatalembernek?

Bánát: Pszt! Mondtam már, ne olyan hangosan.

Nickel: Ez a „hangosan”. Ebből élek én.

Bánát: Nem értem.

Nickel: Mivel látom, hogy szegény ördög vagy és nekem régi kenyeres pajtásom, meg aztán már régen gondolok arra, hogy társat veszek magamhoz, hát beavatlak a dologba. Őszintén szólva, ez egy olyan üzlet, amiből többen is megélhetnek elég türethetően.

Bánát: Az Isten áldjon meg érte, örök életre hálás leszek neked. Én már évek óta várok egy csodára, egy élő csodára, aki megmentsen ebből a nyomorúságból. Tudtam, hogy el fog jönni. Hát beszélj, édes Jenőké, miről van szó? Tulajdonképpen mi az a foglalkozás, amiből te élsz, amit tulajdonképpen üzöl.

Nickel: Nem én üzöm a foglalkozást, a foglalkozás üz engem. Tulajdonképpen arról van szó, hogy röviden megmagyarázzam: én az emberek multjából élek. Az én kereseti forrásom: egy sötét pont.

Bánát: Egy sötét pont? Hogy-hogy?

Nickel: Ugyanis majdnem minden ember multjában van egy sötét pont. Ez az a

sötét pont, amiből én élek. Érted most már?

Bánát: Még mindig nem értem.

Nickel: Rögtön meg fogod érteni. Például, mondjuk összejövök egy ismerőssel, vagy összeismerkedem egy idegennel, akit például mondjuk Kovácsnak hívunk. Egyszer csak azt mondom neki bizalmasan, de — lehetőleg olyan helyen, ahol többen vannak, hogy: Mondja, kedves Kovács úr, nem volt magának valami kellemetlensége pár évvel ezelőtt? Mintha hallottam volna az ön nevét egy ügyben, aminek nagyon rossz vége lett. Már most, ha az illető engem lepiszega, hogy beszéljek halkabban, úgymint te engem az előbb, akkor már tudom, hogy vaj van a fején. Vagy ha az illetőben elég lélekjelenléte van és nem árulja el magát holmi püsszegéssel, akkor vagy önkéntelenül elsápad vagy elpirul, vagy válaszában dadogni vagy köhögni kezd. Ez is kitűnő jele annak, hogy tényleg helyben vagyok. Ezek után már most addig feszegetem a dolgot, amíg az illető bizalmasan megkér, sőt könyörög, hogy tartsam a multját titokban, mire én szentül megfogadom és a következő tíz percen belül nyugodtan kölcsönkérek. Persze nem nagy összeget, hanem kicsit. Tíz pengőtől ötvenig. Ennyit mindenki szívesen ad, ha tudja, hogy életének ezt a bizonyos sötét pontját egy emberrel kevesebb fogja esetleg

éppen a legrosszabbkor megvilágítani. Így aztán van nap, hogy megkeresek nyolcvan, esetleg száz pengőt, de van nap, hogy csak huszat, van, hogy nem akad az utamba senki. Azért hála az Istennek, három év óta, mióta ez az ötletem támadt, megkeresem átlagban a havi kétezret.

Bánát: Nahát, ez szenzációs. Remek idea. Sohase fogom elfelejteni, hogy beavattál ebbe a titokba, Jenőkém.

Nickel (Süveg úr balról jön és leül az üres asztalhoz, Nickel észreveszi, súgva Bánáthoz): Na ez jókor jött.

Süveg: Pincér! Pincér!

Pincér (be): Igenis, kérem.

Süveg: Hozzon egy kávét és egy uborkát!

Pincér: Igenis. (El.)

Nickel (súgva Bánáthoz): Ismered ezt?

Bánát: Nem én.

Nickel: Ez Süveg Lipót. Ennek is nyomja csekély öt esztendő a vállát, pedig az a híres ügyvéd, a dr. Zugay védte.

Bánát: Milyen ügy?

Nickel: Semmi. Csalt egy kicsit. Eladott két vagon korpát.

Bánát: Ez még nem egy család.

Nickel: Csak a korja háromnegyed része fűrészpör volt.

Bánát: Érdekes. És hogy jöttek rá?

Nickel: Valószínűleg a vevő megkóstolta. (Balra.) Hát Jenőkém, most itt az alkalom, kipróbálhatod magad is az ideámat.

**Minden
pénzt
megér,**

mégis csak 6 fillér

a

ÓRAI ÚJSÁG

Bánát: De nem ismerem ezt a Süveget.

Nickel: Annyi baj legyen. Úgy teszel, mintha ismernéd. Egyszerűen odamégy és meglepetésszerűen rajtaütsz, mintha már régen ismernéd. Ő persze nem fog emlékezni rád, te pedig úgy vezesd a társalgást, mintha a korpaügyből kifolyólag ismerkedtél volna meg vele annakidején.

Bánát: Rendben van. Gemacht. (Pincér be.) Hát akkor kezdhetem?

Nickel: Hát csak vigyázz, öregem, ügyesen.

Bánát: Bízod csak rám. Én se estem a fejem lágyára, ha dohányról van szó. Meg aztán én is már kitanultam egy kicsit.

Nickel: Azt élénken elképzelem. Pláne a két és fél év alatt.

Bánát: Pszt, ne ordíts.

Nickel: Na jó, jó, csak gyerünk, egy-kettő, mert szeretnék már ebédelni, máma még nem kerestem egy vasat se.

Bánát: Én egyelőre csak a tegnapi vacsorát szeretném megkeresni.

Nickel: És én addig ujságot olvasok... Csak vigyázza...

Bánát: Hát akkor start! (Fölkel az asztaltól és indul Süveg felé, majd egy lépéssel az asztala előtt megáll.) Kit látnak szemem, kedves Süveg úr.

Süveg (meglepetten): Alászolgája.

Bánát: Nahát, ez aztán a meglepetés, ezer éve nem láttam. (Leül az asztalhoz.)

Süveg: Bocsanát, de őszintén szólva, nem emlékszem, hogy lett volna szerencsém. Süveg vagyok.

Bánát: Jaj, kedves Süveg úr, milyen rossz a memóriája, pedig de sokat beszélgettünk egyszer délután a Seemann-kávéházban.

Süveg: Azt hiszem, tévedni tetszik. Én soha életemben nem jártam a Seemannba. Azt se tudom, hol van.

Bánát: A Seemannt nem tudja, hogy hol van. A Vilmos császár út és az Alkotmány ucca sarkán. Alkotmány ucca, ahol a törvénytársak van, az a nagy téglapépület, négy uccára szól, Alkotmány ucca, a másik ucca a Hold ucca, a harmadik ucca a Koháry ucca, a negyedik ucca, ejnye, ejnye, hogy is hívják a negyedik uccát? Aha, tudom már, a Markó ucca.

Süveg: Ja persze, ott van az a gimnázium. Persze, persze, odajártam iskolába.

Bánát: Nem a gimnázium, kedves, jó Süveg úr. Mellette az a nagy téglapépület, a törvénytársak.

Süveg (zavartan): Oda nem jártam.

Bánát (magában, halkán): Tudom, oda vittek. (Fent.) Nem is ott találkoztunk, Isten ments. A Seemannban találkoztunk. Csak azért mondtam a törvénytársakat, hogy ráismerjen a Seemann-kávéházra. Szép idők voltak. Tombolt a konjunktúra. Akkor találkoztunk a Seemannban, egy délután. Ott ismerkedtünk meg. Egy barátom mutatott be kegyednek. Egy ügyvéd. Jó ügyvéd, kitűnő védőügyvéd, a doktor Zugay. Talán tetszik emlékezni.

Süveg (dadogva): Ő-ő-ő-szintén szólva, ne-ne-nem em-émlékszem.

Bánát (hátraszól halkan Nickelhez): Már dadog. (Süveghez.) Csodálom, hogy nem tetszik emlékezni, pedig akkor nagyon jóban volt kegyeddel. Nekem is az ügyvédem volt, nekem ugyanis volt Kispes-ten akkoriban egy kis fűrésztelepem.

Süveg: Úgy? (Köhög.)

Bánát (hátraszól halkan Nickelhez): Már köhög is. (Süveghez.) És akkoriban több ügynök vásárolt tőlem nagymennyiségű fűrészpport. Szép kis fűrésztelep volt. Persze, a rossz konjunktúra engem is tönkretett. Pedig nagyon jól álltam még pár év előtt. Már éppen terjeszkedni akartam, ugyanis a fűrésztelepem mellett volt egy disznóhízlaló. Azt is meg akartam venni a telephez. De közben az a disznóhízlaló is tönkrement. Megdöglöttek a disznók. Mitől? Valaki rossz korpát szállított nekik és szegény disznók megették a korpát. Tudniillik nem volt egészen tiszta a korpa. Volt benne egy kis fűrészpport. De ez még nem lett volna baj. De a fűrészpport legnagyobb része fenyőfából készült és annak, tetszik tudni, olyan gyantás egyénisége van. Ragad. És a szegény disznók gyomrában összeragadt a korpa. Ejnye, ejnye, kitől is vették azt a korpát?

Süveg: Pszt. Halkabban, kérem.

Bánát (halkan, súgva Nickelhez): Már pisz-szeg a pali. (Ugy tesz, mintha Süveg nem hallotta volna, tovább beszél.) Nem is emlékszem már, kitől vették azt a korpát, csak azt tudom, hogy az illető négy évet kapott ezért a kis csinyért. Ha jól emlékszem, akkoriban Süveg úr is korpával kereskedett.

Süveg: Nézze kedves izé úr... Süveg úr!

Bánát: Bánát, kérem.

Süveg: Kedves Bánát úr, úgylátszik, ön ismeri az esetemet. Nagyon kérem önt, elvégre az ember egy kis botlásért nem vezekelhet egy életen át, maradjon közöttünk a dolog, ne tegye tönkre jövőmet. (Félig sírva.) Ne mondja el senkinek.

Bánát: Ugyan kérem, hova gondol, kedves Süveg úr? Ezt én nagyon jól meg tudom érteni. Egy halotról vagy jót, vagy semmit.

Süveg: Jaj, az Isten áldja meg, hogyan köszönjem meg önnek?

Bánát: Ó kérem, szót sem érdemel.

Süveg: Ugyanis, nekem most elég jó állásom van, nem olyan nagyon túljó, de rendszeren megélek és rettenetes volna, ha valaki megtudná...

Bánát: Ó kérem, rajtam nem fog múlni.

Süveg: Elvégre mindössze egy kis korpáról volt szó.

Bánát: Meg egy kis fűrészpportól.

Süveg: Uram, becsületesre, ártatlan voltam.

A Világhírű Regények sorozatában most jelent meg

Axel Munthe: San Michele regénye I-II.

„A szerző — amint ezt önmaga írja, — azért fanyalodott rá e könyv írására, mert nem tudott aludni; művének hatása az lett, hogy sokszázezer olvasónak rabolta el az álmát, mert ez az a könyv, amelyiket nem lehet letenni mindaddig, amíg az ember végig figyelmesen el nem olvasta.“ Így ír egyik angol folyóirat kritikusa e könyvről, amelyhez hasonló siker kevés volt a világirodalomban. Huszonhat nyelven megjelent fordítás ismertette meg az egész világ olvasóközönségével a ritka tehetségű, csodálatos lelkiületű svéd orvos önéletrajzát és a páratlan érdeklődésre jellemző, hogy a könyv magában Angliában eddig 56 kiadást ért el.

A Világhírű Regények egy-egy díszes félbörkötésű kötetének **Ára 96 fillér.**

Megrendelhető: Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat rt.-nál, Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Ugyanis én egy áldozat vagyok. Én az árút, mint tiszta korpát vettem és arról igazán nem tehetek, hogy aki nekem eladta, az fűrészporthoz kevert belé. Én meg sem néztem az árút és úgy adtam tovább, persze, mikor rájöttek, a vevők engem fogtak elő, aki nem is tudtam a dolgról. Nekem ugyanis az volt a tragédiám, hogy unszimpatikus voltam az ügyészeknek.

Bánát: Maga is? Hogy-hogy? Igen, ezt már hallottam.

Süveg: Hol hallotta?

Bánát: Eltetszett mesélni annak idején a Seemannban.

Süveg: Ja persze. Milyen marha vagyok, kell nekem ilyesmit elmesélni.

Bánát: Akkor még Süveg úr nem tudhatta, hogy ezért négy évet kap.

Süveg: Pszt, az Istenért, halkabban.

Bánát: No, azért nem olyan nagy dolog az egész. (Hangosan.) Kegyed a gyűjtőben volt?

Süveg: Pszt! Halkabban az Istenért!

Bánát: Én, őszintén szólva, azért ültem át ide az ön asztalához, mint régi ismerős, hogy megkérjem arra, hogyha nélkülözni tudna húsz pengőt, adjon nekem kölcsön. Hónapok óta állás nélkül vagyok és nagyon hálás lennék önnek egy kis segítségért.

Süveg (kellemetlenül): Ó kérem, ilyen csekélységet a legnagyobb örömmel. (Kiveszi a tárcáját s átad húsz pengőt Bánátnak.) De aztán köztünk marad ez a dolog?

Bánát: Még harmincat adjon.

Süveg: Boldogan.

Bánát: Már el is felejtettem.

Süveg: Bár már én tudnám elfelejteni a négy évet.

Süvegné (balról jön, észreveszi férjét): Szervusz cicám. Régen vársz? Kicsit elkéstem.

Süveg: Ami azt illeti, elég későn jöttél.

Süvegné (közben leült az asztalhoz).

Bánát: Bocsánat, nagyságos asszonyom, engedje meg, hogy bemutatkozzam. Bánát Árpád vagyok. (Kezet fognak, Bánát kezetteskök.) Kedves férje régi ismerősöm, hehehe, hát átültem egy kicsit beszélgetni.

Süvegné: Régi ismerősök? Nekem is olyan ismerősnek tűnik fel Bánát úr. Mintha már találkoztunk volna valahol.

Bánát (kissé zavartan): Igazán nem emlékszem, nagyságos asszonyom.

Süvegné: Pedig mi feltétlenül találkoztunk valahol. (Elgondolkozva.) Bánát, Bánát, ejnye, hol hallottam ezt a nevet. És az arc is olyan ismerős.

Süveg: Hehehe. Érdekes, a feleségem mindenkit ismer.

Bánát (kínos sejtellemmel): Engem honnan ismerhetne a nagyságos asszony?

Süvegné: Én ugyanis magyar-német levelező voltam a Fekete-féle banknál.

Bánát (dadogva): Csókolom kezét, sietek.

Süvegné (hirtelen lecsap): Megvan, megvan, persze, a Bánát úr. A Bánát Árpád, hiszen kegyed volt a tárgyaláson a koronatanú az idősebb Fekete bankigazgató ellen. Maga miatt kapott szegény hat évet. Na, de magára is rásóztak két és felet.

Bánát: Pszt! Nagyságos asszonyom, halkabban.

Süveg: Hát így vagyunk?

Süvegné: Na, szép kis hecc volt. Jól beúsztotta azt a szegény Feketét.

Bánát: Bocsánat, én nem úsztattam. Ő adta nekem a valutákat és én csak síboltam.

Süvegné: Azért nem kellett volna olyan súlyosan vallani. Na, de maga is megkapta a magáét. Van igazságszolgáltatás. Két és fél esztendő szép idő. Kegyed hol töltötte, Váccon?

Bánát: Pszt, az Istenért, ne kiabáljon, drága nagyságos asszonyom.

Süveg: Miért ne kiabáljon, neki is ilyen az orgánuma és az nagyon drága. (Súgva Bánátnak.) Ha vissza nem adja az ötven pengőt, úgy el kezdek ordítani, hogy összeszalad a kávéház.

Bánát (súgva): Itt van vissza harminc. Kvittek vagyunk. (Átadja a pénzt.)

Süvegné (mintegy folytatva az előbbit): Váccon nagyon rossz a levegő. Vagy talán Szegeden a Csillagban volt?

Bánát (könyörögve): Drága nagyságos asszony, ne kiabáljon.

Süvegné: Én nem kiabálok. Különbösen is nincs itt senki.

Bánát: Dehogy nincs, kérem, ott is ül egy úr.

Süvegné (nyakát nyujtogatva, nézeget Nickel felé): Ahogy ez egy úr. Az is finom pipa. Azt is ismerem. A Nickel Jenő. Az előtt, nem kell magát szégyelni. Az is ült hat és fél esztendőt. Csak az nem síbolt, hanem nagyon tehetséges rajzoló volt. Nagyon szépen rajzolt százdollárosokat, alig lehetett megkülönböztetni az igazítól. De aztán mégis megkülönböztették. Hat és fél év volt a differencia. Finom társaság jár ide a kávéházba.

Bánát: No, nagyságos asszony férje se panaszkodhat.

Süvegné: Az én férjem az ártatlan volt. Az ő ügyében perújítás lesz. De kegyed síbolt, az be van bizonyítva. A Nickel meg pénzt hamisított. Finom társaság. (Közben egy idegen úr és egy hölgy bejött a kávéházba és leült a középső asztalhoz.)

Bánát: Iaj, drága nagyságos asszony ne tessék úgy kiabálni, engem mindenki ismer a kávéházban. Ne tegye tönkre a jövőmet.

Süveg (súgva Bánátnak): Ha vissza nem adja még a húsz pengőt, úgy elkezdek üvölni, hogy az uccáról bejön a közlekedési rendőr.

Bánát: Itt van, itt van, csak ne ugasson. (Visszaadja a pénzt.)

Süveg
felu
Pincér:
Süveg:
egy
Pincér:
van
Süveg
Pincér
Süveg:
a
fiac
Süvegné
mag
Bánát
néz
asz
Nickel
ren
Bánát:
fele
pénz
kül
Nickel
Én
Bánát:
zolt
Nickel
Bánát
val
Nickel
Bánát
uta
rep
Nickel

Eg
mele
Xave
ország
tartó
gyar
tett
ezért
dett
mosc

A
mag
hogy

szoll
egy
karr
pus
mint
ruba
egy
tette
szág
ném

DÉ

Süveg (mikor a pénz zsebetette, hirtelen felugrik): Pincér, pincér, fizetni.

Pincér: Tessék parancsolni.

Süveg: Volt egy uborkám, egy kávé és egy tejföl.

Pincér: Összesen egynegyven, minden benne van.

Süveg (fizet).

Pincér: Köszönöm alássan. (El.)

Süveg: Ajánlom magamat. Nagyon örültem a szerencsének. (Feleségéhez.) Gyere fiacskám, késő van és lekéssük a mozit.

Süvegné: Nagyon örültem, Bánát úr, én is, maga is. (Mindketten gyorsan el.)

Bánát (letörve néhány pillanattal maga elé néz, majd lassan fölkel és indul Nickel asztala felé).

Nickel (észreveszi Bánátot): Na mi van, rendben van a dolog?

Bánát: Fenét van. Pechem volt. A Süveg felesége rám ismert. És visszavágta a pénzt. Jó, hogy nekem nem kellett még külön adni.

Nickel: Ezt mingyárt gondoltam, öregem. Én megyek.

Bánát: Ugyan, hova sietsz? Csak nem rajzolni még?

Nickel: Mi-i-i-it csinálni?

Bánát: Rajzolni apuskám, szép amerikai valutát.

Nickel: Pszt, te marha, ne ordíts!

Bánát: Azt hiszed nem tudom, hogy te is utaztál öt évig? Mond, öregem, rakéta-repülőgépen mentél oda?

Nickel: Hova?

Bánát: A Csillagba.

Nickel: Pszt, mondtam, hogy ne kiabálj!

Bánát: Nem kiabálok. Különben is mi van abban, elvégre ez nem egy diffamáló dolog rád nézve. Te rajzoltál százdollárost és kaptál érte öt évet. És hogy jötték rá?

Nickel: Bajuszt rajzoltam Lincolnnak.

Bánát: Nézd öregem, kár a szóért. Segíts ki engem húsz pengővel, áldozz föl 20 pengőt a tegnapi keresetedből. Mert még én becsületszavamra nem ebédeltem.

Nickel (pénzt vesz elő): Itt van a húsz pengő, csak fogd he már a pófadat. Na, szervusz, sietek.

Bánát (elteszi a pénzt): Hát szervusz! Mindenesetre köszönöm a tipet.

Nickel: Kellett nekem ebbe a kávéházba bejönni? Hogy tört volna le a lábam. Csupa börtöntöltelék. (Gyorsan el.)

Bánát: De te vagy a hülni. (Pillanattal áll, majd ránéz a középső asztalnál ülő úrra és hölgyre, majd hirtelen odalép): Á, van szerencsém. Milyen meglepetés. Milyen régen nem láttam.

Az úr: Bocsnát, nem emlékszem.

Bánát: Nem emlékszik? Majd egy kicsit felfrissítem a memóriáját. Tudja, hol találkoztunk?

Az úr (fölkel az asztaltól és Bánáthoz lép): Ne-e-c-m emlékszem.

Bánát: A törvényszéken.

Az úr: Pszt, ne olyan hangosan a hölgy előtt...

Bánát: Itt is helyben vagyunk.

(Függöny.)

EDDA MEGVIVJA HARCÁT

Egy berlini klubban nemrégiben meleg ünneplésben részesítették Franz Xaver Kappus író, aki ma Németország legnépszerűbb regényírói közé tartozik. A banketten jelen volt egy magyar hegedűművész is, aki megszerelt volna ismerkedni a kitűnő íróval, ezért megszólította és beszélgetni kezdett vele. A beszélgetés végén Kappus mosolyogva és magyarul ezt kérdezte:

— Mi ujság Budapesten?

A hegedűművészt igen meglepte a magyar szó és kíváncsian kérdezte, hogy hol tanult meg magyarul.

— Hiszen magyar voltam — válaszolta a kitűnő író és elbeszéléseiből egy valóban rendkívüli és különös karrier története bontakozott ki. Kappus Ferenc aktív katonatiszt volt és mint kapitány vett részt a világháborúban. Súlyosan megsérült, de az egyenruhát csak a háború végén vette le, amikor kiment Németországba és Berlinben telepedett le. A német fővárosban rövidesen a leg-

népszerűbb írók közé emelkedett. Könyvei százezres példányszámban jelentek meg és minden új regénye nagy irodalmi eseménynek számított és számít ma is, amikor már szerte a világon mindenütt megismerték a nevét.

Kaland, szerelem, izgalom és rejtelem van Franz Xaver Kappus minden regényében és talán az is hozzájárul nagy sikeréhez, hogy könyvei mindig érdekesekek. Páratlan sikert aratott „Versenyfutás a sorssal” című regénye is, amely néhány hónappal ezelőtt jelent meg a „Világkönyvtár” című könyvsorozatban. Ez a nagy siker indított bennünket arra, hogy Kappus legújabb regényét is kiadjuk. Ennek az új regénynek a címe: „Edda megvívja harcát” és ugyancsak a „Világkönyvtár”-ban jelent meg. A 228 oldal terjedelmű, díszes kötésű könyv minden ujságárusnál és dohánytözsdeben kapható, Budapesten 48, vidéken 58 fillérért.

Férfiak, akik milliókat költöttek ruhákra...

Irta: FORRÓ PÁL

Nagy igazságtalanság női hiúságnak tüntetni fel a díszes és drága öltözködést. Az igazság az, hogy a nők a férfiaktól tanulták meg a fényűző ruházatkodást. Már a biblia megemlíti Dávid és Jonathán barátságával kapcsolatban, hogy milyen nagy feltűnést keltett a két fiatalember díszes ruházata és csodálkozó szavakkal emlékszik meg Dávid művészi remekbe készült övéről. Általában az első drága és díszes ruhákat a hadvezérek, háborúba vonuló hősök viselték. Homeros hosszú verssorokban magasztalja a harcra induló Hektor ruháját és fegyverzetét.

A modern értelemben vett első „dandi”, akit a történelem feljegyzett, a görög Alkibiades, minden idők legtokéletesebb férfi szépsége, aki bálványa volt Athénnek. Nagy népszerűséget többszörös olimpiai bajnokságának köszönhet. Hogy akkoriban milyen példátlan dicsőségét jelentett olimpiai bajnoknak lenni mi sem bizonyítja jobban, mint-hogy Neró, Róma császára maga is elment Görögországba, ahol mint versenyző jelentkezett az olimpiai énekversenyen. Az olim-

piai babérokoszorút többre értékelte a császári koronánál.

Alkibiades azonban nem csak olimpiai bajnok és jeles hadvezér volt, hanem a divat első nagy reformátora, aki maga tervezte merész, új szabású hímzett köntöseivel, ezüst sisakjával ejtette ámulatba Athén polgárait és főleg polgárméit. Ő volt az első, aki levágatta a kutya farkát, hogy az eb tetszetősebb legyen. Ezüst címerpajzsára a győzelmes Erosz, a szerelm istennőjét vetette. Mikor egy ellene szőtt összeesküvés folytán kénytelen volt Athénből menekülni, Timandra királynő, egy ellenséges állam uralkodónője fogadta pártfogásába és szerelmébe.

A divat tébolyultjai közé tartozott Neró, aki mindennap kétszer váltott ruhát és sohasem vette fel kétszer ugyanazt az öltönyt. Méltó követője volt III. Mihály Bizánc császára, aki olyan fantasztikus összegeket költött arannyal és drágakövekkel ékesített ruháira, hogy válságba vitte az egész államháztartást.

Brühl Henrik gróf, Erős Ágost szász király mindenható minisztere, főleg annak köszönhette karrierjét, hogy a meglehetősen fukar királynak szörnyen imponált Brühl esztelen pazarlása. A király szívesen mulatott miniszterének pazar palotájában, ahol lassanként többet tartózkodott, mint a tulajdon fejedelmi rezidenciájában. Brühl minden reggel komornyikjával egy díszes albumot hozatott ágyához. Ebben az albumban több mint háromszáz pazar szép ruhának a rajza volt látható és Brühl gondosan kiválasztotta, hogy aznap melyik ruhát akarja hordani. Ha meggondoljuk, hogy akkoriban egy-egy díszes ruha annyiba került, hogy annak árából ma villát lehetne vásárolni, elképzelhetjük, hogy milyen mérhetetlen értéket jelentett a ruhatár. Brühl egyik kedvenc trükkje, mellyel a királyt elkápráztatta, az volt, hogy az arany tányért és korszót, melyet a király elé helyezett, a lakoma végeztével az ablak alatt elhúzódo folyóba dobta, mert amint mondta: a király kezének érintése után senki halandó nem méltó arra, hogy szintén a tálhoz nyúlhasson. A ravasz Brühl azonban titokban hálót feszített a víz felszíne alatt és ezek a hálók szépen felfogták az elhajított arany edényeket. A tébolyult kölkekezés sem okozott gondot a derék grófnak. Mint utólag kiderült teljhatalmú miniszteri mivoltában egyszerűen egy kis „ráadást” veretett, vagy nyomtatott magának az állami pénzverdében. Így segített magán akkor is, mikor a fia Londonban keres egy milliót vesztett egyszer kártyán...

Walter Raleigh

Brühl Henrik gróf

A dandizmus igazi aranykora, amikor mint tömegőrület jelenik meg a 19. század első fele. A divathóbort öncél lett és a divatkirályokat általános bámulat, sőt hódolat vette körül.

Történelmi valóság, hogy George Brummel (1774—1832) valósággal rabszolgaságban tartotta a walesi herceget, a későbbi IV. Edward királyt, aki kétségbeesett erőlködéssel próbálta Brummel eleganciáját túlszárnyalni, ami azonban nem sikerült. Állandóan Brummel társaságát kereste és könyörgött neki, hogy árulja el micsoda fogásokkal tudja gyönyörű habos selyem echarp nyakkendőjét olyan mesteri hullámokba formálni, mint senki más? Csak hosszas kérésre és fejedelmi ajándékok tömege után árulta el Brummel a naív trükköt: a lány nyakkendőt egy kicsit keményítőbe áztatta és ettől a nyakkendő olyan formálható lett, mint a viasz!...

Brummelnek lassanként egészen fejébe szállt a dicsőség. Úgy érezte, hogy ő az igazi uralkodó, neki jár ki a hódolat és nem a kövér trónörökösnek. Elbizakodottságában annyira elragadtatta magát, hogy egy ízben, mikor a Carlton szállodában érkezett a trónörökös és a pincér kissé késett, türelmetlenül rászólt a trónörökösre:

— Ugyan, Big-Ben (célzás arra, hogy a

D'Orsay gróf

trónörökös olyan kövér, mint a híres londoni nagyharang), mért nem csönget már?

Ez a szemtelenség azonban mégis sok volt. A trónörökös csakugyan csengetett és a bejövő lakájjal kidobatta Brummel urat. Ettől kezdve Brummel tekintélye fokozatosan hanyatlott. Lassanként teljesen eladósodott és az adósok börtöne elől Franciaországba menekült. Elméje fokozatosan elborult és örületében állandó víziók gyötörték. Nyomorúságos padlásszobájában gyertyákat gyuj-

Brummel György (Presse)

vott és az ajtót kitérve hercegek és lordok nevét kiáltotta, akiket mély meghajlással üdvözölt...

London másik nagy divatbálványa gróf D'Orsay (1801—1852). A gróf többek között a következő divatszabályokat állította fel: a reggeli sétához és a vadászkocsi hajtásához sármaszarvasbőrből készült kesztyű huzandó, a vadászához zergebőrből, ha hölgybe karolva sétálunk a legfinomabb kecskebőrből, ha ebédre megyünk kutyabőrből és végül estélyre selyemmel himzett glacébőrből készült kesztyűt húzunk!

Még szigorúbb szabály követelte, hogy a dandínek ne csak a cipője legyen makulátlanul fényes, hanem a cipője talpa is. Ennélégva a dandik csak hintóban jártak. D'Orsay a hintóját szarvasbőrrel béleltette. És mert a fényes cipőtálpot igazolni is kellett, a gavallérok a legelőkelőbb szalonokban is úgy refrakták lábukat a székek, vagy akár az asztal támlájára, hogy cipőtálpuk láthatóvá váljon.

Nagyon mulatságos, hogyan került el D'Orsay egy ízben az adósok börtönébe. Mert azt szinte felesleges említenünk, hogy bármilyen óriási vagyonuk és jövedelmük volt e jeles dandíknak, valamennyien tönkre mentek esztelen költekezésük folytán.

D'Orsay már régen tudta, hogy hitelezői a börtönbe akarják juttatni. Volt azonban akkoriban Angliában egy furcsa törvény, amely úgy rendelkezett, hogy az adóst csak hajnaltól estig lehet letartóztatni és a rendőrség nem hatolhat be erőszakkal a lakásba.

D'Orsay tehát napközben egyszerűen nem hagyta el többé lakását. Átaludta a napot és csak este indult sétálni és mulatni. A hitelezők azonban résen álltak. Egy ízben megtudták, hogy D'Orsay nagy estélyre készül és sikerült nekik szakácsruhában egy rendőrtisztet becsempészniök a palotába. Ez az áruhás rendőrtiszt, aki tehát „erőszak nélkül” jutott a palotába, a kellő pillanatban leleplezte magát és felszólította D'Orsnyt, hogy kövesse a rendőrségre. A kelepcebe jutott gróf nem vesztette el hidegvérét. Megadta magát sorsának, azonban megkérte a rendőrtisztet, hogy adjon neki alkalmat arra, hogy „megfelelően” felöltözzön. A rendőrtiszt boldogan teljesítette D'Orsay kérelmét annál is inkább, mert kíváncsi volt, hogyan öltözik fel a híres divatkirály. D'Orsay a legnagyobb gonddal kezdett öltözködni. Külön válogatta ki minden egyes ruhadarabját, harisnyáját, nyakkendőjét, zsebkendőjét, illatszerét, ékszerét... És közben egyre mult az idő, a nap leszállt és D'Orsay egyszerűen kidobta a rendőrtisztet azzal, hogy elmult a nap, nincs joga a letartóztatásához.

Rengeteg dandit találunk az írók és költők között. Pietro Aretino, akinek gáláns estői lázba hozták Itáliát, Walter Raleigh, aki nemcsak finoman csiszolt verseket írt, de korának legjobban öltözködő gavalléria is volt, akin Erzsébet angol királynő szeme is megakadt. Ő volt az a gáláns lovag, aki, mikor a királynő sáros időben akart hintójába szállni, ezeket erő prêmes köpenyét dobta a sárba a királynő lábai elé, nehogy besározza a cipőjét. Balsac, Musset, Eugen Sue mind válogatott gonddal s fényűző eleganciával öltöztek. Eugen Sue ötlete volt, hogy a látogató névjegyét ezüst tálcán kell behoznia az inasnak. Ugyancsak ő volt az, aki sohasem evett társaságban, mert amint mondta: ... a költő olyan magasan áll a tömeg felett, hogy nem mutathatja magát ilyen profán foglalkozás közben! (Boldog idők! Ma már a költő akkor sem eszik, mikor senkisémet látja!)

De valamennyiükön túltett Wilde Oscar, aki maga tervezte merész szabású ruháival általános bámulatót és feltűnést keltett London uccáin és szalónjaiban. Különcködésében odáig ment, hogy a háza közelében kéregető öreg koldusnak külön koldusruhát csináltatott, nehogy „stilustalan” ruhájával állandóan sértse a jó ízlését.

Renaud — Wilde kortársa és barátja — jegyezte fel, hogy egy ízben Wilde ebéden jelent meg. Első kérése az volt, hogy függönyözzék le az ablakokat és gyujtsanak karosgyertyákat, mert csak ez a világítás hozza hangulatba. Második kérése még különösebb volt. Kicséreltette a porcellán tányérokat, mert azoknak virágdíszítése szintén nem illet hangulatához.

Vajjon melyik szeszélyes nő merészeinél ilyen túlzásokra ragadtatni magát? És akik haragos szemrehányásokkal illetik a nőket a magos ruhásmátlák miatt, ne felejtsek el, hogy ezt a pazarlást tőlünk, férfiatól tanulják a nők.

1	a
13	a
15	e
19	r
23	d
27	a
28	h
33	e
	l
40	h
46	a

Vízsz...
Várme...
15. Ét...
Talp h...
tomi r...
Az ily...
gyobb...
vörös...
26. Pu...
tosan...
szél. 3...
retten...
Angol...
gánhar...
a vár...
külföld...
Füg...
nészc...

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten két pompás ötvösművészeti brost, két ötvösművészeti gyűrűt és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.
Megfejtési határidő január 28. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12						
s	r	e	l	l	e	m	i	d	e	n	e	s					
13	a	a	a	⊙	14	m	i	l	i	m	a	r	i				
15	e	r	r	⊙	16	a	a	⊙	17	l	p	⊙	18	l	i	m	
19	r	a	⊙	20	a	h	i	⊙	21	a	l	⊙	22	b	i	m	a
23	d	r	24	a	g	a	l	25	a	t	o	s	⊙	26	f	m	
27	a	g	r	i	r	⊙	t	⊙	m	⊙	⊙	⊙	⊙	i			
28	h	i	t	r	a	29	m	u	30	r	a	31	d	⊙	32	f	m
33	e	s	⊙	⊙	34	d	a	d	a	⊙	35	r	i	a	d		
l	⊙	36	⊙	37	i	n	o	g	38	h	i	⊙	39	r	i		
40	41	a	r	42	⊙	43	o	i	⊙	44	e	r	45	e	t	t	
46	i	d	e	g	e	n	v	e	⊙	e	t	o	⊙				

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 46 és a függőleges 1, 12 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Spiritisztamunka. 13. Vármegye. 14. Tejesasszony tréfás kifejezése. 15. Étkező. 16. Azonos magánhangzók. 17. Talp hátsó fele. 18. Lom ikerszava. 19. Egyiptomi napkirály. 20. Vonatkozó névmás. 21. Az ilyen ember szervezetében kisebb-nagyobb festékhiány áll fenn, azért szeme vörös, bőre, haja fehér. 23. Gúnyoros jelző. 26. Putnokban van. 27. Mezőgazda. 28. Biztosan nem bírja tovább, már fáradt. 32. A szél. 33. Német névmás. 34. Dajka. 35. Felretten. 37. Nem állni biztosan. 39. Sír. 40. Angol hosszérték. 43. Ideges kettős magánhangzó. 44. Táplálkozott. 46. Körülvezeti a városban és magyarázatokkal szolgál a külföldieknek.

Függőleges sorok: 1. Híres magyar színeszcsalád neve, apa és fia a múlt század

színeszetének kiváló alakjai voltak. 2. A tömeg uccai rendbontása. 3. Névutó és igekötő. 4. Az olasz skála hangja. 5. Zománc. 6. Személyes névmás. 7. Kellemes szag. 8. Oklevél. 9. Témában van. 10. Ritka női becenév. 11. Ujjaival illet. 12. Kiss József legismertebb balladája. 16. „A konzervatív”. 20. Vadászkutya. 22. Brassai Sámuel. 24. Kárt okoz. 25. Kézbesítésül szolgál. 29. A budapesti Operaház műsorán lévő opera. 30. Szóhoz fűzzük. 31. A teniszben nyújtott karral hosszan ütött labda (angol). 32. Leveshús. 32. Skandináviai aprópénz. 38. Ékezet: a szem igéje. 41. Árnyút. 42. A 23. vízszintes első és negyedik betűje. 45. És több nyelven.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 95. oldalon közöljük.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levéltrő egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Szösi (2). Gervay Marica tudomásunk szerint ezidőben sehol sem lép fel. Ami a Shirley-ügyet illeti, nem tudunk Önnek felvilágosítást adni, mert nem írta meg a nevét.

B. R.-né. Végre révben (4). Köszönettel olvastuk levelét, amelyben annyi szeretettel beszél szerkesztői üzeneteinkről és szívesen kijelentjük itt, nagy örömet okozott azzal, hogy megírta, hogy üzeneteink bátorították a csüggedőket és vigaszt nyújtottak.

Féltékenység (703). Bizony nagyon komplikált a helyzete. Édesanyja fiatal, szép asszony. Egy évi özvegyesség után férjhez ment egy nálánál két évvel fiatalabb emberhez. És olyan féltékeny Magára, hogy valósággal pokollá teszi életét. Maga 18 éves, édesanyja pedig 37. Igazán nagyon nehéz helyzet elé állította az élet. De minden akadálymal meg lehet küzdeni és minden nehézséget meg lehet könnyíteni. Ezt is. A legegyszerűbb megoldás az lenne természetesen, ha elutazhatna valahová. Ha ez semmiképpen nem állana módjában, akkor is van egyéb megoldás a helyzet enyhítésére. Először is akármilyen nagy hölgynek érzi magát, játssza otthon a kisleányt. Ne legyen a ház „nagy leánya”, hanem a ház „gyermeké”. Viselkedjék úgy, hogy mostohaapjának még csak eszébe se juthasson, hogy Maga már 18 éves. Amennyire csak lehetséges, tompítsa el magában a nőt és élezze ki a gyermeket. Az életben sokkal többet és sokkal jobban kell játszani, mint a szimpadon; élete úgy lehet elviselhető, ha száz százalékosan beleképze magát abba a szerepbe, amelyet a sorsától kapott. Higyje el, hogy egészen apró, finom árnyalatok kellenek ahhoz, hogy megbirkózzék helyzetével. Dicsérje édesanyját a férje előtt. Hogy „milyen szép!”... „Milyen remekül áll

ruhája!”... „Senkinek sincs ilyen szép, fiatal édesanyja”... Aztán lehetőleg mennél kevesebb időt töltsön otthon. Hagyja őket gyakran egyedül. Foglalja el magát. Sok tapintatra, fegyelmzettségre, önuralomra, leleményességre lesz szükség ahhoz, hogy célt érjen... de a cél megér minden fáradságot. Másodszor arról panaszkodik, hiába akarja eltitkolni önmaga előtt is, hiába altatja el magában a veszedelmes érzést, hiába tereli el gondolatait, ezek után nem tudja édesanyjában az anyát látni, nem tud úgy felnézni reá, mint régen... Keserűséget érez iránta és kétségbeesetten kinlódik, vergődik a keserves érzés nyomasztó súlya alatt. Megértjük azt, hogy a történetek megrendítették lelki egyensúlyát, de mégis úgy találjuk, hogy nagyon igazságtalan, nagyon szigorú és kemény édesanyjával szemben. Ha több melegség és főképpen több megértéssel bírálná el anyját, nem szenvedne így az események miatt. Gondoljon arra, hogy édesanyja 37 éves, még fiatal, szép és nem tud és nem is akar mint nő pontot tenni életére egyelőre. Továbbá itt van a nálánál két évvel fiatalabb férje: életerős, elkényeztetett, sikerekhez szokott fiatalember. Az asszony imádja férjét, a negyven évhez közeledő nő utolsó és éppen ezért leküzdhetetlen szerelmével. És félti. Félti mindenkitől. Olyan természetes és magától értetődő ez a szerelem. A nők olyan elszántan ragaszkodnak ehhez az utolsó szerelmhez. Nem lenne szabad csodálkoznia azon, hogy édesanyja, egy virulóan szép, fiatalasszony ragaszkodik boldogságához. Meg akarja tartani... És ott van Maga tizennyolc évével, szépségével, üdeségével. A viruló asszony fél viruló leányától. Nem tudja ezt megérteni?

K. K. I. (8). Rivaldafény. Sajnos, versét nem közölhetjük, bármennyire is hangulatosnak találjuk, mert kéziratokkal hosszú időre el vagyunk látva.

N. M., Miskolc (2). Legnagyobb sajnálatunkra erre a kérdésre nincs módunkban válaszolni.

D. Ilonka (4). E. M., Berlin, Ufa.

E. József (6). A dolog most nem aktuális.

Élettörténet (8). A versek elég ügyesek, de még nem érettek a közlésre.

Próba szerencse (10). Nagyon nehéz dolog oda bejutni, mert rengeteg jelentkező van. Esetleg próbáljanak levelet írni Gaál Béla főrendező úrnak. (Budapest, Eötvös uca 4.) Nincs kizárva, hogy eredménye lesz a dolognak.

Agglegény, Debrecen (133). Panaszlik, hogy minden nő, akivel egy kicsit is foglalkozik, férjhez akar magához menni. Legyen az matróruhá diákleány, mult századbeli házikisasszony, dolgozó nő, elvált asszony, nagyvilági dáma, mindenki el akarja vetni magát Magával. Sőt, ha férjes asszonynak udvarol, még az is hajlandó lenne elválni férjétől, hogy Magát boldogítsa. Maga pedig, még a legtündéribb szépségnek

sem ké...
irtózik
aki hos...
irányba...
badságé...
lenne. A...
lenek le...
Mert n...
végül:
Magát,
buzgalm...
Nagyon...
hol ny...
vajjon...
vágyat...
meg tu...
gos id...
nőkbl...
menni.
mennyi...
valóság...
tudja f...
hódítan...
öszönő...
hiú. A...
gozik...
kötni.
ez jela...
Csak e...
nekik.
nem a...
agglegé...
a megf...
makaes...
asszony...
tére s...
hatodik...
jöjjene...
nem al...
Lehet,
játék,
egy es...
ismeret...
kán r...
akarja...
legény...
ket a...
azt tar...
szony...
nagyon...
megy...
bukik...
tűnő f...
Zen...
László...
79.) T...
a Dél...
Szö...
tunk...
nem...
tanács...
hogy...
nak a...
ségérő...

sem kérné meg a kezét. Hogy miért? Mert irtózik a házasság igájától; nincs az a nő, aki hosszabb ideig le tudná kötni minden irányban érdeklődését. Mert rajong a szabadságért. Mert a világ legrosszabb férje lenne. Mert Maga is, felesége is szerencsétlenek lennének. Mert nem való apának sem. Mert nem a nő legfontosabb Magának. És végül: mert inkább elevenen eltemetteti Magát, sem hogy megházasodjék. A nők túlbuzgalma ezek után sehogy sincs nyére. Nagyon terhére van már a nők hol rejtett, hol nyílt törekvése. Szeretné tudni, hogy vajjon mi válthatja ki a nőkből általában a vágyat, hogy férjért faragják Magából? Mi meg tudunk kérdésre felelni. Talán túlságos idegenkedése a nősüléstől váltja ki a nőkből azt, hogy férjhez akarnak Magához menni. Talán öntudatlanul elárulja, hogy mennyire fél a házasságtól és ez a félelem valósággal kihívásszerűen hat a nőkre. Azt tudja úgy-e, hogy minden nő ösztönszerűleg hódítani akar. Talán ez a legerősebb női ösztönök egyike. Minden nő nagy mértékben hiú. A hódítási ösztön, a hiúság karöltve dolgozik bennük, mikor magát le szeretnék kötni. Ösztönszerűen érzik, hogy Magánál ez jelentene igazi sikert, igazi győzelmet. Csak ez bizonyítaná igazán, hogy behódolt nekik. Éppen azért, mert Maga ettől fél, ezt nem akarja. Éppen azért, mert megrozózt agglégény. Ne vegye túlságosan komolyan a megházasítási kísérleteket. Ne higgye, hogy makacs ellenállás bármelyik leányt, vagy asszonyt — akivel foglalkozott — örök életre szerencsétlenné tenne. Elég erős a női hatodik érzék ahhoz, hogy rövidesen tisztába jöjjenek Magával, hamar megérik, hogy nem alkalmas férjialany. Ez náluk csak játék. Lehet, hogy némely esetben kissé veszélyes játék, de még korántsem jelenti azt, hogy egy csomó összetört női szív terhelné lelkiismeretét. A nőt a nehézség, az akadály ritkán riasztja vissza akkor, ha a hiúságát akarja kielégíteni. Hogy élete végéig agglégény marad-e? Azért nem mernék kezűket a tűzbe tenni. Egy francia közmondás azt tartja, hogy Isten is akarja, amit az asszony akar... és ha egy asszony egyszer nagyon-nagyon a fejébe veszi, hogy férjhez megy Magához... az agglégénység megbukik... és még az is meglehet, hogy kitűnő férj lesz Magából.

Zenekedvelő (14). Forduljon dr Lajtha László tanár úrhoz. (Budapest, IV, Váci ucca 79.) Tessék azt is megrni az illetőnek, hogy a Délibábnan látta a dolgot.

Szőke kislány (12). Levelemből annyit tudtunk megérteni, hogy nagyon szerelmes. De nem tudjuk mire vonatkozólag kér tőlünk tanácsot. Egy tanácsot már is adhatunk, hogy fiatal leány létére csak olyan férfiaknak az udvarlását fogadja, akinek őszinteségéről meggyőződött.

B. B. olvasó (10). Ön nőtlén ember és szerelmes egy férjes asszonyba, aki szerencsétlen házaseletet él 16 év óta. Az asszonynak két gyermeke van és azt ígérte Önnek, hogy három év múlva, amikor ez a két gyermek eléri azt a kort, hogy önállóan megállja helyét az életben, akkor elvállik és az Ön felesége lesz. Most fél, hogy ezalatt a három év alatt ennek a szerencsétlen asszonynak nem lesz kitartása és valamilyen meggondolatlan tette határozza el magát. Nem mondunk mást Önnek, minthogy igyekezzék az asszonyt meggyőzni arról, hogy még sok boldog esztendő vár rá, ha ezt a három évet türelmesen és nyugodtan kivárja. Az Önbe vetett bizalom lehet az egyetlen, amely erőt ad neki ennek az aránylag rövid időnek a kivárására.

Antalfy K.-né, Budapest (459). Nagyszerű receptet találtunk! Nyúlkenyér. Pástétomszerű étel, amely szendvicsszűzítésre nagyon alkalmas és hideg helyeken hónapokig eláll. Hozzávalók: 40 dkg vastag, friss szalonna, 45 dkg félkövéres sertéstárja, 2 darab nyúlcomb, 2 darab nyúllopočka, a nyúl nyaka, 10 dkg sampignon gomba, 6 dkg sárgarépa, 12 dkg hagyma, 5 dkg petrezselyemgyökér, 3 gerezd fokhagyma, 5 dl vörösbors, só, fehér bors, pástétomfűszer.

Vegyünk egy körülbelül másfél liter őr-tartalmú tűzálló edényt (pástétomformát), béleljük ki igen vékony szeletekre vágott szalonnával. Egy szép, nagy szelet szalonnát tegyünk félre, a pástétom befödésére. A fennmaradt szalonnát kockákra vágva egy lábasban kiolvastjuk és futassuk meg benne a hagymát, zöldséget, gombát. Aztán adjuk hozzá a nyúlhús és sertéshús darabo-

**A multheti számban megjelent keresztretjé-
vény megjéjtése. Vízszintes sorok:** 1. Kon-
denzátor. 10. Cent. 11. Bus. 12. Eric. 14.
Yates. 16. Pacal. 17. Pilla. 20. Bó. 22. Va-
fiet. 24. Ig. 25. Elli. 26. Gúzs. 27. Ló. 28.
Zsámoly. 32. Éé. 34. Alany. 36. Négus. 39.
Agave. 42. Elad. 43. Dob. 45. Ágas. 46. Izom-
emberek. — **Függőleges sorok:** 1. Kea. 2.
Ontó. 3. Nte. 4. Eb. 5. Nudli. 6. Zs. 7. Tea.
8. Orca. 9. Ria. 10. Cymbeline. 13. Elégsé-
ges. 15. Spa. 16. Pat. 18. Irkál. 19. Levon.
21. Ölö. 22. Víz. 23. Egy. 24. Izé. 29. Sas.
30. Malom. 31. Lya. 33. Igaz. 35. Page. 37.
Éli. 38. Udo. 40. Gár (rág). 41. Vak. 43. De.
44. Bb.

Jutalmazott megjéjtők. A keresztretjé-
megjéjtői közül Kozma Ilona, B. és Leidner
Ágnes, Sz. ötvösművészeti brost, Kallós Pé-
terné, K. és Édes Ernőné, Bp., ötvösművé-
szeti gyűrűt kaptak; az alábbiak pedig
könyvjutalomban részesültek: dr Jablonszky
Albinné, Bp., Füredi László, U., dr Lévyay
Bélané, D., Kis Irén, V., Rasskó Bálintné,
B., Földes Magda, Sz., Kőszegi Lili, J., Hu-
szár László, U., Kövess Olga, Bp., Máté
Renée, D., Lövy Margó, Bp., Sebestyén
György, L., Török Erna, N., Varga Ilus. C.

kat, fűszerezzük ízlés szerint sóval, borsal, 2 késhegynyi pástétomfűszerrel, lassan pároljuk, mintegy 15–20 percig, aztán felereszítjük öt deci vörösborral, két deci vízzel, majd befödve a lábast, a húst addig pároljuk, míg a csontokról könnyen leválik. A kiszedhető zöldséget eltávolítjuk a lábastól, a csontokról leszedett húst mozsárban megtörjük, szórszítán átpasszírozzuk, majd elkeverjük három tojás sárgájával, beletöltjük a kibélelt formába, a tetejére egy réteg szalonnaszéletet teszünk, gőzben egy órahosszat pároljuk. Ha teljesen kihűlt, annyi olvasztott zsírt öntünk rá, hogy egy kisujnyira ellepje. Hideg helyre, vagy jég-szekrénybe eltesszük. Használatkor a zsírt leszedjük tetejéről, a pástétomot pedig jól elkeverjük, vagy szítán áttörjük, hogy könnyen kenhető legyen. A felső zsírréteggel természetesen csak abban az esetben borítjuk be a pástétomot, ha hosszabb ideig akarjuk konzerválni, de ha rögtöni fogyasztásra kerül a sor, felesleges zsírral borítani.

Barna, vagy szőke (16). Mindenesetre ahhoz menjen férjhez, akit szeret. És szüleit is igyekezzék meggyőzni arról, hogy elvégre is a maga boldogságáról van szó. Persze döntő fontosságú az is, hogy Maga meggyőződjék az illető komoly vonzalmáról.

Dal (20). B. M., Budapest, V, Visegrádi ucca 32 sz.

Ibolya (6). Ön magas szőke hölgy és tanácsot kér divatkérdésben. Ha bársony kosztümöt csináltat, akkor szabása franciás legyen és viseljen hozzá csipkés, fodrosnyakú blúzt. Ha angol szövetből készíti, akkor a férfias szabást ajánljuk, simán angolosan, egy művirággal a gomblyukban. Divatszínnek: zöld, barna és kék, minden árnyalatban.

Az idő eljár (849). Azt hisszük, hogy kétségbeesett töprengései főképpen rossz idegállapottal vannak összefüggésben. Nem szabad ennyire fennakadni azon, hogy az idő eljárt és öregszik. Kétségkívül mindenki bizonyos melankóliával gondol az elröppenő, gyönyörű fiatalságra és sóhajtvá veszi tudomásul az első ráncokat, az első őszhajakat, de egészséges, normális gondolkozásmód mellett nem csinál senki tragédiát az öregedésből. Hiszen Ön nem primadonna, aki elveszti kedvenc szerepeit, mikor sem kozmetika, sem torna nem használ, mert kopog az ajtón az öregség... Az, hogy nem lesznek többé zajos sikerei a nők körül, igazán nem ok arra, hogy bűnnek adja fejét. Hogy is juthatott eszébe öngyilkossági gondolatokkal foglalkozni, mert egy szép tizennyolcéves leány „bácsi”-nak szólította? Csak nem kívánja, hogy tizennyolcéves leányok Önt, az ötvenhez közeledő férfit udvarlójuknak tekintsék és úgy kezeljék, mint huszonkét-huszonnégy éves pajtásait. Az Ön korábban bizonyos méltósággal kell viselni az életet. Ne udvaroljon fiatal leá-

nyoknak! Ezt a fejezetet zárja le. Keresse negyven—negyvenöt éves, csinos asszonyok társaságát, akik szellemileg és élettapasztalatokban feltétlenül közelebb állanak Ön-höz, mint a rendkívül bájos, de éretlen fiatalok.

Asszonyjelölt, Miskolc (245). Megismerkedt egy nagyon rokonszenves fiatalemberrel, akivel rövidesen el is jegyezték egymást. Hanem a fiúnak fiatal mostohaanyja van, aki halálosan féltékeny mostohaafiára és minden lehető elkövet, hogy elhidegítse Magától. Eddig még nem sikerült neki, de Maga mégis nagyon fél belemenni egy ilyen házasságba, ahol a mostohaanyós legszivebben megfojtaná egy kanál vízben. Azt írja, hogy eddig csak szeretetben részesült, soha sehol sem tapasztalt gyűlöletet és féltékenykedést. Éppen ezért érthető, ha idegenkedik ettől a légkörtől. Félt, hogy a fiú mostohaanyjának sikerül lassanként elhidegíteni magától völegényét. Félt, hogy nem fog mindig közömbösen lepattanni róla a sok mérges nyíl, amivel tulajdonképpen magára céloz... Nézze, vagy bízik völegénye szerelmében, vagy nem. Ettől függ minden. Hogy bízzék a fiú érzésében és bízzék önmagában. Legyen annyi önbizalma, ami felvértezi anyósával szemben. Mindenért fizetni kell. Mindennek ára van. A boldogságnak is. Semmit se kap az ember ingyen. Próbálja magát valahogy megszerettetni az asszonnyal. Mondja neki, hogy mennyire imádja őt a fia... Minden második szavával csak róla beszél... Hogy rajong érte. Mert úgy-e arról van szó, hogy boldogsága forog leendő anyósa miatt kockán? A boldogságért pedig küzdeni kell. Nem pedig megfutamodni, mihelyt az első nehézségről van szó. Nem gondolja?

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel: TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,

Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
14—23—39 és 14—23—50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyls levágódnék. Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga. Olvassu el a lapunkban levő hirdetését

VILÁGKÖNYVTAR-SZELVÉNY

KÉT MILLIÁRD EMBER KÉT MILLIÁRD ORVOS

Alig található ember szerte a nagyvilágban, aki ne ajánlott volna még embertársának betegségére valamilyen gyógyszert. A jószándék mindig megvan, de a következmény mégis sok esetben gyászos! Hány ember halálát okozták már hozzá nem értők által ajánlott kuruzslószerrek!

A gyógyítás az orvos hivatása, de a betegségek megelőzése az egyes ember feladata. Tudni kell, mi válik hasznára és mi van ártalmára a szervezetnek, meg kell tanulnia mindenkinek az egészséges életmód szabályait. Ennek a célnak szolgálatában áll

Tolnai **ORVOS A CSALÁDBAN** című ötkötetes hatalmas, több mint 1200 oldal terjedelmű könyvsorozata, melynek első kötete most hagyta el a sajtót.

Az ötkötetes mű szerkesztésében 23 magyar orvos tudós vett részt!

Kivonat a könyvsorozat tartalmából: Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészségtaga, Csecsemőápolás stb., stb. Az **ORVOSI LEXIKON** kötetekben betűrendben megtalálja az olvasó több ezer betegség részletes leírását, orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját. Ezenkívül ismerteti a **LEXIKON** az összes közkeletű orvosi kifejezések magyarázatát.

A kitűnő papíron nyomott, félbörkötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegközi kép illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve **Budapest** **40 pengő**, **vidéken** **42 pengő**, mely havi **2 pengős** részletekben is fizethető.

Jugoszlaviai olvasóink Tolnai „Orvos a családban” című ötkötetes sorozatát **Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.** cégnél szerezhetik be **480.—** dinárért, mely havi **40 dináros** részletekben is fizethető.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsontítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a Tolnai Nyomdai Müintézet és Kiadóvállalat R. T. Bpest, VII, Dohány u. 12. útján Tolnai: **ORVOS A CSALÁDBAN** című művet öt díszes félbörkötésű kötetben, bérmentve, Budapestben 40.—

vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát a Tolnai Nyomdai Müintézet fenntartja magának. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása a Tolnai Nyomdai Müintézet megítélésétől függ.

Tudomásul veszem, hogy a mű első kötetét a megrendeléskor, a további köteteket pedig fokozatosan 1937 augusztus végéig bezárólag szállítják.

Kelt _____ 193_____ hó _____ n.

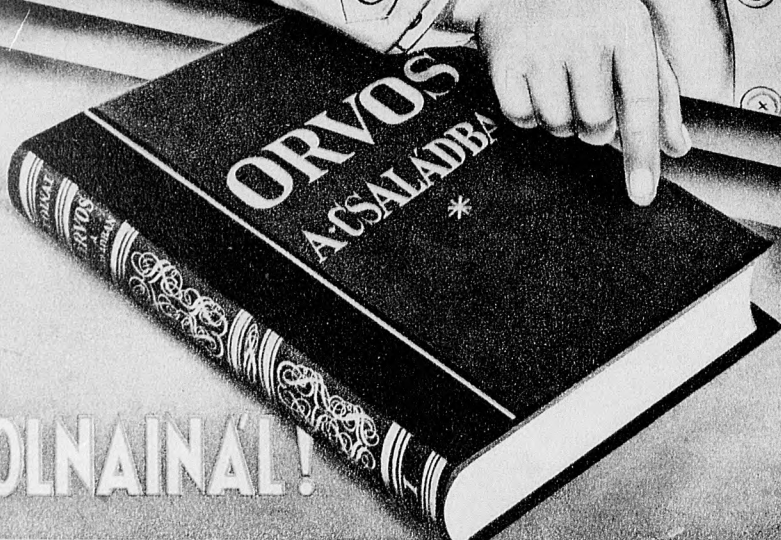
A megrendelő aláírása.

pontos cím.

foglalkozása.

Tolnai Nyomdai Müintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

**EZT A KÖNYVET
VEGYE MEG**

TOLNAINAL!

ZSOLT

5.
10
OL